

การพัฒนาวัตกรรมการบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลยุทธ์เดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

THE DEVELOPMENT OF AN INNOVATIVE SELF-STUDY LESSON USING GALLERY
WALK STRATEGY TO IMPROVE LEARNING ACHIEVEMENT ON ROYAL WORDS OF
MATTAYOMSUKSA TWO STUDENTS.

รัชชานานาฏ วราฤทธิชัย

การพัฒนาวัตกรรมการเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE DEVELOPMENT OF AN INNOVATIVE SELF-STUDY LESSON USING GALLERY
WALK STRATEGY TO IMPROVE LEARNING ACHIEVEMENT ON ROYAL WORDS OF
MATTAYOMSUKSA TWO STUDENTS.

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Educational Science & Learning Management)
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2023

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนานวัตกรรมการเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ของ

รัชชานาฏ วราฤทธิชัย

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณโรจน์รัตนาดำรง ไชยศรี) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภวรรณ สัจจพิบูล)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาنواتกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ผู้วิจัย	รัชชานาฏ วราฤทธิชัย
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2566
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งอรุณโรจน์รัตนาดำรง ไชยศรี

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาنواتกรรมบทเรียนสำเร็จรูปให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยنواتกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยنواتกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยنواتกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ เรื่องคำราชาศัพท์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาเรื่อง คำราชาศัพท์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ สถิติพื้นฐาน และการทดสอบค่า T – Test Independent และ T – Test Dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) นวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.71/82.98 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยنواتกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) เรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยنواتกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : นวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป, กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, คำราชาศัพท์

Title THE DEVELOPMENT OF AN INNOVATIVE SELF-STUDY LESSON USING GALLERY WALK STRATEGY TO IMPROVE LEARNING ACHIEVEMENT ON ROYAL WORDS OF MATTAYOMSUKSA TWO STUDENTS.

Author RATCHANANAT WARARITTICHAJ

Degree MASTER OF EDUCATION

Academic Year 2023

Thesis Advisor Assistant Professor Dr. RungarunRojruttanadumrong Chaisri

The aims of this research are as follows: (1) to develop innovative self-study lesson to efficiently meet the 80/80 criteria; (2) to compare the learning achievement of royal words of students before and after implementing innovative self-study lesson using the gallery walk strategy to improve learning achievement; and (3) compare the learning achievement of royal words terminology of students using innovative self-study lesson with the gallery walk strategy versus conventional teaching methods. This study is quasi-experimental research conducted with a sample group of Mattayomsuksa Two students from Triamudom Suksapattanakarn School, totaling two classrooms. The research tools included (1) lesson plans; and (2) a royal words achievement test. Statistical analysis employed basic statistics, an independent t-test, and a dependent t-test. The research findings revealed that (1) innovative self-study lessons have an efficacy rate of 81.71/82.98, exceeding the set criteria of 80/80; (2) the learning achievement of royal words terminology of Mattayomsuksa Two students after utilizing innovative self-study lesson with the gallery walk strategy is significantly higher than before with a statistical significance level of .05, and (3) learning achievement of royal words terminology of students utilizing innovative self-study lesson with the gallery walk strategy is significantly higher than the control group at with statistical significance level of .05. This study demonstrates that learning with innovative self-study lesson using the gallery walk strategy improves students' learning achievement.

Keyword : Innovative self-study lesson, Gallery walk strategy, Learning achievement, Royal words

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสะดวกเมตตากรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำและความช่วยเหลือตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสำเร็จสมบูรณ์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดาจร ไชยศรี ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ อีกทั้งยังให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินต๊ะเสนา ประธานกรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภวรรณ สัจจพิบูรณ์ กรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ ที่กรุณาให้ข้อคิดเห็น คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิจัย ซึ่งทำให้ปริญญาานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิงกาญจน์ บุรณสินวัฒน์กุล และอาจารย์พรหมมินทร์ ประไพพงษ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย สำหรับการทำปริญญาานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาภาษาไทยและคณะศึกษาศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเจ้าของหนังสือ วารสาร เอกสาร ที่ช่วยให้ปริญญาานิพนธ์มีความสมบูรณ์ ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ สาขาภาษาไทยทุกคนที่ให้คำแนะนำและกำลังใจตลอดมา ส่งผลให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

ขอขอบพระคุณคณาจารย์โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ที่ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 และ 2/8 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการทดลองในครั้งนี้เป็นอย่างดี จนสามารถดำเนินการวิจัยได้สำเร็จลุล่วง

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบุพการี ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน แนะนำ ให้คำปรึกษา ให้การสนับสนุนและกำลังใจเสมอมา จนกระทั่งประสบความสำเร็จในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

รัชชานาฏ วราฤทธิชัย

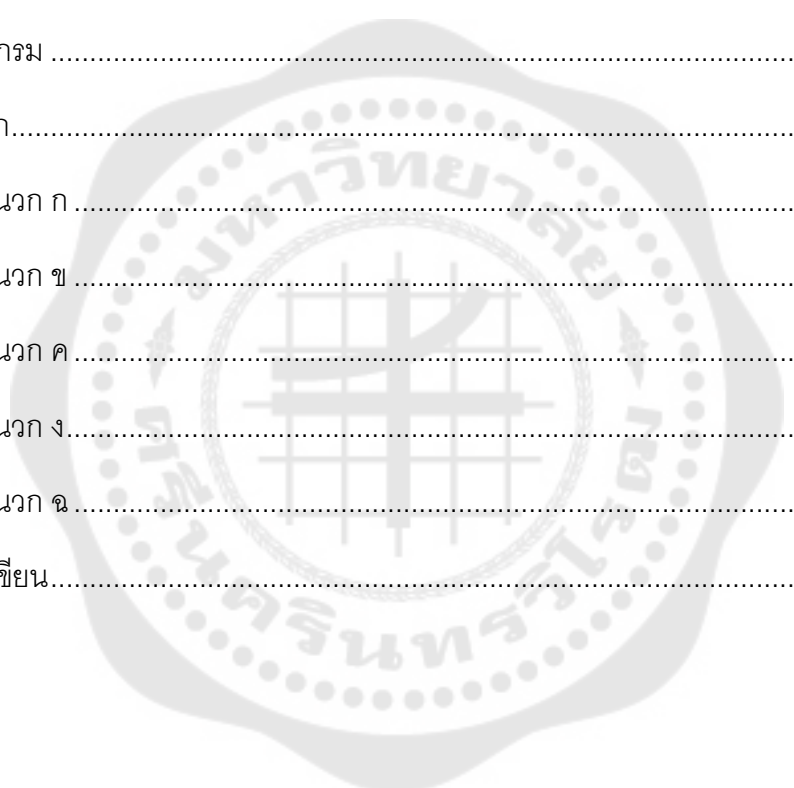
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญรูปภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย	6
ความสำคัญของงานวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	7
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	7
ตัวแปรที่ศึกษา.....	7
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	7
ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
สมมติฐานการวิจัย	12
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551	14

1.1	แนวการจัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	14
1.2	ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้	15
2.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์	16
2.1	ความหมายของคำราชาศัพท์	16
2.2	ที่มาของคำราชาศัพท์	17
2.3	หลักการใช้คำราชาศัพท์	18
2.4	คำสุภาพ	28
2.5	การสอนคำศัพท์	30
2.6	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์	31
3.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป	33
3.1	ความเป็นมาและความหมายของนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป	33
3.2	ลักษณะของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป	35
3.3	ประเภทและส่วนประกอบของบทเรียนสำเร็จรูป	36
3.4	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป	40
3.5	ประโยชน์ของบทเรียนสำเร็จรูป	48
3.6	ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป	50
3.7	จิตวิทยาของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป	51
3.8	การหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป	53
3.9	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป	54
4.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยกลวิธีเดินชม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)	56
4.1	ความเป็นมาและความหมายของกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)	56
4.2	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)	58

4.3 ประโยชน์ของกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)	59
4.4 ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้โดยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) ...	61
4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk).....	61
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ.....	64
5.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบปกติ.....	64
5.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ.....	65
5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	66
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	67
6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	67
6.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม	68
6.3 การหาคุณภาพการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	71
6.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	73
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	75
1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	75
1.1. ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย	75
1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย	75
2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	75
3. ชั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย.....	76
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	86
1. รูปแบบการทดลอง.....	86
2. การดำเนินการทดลอง	87
3. การจัดการกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	89

การวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	95
สรุปผลการวิจัย	97
อภิปรายผลการวิจัย.....	98
ข้อเสนอแนะ	103
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก.....	112
ภาคผนวก ก	113
ภาคผนวก ข	118
ภาคผนวก ค	163
ภาคผนวก ง.....	169
ภาคผนวก ฉ	172
ประวัติผู้เขียน.....	176

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย	16
ตาราง 2 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธี เดินชม แลกเปลี่ยนเรียนรู้	76
ตาราง 3 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน.....	78
ตาราง 4 เปรียบเทียบแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชม แลกเปลี่ยนเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ.....	81
ตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์เนื้อหาและระดับพฤติกรรมของแบบทดสอบ	83
ตาราง 6 แสดงผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 กับนักเรียน 42 คน.....	86
ตาราง 7 แบบแผนการทดลอง.....	87
ตาราง 8 ผลการประเมินนวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	90
ตาราง 9 แสดงผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป	92
ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้	92
ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนที่ใช้ การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	93
ตาราง 12 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ การจัดการเรียนรู้ ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน.....	164

ตาราง 13 ผลการประเมินนวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	166
ตาราง 14 ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ จากกรณาคำนวณค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน	167
ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์ ฉบับนำไป try out จำนวน 30 ข้อ .	170
ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)	173

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย 12

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญของมนุษย์เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน มาตั้งแต่ครั้งในอดีต เป็นเครื่องมือที่ใช้ถ่ายทอดวัฒนธรรมและภูมิปัญญา มีทั้งมุขปาฐะและลายลักษณ์อักษร จึงทำให้สิ่งต่าง ๆ ได้สืบทอดกันมา เพราะมีภาษาใช้ในการสื่อสาร ภาษาใช้ติดต่อสื่อสาร สืบทอดประเพณี วัฒนธรรม ความรู้ และภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ มาสู่ยุคปัจจุบัน ภาษาจึงมีความสำคัญต่อคนไทยเป็นอย่างยิ่ง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยว่าเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ทำให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และส่งผลให้บุคลิภาพของคนไทยในชาติมีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน อีกทั้งยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษในด้านสุนทรียภาพวัฒนธรรม ประเพณี ซึ่งควรค่าแก่การอนุรักษ์ เรียนรู้ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติต่อไป เพราะฉะนั้นการเรียนภาษาไทยจึงสำคัญเป็นอย่างยิ่ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552)

จากความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นสาระการเรียนรู้บังคับในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษา เพื่อสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทุกวันนี้การสื่อสารเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาไทย และสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน การสื่อสารที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคล การสนทนาผ่านสื่อสังคม หรือการสื่อสารผ่านข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษร มีทั้งในงานเขียนหรืองานวิชาการต่าง ๆ แบบเรียนหรือตำรา หรือข้อความลายลักษณ์อักษรที่ผ่านสื่อสังคม ทั้งหมดที่กล่าวถึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันของทุกคน การสื่อสารโดยใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องยังคงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน ทั้งการใช้ภาษาวิบัติ การใช้คำที่ผิด การใช้ภาษาไทยปะปนกับภาษาต่างประเทศ หรือแม้กระทั่งการใช้คำที่ผิดระดับภาษา ยังคงพบเห็นได้ในทุกลักษณะการสื่อสาร การใช้คำให้ถูกต้องตามระดับภาษา คือ การใช้ระดับของภาษาในการสื่อสารทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันของทุกคน เพราะเป็นเสมือนพื้นฐานในการสื่อสารนั้นให้ถูกต้องและมีความเข้าใจร่วมกันของคนในสังคม หากผู้เรียนยังคงมองข้าม

ถึงความสำคัญของการใช้ระดับภาษาให้ถูกต้อง และเหมาะสม ผู้สอนจึงจำเป็นที่จะต้องบูรณาการ และให้ผู้เรียนได้เข้าใจ เข้าถึงความสำคัญของระดับภาษา และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง

คำราชาศัพท์ เป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาไทยและเป็นทักษะที่มีความจำเป็น ต้องรู้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดที่ได้ระบุไว้ อีกทั้งเนื้อหาเป็นเรื่องยากสำหรับผู้เรียน เพราะในการสื่อสารด้วยคำราชาศัพท์นั้น ผู้เรียนต้องมีความรอบรู้พื้นฐาน ทั้งคำศัพท์และวิธีการใช้ และสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้ที่มีออกมาเพื่อสื่อความหมายและ ใช้ได้อย่างถูกต้อง

ปัจจุบันคำราชาศัพท์เป็นเรื่องในชีวิตประจำวัน แม้ไม่ได้ใช้มากเท่ากับ ภาษาสามัญที่ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะผู้ที่กำลังศึกษาก็ต้องมีโอกาสที่จะสัมผัส กับคำราชาศัพท์ทุกวันไม่โดยตรงก็โดยทางอ้อม โดยเฉพาะทางสื่อมวลชน เราจึงจำเป็นต้องศึกษา ให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เพื่อให้สามารถใช้คำราชาศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับฐานะ ของบุคคลต่าง ๆ คำราชาศัพท์เป็นการกำหนดคำและภาษาที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม อันดีงามของไทย แม้ว่าในชีวิตประจำวันจะมีโอกาสใช้คำราชาศัพท์น้อย แต่เป็นสิ่งที่แสดงถึง ความละเอียดอ่อนของภาษาไทยที่มีคำหลายรูปหลายเสียงในความหมายเดียวกัน และเป็นลักษณะพิเศษของภาษาไทยโดยเฉพาะซึ่งใช้กับบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งการเรียนรู้คำราชาศัพท์ และคำสุภาพถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็น ดังที่ กาญจนา นาคสกุล (2527) ได้กล่าวถึง ลักษณะพิเศษของภาษาไทยไว้เช่นกันว่า ภาษาไทยมีลักษณะที่แสดงระดับของผู้พูดและระดับของ ผู้ฟังในภาษาที่เป็นทางการ มีการกำหนดภาษาให้แสดงชั้นของบุคคลตามระดับเจ้านายชั้นสูง พระภิกษุสงฆ์ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ คนสุภาพทั่วไป ผู้ที่ไม่เข้าใจวัฒนธรรมไทย อาจจะใช้คำ ได้ไม่ถูกต้อง แต่คนไทยที่มีวัฒนธรรมอยู่เต็มหัวใจจะเลือกใช้คำได้ถูกต้องและเหมาะสมแก่ฐานะ ของบุคคลเสมอ การเลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมแก่โอกาสจะทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ การเรียนรู้เรื่องระดับภาษาและคำราชาศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้นักเรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องตามระดับบุคคล และส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรม การแสดงออกทางคำพูดที่ดีขึ้น

อุษาวรรณ ปาลียะ (2543) กล่าวว่า การใช้ราชาศัพท์ถือเป็นเอกลักษณ์วัฒนธรรมประจำ ชาติไทยที่โดดเด่นประการหนึ่ง การเรียนรู้ราชาศัพท์ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ใช้ภาษา ทั้งนี้เพราะเป็นประโยชน์หลายประการคือ การเรียนรู้ราชาศัพท์ทำให้สามารถใช้ถ้อยคำได้สุภาพ ถูกต้องตามโอกาสและเหมาะสมตามฐานะของบุคคล เป็นการแสดงถึงความมีวัฒนธรรม

ในการใช้ภาษาของผู้ใช้ซึ่งเป็นที่น่าชื่นชมของบุคคลทั่วไป อีกทั้งประเทศไทยยังมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ ซึ่งเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวไทยทั่วประเทศ ฉะนั้นการมีคำภาษาไทยส่วนหนึ่งสำหรับใช้ในการกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระบรมราชินีนาถ กราบทูลพระบรมวงศานุวงศ์อันเป็นเครื่องแสดงถึงความยกย่องส่งเสริมพระเกียรติ จึงเป็นสิ่งที่คนไทยทั้งมวลควรรักษาไว้เป็นวัฒนธรรมอันดีงามสืบไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสมเด็จพระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอทรงใกล้ชิดกับพสกนิกรของพระองค์มากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องเรียนรู้เพื่อใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้อง และการเรียนรู้ราชาศัพท์มีส่วนทำให้สามารถศึกษาวรรณคดีได้เข้าใจยิ่งขึ้น เพราะภาษาในวรรณคดีเป็นภาษาที่มุ่งให้เกิดความไพเราะทางเสียงด้วยอีกทางหนึ่ง ศัพท์ที่เราใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวัน แต่มักเป็นคำยืมที่เรารับมาจากภาษาต่างประเทศ เช่น บาลี สันสกฤต และเขมรซึ่งส่วนหนึ่งเป็นคำราชาศัพท์ ยิ่งไปกว่านั้นวรรณคดีไทยส่วนมากเกี่ยวพันอยู่กับราชสำนักทั้งผู้แต่งและเรื่องราวในเนื้อหาจึงมักนิยมใช้คำราชาศัพท์ ดังนั้นการไม่รู้ราชาศัพท์จะทำให้เสียประโยชน์ที่พึงได้ดังกล่าวไปอย่างน่าเสียดาย การเรียนรู้ราชาศัพท์จนสามารถใช้ได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นการสร้างความมั่นใจและเสริมสร้างบุคลิกภาพให้แก่ตนเองได้อย่างดี สามารถติดต่อกับบุคคลทั่วไปได้โดยไม่เคอะเขิน นอกจากนี้การใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมยังเป็นการช่วยส่งเสริมให้ดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติบ้านเมืองไว้สืบไป

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ราชาศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่การเรียนรู้ราชาศัพท์ที่ผ่านมาไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งในเรื่องของความรู้ ความจำและการนำไปใช้ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนรู้ว่าการเรียนราชาศัพท์เป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก ต้องท่องจำมาก ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเรียน เพราะไม่ค่อยได้ใช้ แต่ในความเป็นจริงราชาศัพท์ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันแม้จะไม่ได้ใช้มากเท่าภาษาสามัญ แต่ทุกคนโดยเฉพาะผู้มีการศึกษาต้องมีโอกาสได้สัมผัสกับราชาศัพท์ทุกวัน ไม่โดยตรงก็โดยทางอ้อมโดยเฉพาะทางสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น สนิท บุญฤทธิ์ (2530)

ในปัจจุบันนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจ อีกทั้งยังใช้คำราชาศัพท์ไม่ถูกต้อง เนื่องจากผู้เรียนมีพื้นฐานในการเรียนที่ผิด และวิธีการสอนของครู ซึ่งส่วนมากครูจะสอนเพียงให้นักเรียนท่องจำเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนขาดการฝึกฝนในการใช้และเรียนรู้ ส่งผลต่อความเข้าใจและการสื่อความหมายที่ถูกต้องชัดเจน เช่น นักเรียนที่ผู้วิจัยสอนเลือกใช้คำราชาศัพท์ไม่ได้หรือใช้ไม่ได้ไม่ถูกต้อง รวมไปถึงไม่สามารถรับสารได้อย่างถูกต้องชัดเจน สิ่งที่สำคัญ

ของภาษาไทยนั้นนอกจากการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ทั้งการเขียน การอ่าน และการฟัง ดูและพูดแล้ว หลักการใช้ภาษาไทยก็ยังเป็นอีกสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งของการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้เรียนอาจมองข้ามเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องไกลตัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัณฑิต ชุกกลิ่น (2550) ที่กล่าวว่า การเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากผู้เรียนรู้สึกว่าการราชาศัพท์เป็นเรื่องที่ยากและไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้สอนจึงต้องมีการบูรณาการเพื่อให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของหลักการใช้ภาษาไทยด้วย

การเรียนรู้หลักการภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ผู้เรียนยังคงเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไกลตัวและไม่มีความจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันของตน จึงทำให้การศึกษาและการนำไปใช้ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ผู้สอนจึงต้องหาแนวทางการแก้ไขและวิธีการ เพื่อให้ผู้เรียนนั้นได้รับความรู้และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้

บทเรียนสำเร็จรูปเป็นนวัตกรรมการศึกษาในรูปแบบหนึ่งที่มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะและความชำนาญในการเรียนรู้ ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งบทเรียนสำเร็จรูปยังสามารถนำมาใช้ได้ทั้งในห้องเรียนและการศึกษาด้วยตนเอง ดังที่ ฤวิทย์ มาศจรัส (2546) ได้กล่าวว่า บทเรียนสำเร็จรูปทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ในแต่ละสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในบทเรียนแต่ละบทด้วยตนเอง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลาตามที่ต้องการ ซึ่งขจัดข้อจำกัดที่เกิดจากการเรียนในห้องเรียนแบบเดิม และยังสามารถชักจูงใจทำให้ผู้เรียนทำได้อย่างเป็นเวลานาน โดยไม่เกิดความเบื่อหน่ายดังที่ K. M. Babu (2017) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองมีบทบาทสำคัญในการสร้างประสบการณ์เรียนรู้ให้แก่นักเรียน เพราะสามารถประเมินตนเองได้ สร้างความอยากรู้อยากเห็นให้แก่นักเรียนในชั้นเรียน โดยมีการทำท่ายผ่านการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่นักเรียนสามารถเลือกเองได้ ส่งผลให้นักเรียนเกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นการสร้างทั้งความรู้ความเข้าใจและการพัฒนาทักษะผ่านการคิดที่นักเรียนมีส่วนร่วม โดยผลลัพธ์ที่ได้คือนักเรียนมีคะแนนทดสอบที่ดีขึ้น ดังนั้นการนำบทเรียนสำเร็จรูปมาใช้ในการเรียนคำราชาศัพท์จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เข้าใจ และมีพัฒนาการด้านการใช้คำราชาศัพท์ที่ถูกต้อง เนื่องจากนักเรียนสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้ได้นานยิ่งขึ้น โดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย เพราะบทเรียนสำเร็จรูปจะประกอบไปด้วยตัวบทเรียนและเกมแบบฝึกต่าง ๆ ที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนไปพร้อม ๆ กัน โดยนักเรียนจะได้รับความรู้ผ่านเกมไปโดยไม่รู้ตัว จึงถือว่าบทเรียนสำเร็จรูปมีส่วนช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องคำราชาศัพท์

และได้ฝึกฝนไปพร้อม ๆ กัน เพราะการเรียนรู้เรื่องคำราชาศัพท์จำเป็นจะต้องอาศัยการฝึกฝน เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ประโยชน์จริงได้มากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือ Gallery Walk เป็นกลวิธีที่ให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานของกลุ่มที่ศึกษาเรื่องเดียวกัน ซึ่งภายหลังจากจบบทเรียน ให้แต่ละกลุ่มมาเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานจนครบทุกกลุ่ม และแสดงความคิดเห็น อภิปรายร่วมกันภายในกลุ่ม ดังที่ กัญญา ชัยรัตน์ (2554) ได้กล่าวว่า กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือ Gallery Walk เป็นกลวิธีที่ให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานของกลุ่มในการศึกษาเรื่องเดียวกัน ภายหลังจากจบบทเรียนให้กลุ่มอื่นมาชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงาน แสดงความคิดเห็น อภิปราย โดยผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอผลงาน ประโยชน์ของกลวิธีการเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือเทคนิค Gallery Walk ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ช่วยฝึกทักษะการคิด การสื่อสารและการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนานและได้นำความรู้ที่มีมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชั้นเรียนภายในเวลาอันสั้น สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2555, อ้างถึงในรัชก กันชม และ สุมาลี ชุกำพง (ม.ย.-ก.ค. 2563) Gallery Walk เป็นหนึ่งในกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่หลากหลายที่สุด Gallery Walk จะเชื่อมโยงผู้เรียนเข้าหากันและผู้เรียนเข้าสู่หัวข้อการฝึกอบรมด้วยวิธีการโต้ตอบที่น่าสนใจ ด้วยการนำ Gallery Walk ส่งผลให้นักเรียนสามารถมีส่วนร่วมกับพลังทางอารมณ์เพื่อค้นหาความรู้ใหม่และกระตุ้นให้กระตือรือร้นที่จะพัฒนาความมั่นใจในตนเอง

คำราชาศัพท์ ต้องอาศัยการฝึกอย่างสม่ำเสมอจึงจะสามารถใช้ได้ถูกต้องและเกิดความชำนาญ สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น การฝึกบ่อย ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือ Gallery Walk เข้ามาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ เนื่องจากนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนด้วยตนเอง โดยเริ่มจากเนื้อหาสาระที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่ยากขึ้นตามลำดับ ดังนั้นการเรียนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างเต็มความสามารถ โดยมีครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำ ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามลำดับและสามารถประเมินตนเองผ่านเกมในบทเรียนสำเร็จรูป ทำให้ทราบถึงพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้ ทำให้ผู้เรียนได้รับทั้งความรู้และความสนุกสนานควบคู่กัน บทเรียนสำเร็จรูปจึงเป็นตัวช่วยที่ทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ที่มากยิ่งขึ้น ประกอบกับกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือ Gallery Walk เป็นกลวิธีที่ให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานของกลุ่มภายหลังจากจบบทเรียน เพื่อให้แต่ละกลุ่ม

มาชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานแสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกัน ซึ่งกลวิธีนี้จะช่วยฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ การตั้งคำถาม การตอบคำถาม การสื่อสารและการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น อีกทั้งยังเป็นกลวิธีที่ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความถูกต้องความเข้าใจของตนเองได้อีกด้วย หากมีความรู้ความเข้าใจที่ผิดจากความเป็นจริงหรือไม่ถูกต้อง ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนได้โดยตรง โดยผู้เรียนจะไม่รู้สึกเป็นกังวลหรือหวาดกลัวที่จะแสดงความคิดเห็น รวมถึงผู้เรียนจะไม่รู้สึกอับอายหากมีความรู้ความเข้าใจที่ผิด ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้และทบทวนได้อย่างเต็มที่ สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนหลังจากตกตะกอนความรู้ทั้งหมดและนำมาใช้ผ่านกลวิธีนี้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น วิธีนี้จึงเป็นวิธีที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาใช้หลังผู้เรียนผ่านการเรียนรู้มาแล้ว อีกทั้งผู้เรียนจะเกิดความสนุกสนานในการทำกิจกรรมร่วมกันทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ไปโดยไม่รู้ตัวผ่านกิจกรรมที่ทำ ซึ่งส่งผลดีต่อการเรียนรู้เนื้อหาเรื่องคำราชาศัพท์ที่นักเรียนมักคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว ไม่น่าสนใจ และเป็นเรื่องยาก อีกทั้งการเรียนรู้เรื่องคำราชาศัพท์จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนและการใช้อย่างสม่ำเสมอ วิธีการดังกล่าวจึงมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาเหล่านั้น จึงเป็นเหตุผลให้ผู้วิจัยเลือกวิธีการข้างต้นมาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนานวัตกรรมการบทเรียนสำเร็จรูปให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมการบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมการบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ความสำคัญของงานวิจัย

จากการจัดการเรียนรู้เรื่องคำราชาศัพท์ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมการบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาไทยในด้านหลักการใช้ภาษาไทย จึงทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของคำราชาศัพท์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่เรียนด้วยแผนการเรียนปกติ จำนวน 12 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 540 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยพิจารณาจากห้องเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทย อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน จากนั้นจับฉลากห้องเรียนเพื่อเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 42 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 36 คน ได้รับการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

1.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1.2 การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นเนื้อหาวิชาภาษาไทย จากหนังสือเรียนหลักภาษาและการใช้ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง คำราชาศัพท์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย 4.1 โดยผู้วิจัยได้กำหนดให้นักเรียนศึกษาหลักการใช้ภาษาไทยเรื่องคำราชาศัพท์ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของคำราชาศัพท์
2. ที่มาของคำราชาศัพท์
3. หลักการใช้คำราชาศัพท์
4. คำสุภาพ

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ใช้เวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที โดยเป็นการเรียนการสอน จำนวน 7 คาบ และมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 9 คาบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการพัฒนานวัตกรรมการเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. **กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)** กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือ Gallery Walk เป็นหนึ่งในกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่หลากหลายที่สุด เป็นกลวิธีที่ให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานของกลุ่มที่ศึกษาเรื่องเดียวกัน ซึ่งภายหลังจากจบบทเรียน ให้แต่ละกลุ่มมาเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานจนครบทุกกลุ่ม และแสดงความคิดเห็น อภิปราย ร่วมกันภายในกลุ่ม โดยผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอผลงาน Gallery Walk จะเชื่อมโยง ผู้เรียนเข้าหากัน ส่งผลให้นักเรียนสามารถมีส่วนร่วมกับพลังทางอารมณ์เพื่อค้นหาความรู้ใหม่และ กระตุ้นให้กระตือรือร้นที่จะพัฒนาความมั่นใจในตนเอง เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งผู้สอนได้ทวนผลการสอนของตนเอง ผ่านผลงานของผู้เรียนอีกด้วย เป็นวิธีที่ดีในการเปิดเผย ความเข้าใจผิดของนักเรียน ขณะที่ทำกิจกรรมผู้เรียนจะรู้ความเข้าใจผิดของผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อนี้ และจัดการกับความคิดที่ผิดพลาดเหล่านี้ก่อนสิ้นสุดการเรียนรู้ กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) มีวิธีการตามที่ Bowman (2005, p. 93) กล่าวถึงไว้ดังนี้

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3 – 4 คน
2. ให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม อภิปราย และสรุปความคิดเห็นของกลุ่ม เขียนลงในกระดาษโปสเตอร์แล้วนำไปติดไว้ที่ผนัง ระยะห่างกันพอสมควร
3. แจกปากกาสีให้แต่ละกลุ่มอธิบายวิธีการเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงาน ของกลุ่มอื่น
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มยืนตรงไปสแตนด์ของตัวเอง
5. ให้สัญญาณให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเดินไปหยุดที่โปสเตอร์ของกลุ่มถัดไป ศึกษาผลงานอภิปราย และสรุปความคิดเห็น ถ้าเห็นด้วยในประเด็นใดให้เขียนเครื่องหมายหน้า

ประเด็นนั้น ถ้าไม่เห็นด้วยในประเด็นใดให้เขียนความคิดเห็นของตนเองลงไป ถ้าไม่แน่ใจในประเด็นใดให้เขียนเครื่องหมายคำถาม

6. ให้นักเรียนทำกิจกรรมเช่นเดิมจนครบทุกโปสเตอร์ หรือ 2 – 3 โปสเตอร์ตามเวลาที่มี

2. นวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปเรื่อง คำราชาศัพท์ หมายถึง บทเรียนหลักภาษาไทยเรื่อง คำราชาศัพท์ ที่สร้างขึ้นในการจัดกิจกรรมโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วน ๆ ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งในการสร้างนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้ประเภทบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรงที่มีลักษณะการนำเสนอเนื้อหาบรรจุลงในกรอบหรือเฟรมต่อเนื่องกันตามลำดับ จากกรอบแรกไปกรอบต่อไป จนถึงกรอบสุดท้ายตามลำดับ โดยเนื้อหาจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก สิ่งที่เรียนจากหน่วยย่อยหรือกรอบแรกจะเป็นพื้นฐานเพื่อเรียนในกรอบถัดไปและนักเรียนจะได้ฝึกฝนการใช้คำราชาศัพท์ ผ่านนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนแบ่งออกเป็น 3 เรื่อง ดังนี้

1. เรียนรู้คำราชาศัพท์
2. คลังคำราชาศัพท์
3. เกมทบทวนเนื้อหา

3. ประสิทธิภาพของนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรม เป็นระดับที่ผลิตนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปจะพึงพอใจว่าหากนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปมีประสิทธิภาพถึงระดับที่สามารถนำไปสอนนักเรียน และคุ้มค่าสำหรับแก่การผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ กระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น $E_1 = \text{Efficiency of Process}$ และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น $E_2 = \text{Efficiency of Product}$

เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2) หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดประสิทธิภาพของนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการพิจารณาจากกระบวนการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ ดังนี้

80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนทุกคนขณะ(ระหว่าง)จัดกิจกรรมการเรียน โดยมาจากการสอนรวมทุกกิจกรรม แบ่งเป็น 5 เรื่อง เรื่องละ 10 คะแนนรวมเป็น 50 คะแนน มีคะแนนมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80

80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนทุกคนเมื่อสิ้นสุด การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมาจากแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน มีคะแนนมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80

4. คำราชาศัพท์ หมายถึง ถ้อยคำที่สุภาพมีลักษณะพิเศษ ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมกับ สถานะบุคคล อันสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่ดั่งงามของชนชาติไทย โดยคำราชาศัพท์ จะเป็นคำเฉพาะที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ พระภิกษุ ข้าราชการ และ สุภาพชนทั่วไป โดยคำราชาศัพท์ในการวิจัยครั้งนี้จะจำแนกออกเป็น 4 ชั้น ได้แก่

1. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ
2. พระบรมวงศานุวงศ์
3. พระภิกษุ สามเณร
4. สุภาพชนทั่วไป

5. การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนตามคู่มือ ครูและแผนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ซึ่งใช้สอนกลุ่มควบคุม โดยมีลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมที่สร้างความสนใจให้นักเรียน รวมถึงการเตรียม ความพร้อมให้นักเรียนก่อนเริ่มเข้าสู่เนื้อหา โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการใช้คำถาม เกม หรือการแสดงความคิดเห็น เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหา

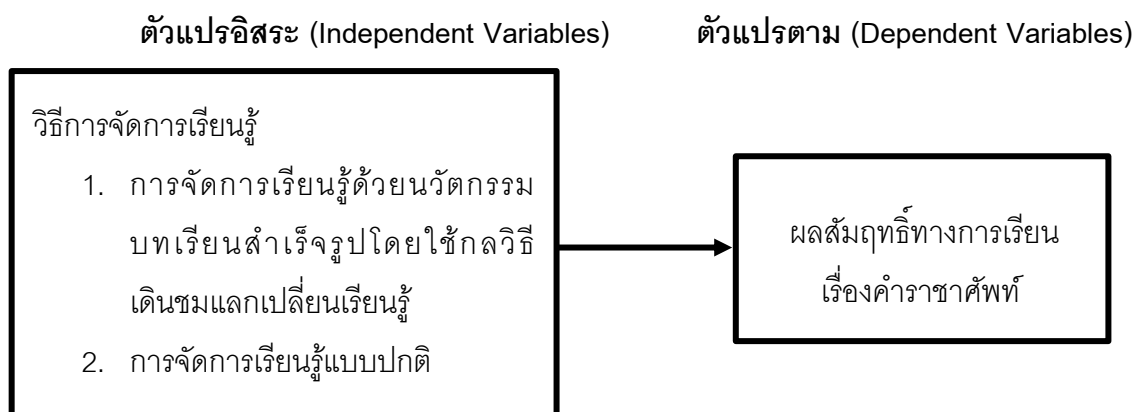
ขั้นดำเนินการสอน ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันทั้งครูและ นักเรียน

ขั้นสรุปบทเรียน นักเรียนร่วมกันสรุป อภิปรายผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์รวมถึงสรุป ความรู้และสาระสำคัญในเรื่องที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน โดยมีครูคอยเป็นผู้สนับสนุนและ ให้คำแนะนำ

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถด้านหลักภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ ของผู้เรียน ทั้งด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์ ของเนื้อหาหลักภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ซึ่งวัดความสามารถของผู้เรียนได้ด้วยแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัย 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์จากทฤษฎีของบลูม Bloom (1976)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนาวัตกรรมการเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ศึกษาแนวคิดนวัตกรรมการเรียนสำเร็จรูปและกลวิธีเดินชม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวมทั้งการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งนวัตกรรมการเรียนสำเร็จรูปเป็นบทเรียนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียน การสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาด้วยตนเอง โดยเนื้อหาจะเริ่มจากง่ายและ เพิ่มความยากขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ โดยในการเรียนจะมีการเสริมแรง และผู้เรียนสามารถ ตรวจสอบความถูกต้องได้ทันทีตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ซึ่งในการเรียนรู้มีแรงเสริมแก่ผู้เรียน เป็นระยะ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถของแต่ละบุคคล กุศยา แสงเดช (2552); ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2551); ทิศนา ข้ามมณี (2553); ธีระชัย ปุรณโชติ (2552) และกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นกลวิธีที่ให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานของกลุ่มในการศึกษา เรื่องเดียวกันภายหลังจากจบบทเรียนให้กลุ่มอื่นมาชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงาน แสดงความคิดเห็น อภิปรายภายในกลุ่มโดยเขียนเครื่องหมายหน้าข้อความที่มีความเห็นเหมือนกัน และ เขียนความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ถ้าไม่แน่ใจในประเด็นที่เพื่อนนำเสนอให้ใส่เครื่องหมายคำถามไว้ กลวิธีนี้ทุกคนมีส่วนร่วม ช่วยฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ การตั้งคำถาม การตอบคำถาม การสื่อสารและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น กัญญา ชัยรัตน์ (2554) ผลการวิจัยดังกล่าว จะนำไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมการเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. นวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.1 แนวการจัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 1.2 ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์
 - 2.1 ความหมายของคำราชาศัพท์
 - 2.2 ที่มาของคำราชาศัพท์
 - 2.3 หลักการใช้คำราชาศัพท์
 - 2.4 คำสุภาพ
 - 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป
 - 3.1 ความเป็นมาและความหมายของบทเรียนสำเร็จรูป
 - 3.2 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป
 - 3.3 ประเภทและส่วนประกอบของบทเรียนสำเร็จรูป
 - 3.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป
 - 3.5 ประโยชน์ของบทเรียนสำเร็จรูป
 - 3.6 ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป
 - 3.7 จิตวิทยาของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป
 - 3.8 การหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป
 - 3.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)
 - 4.1 ความเป็นมาและความหมายของกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)

- 4.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)
 - 4.3 ประโยชน์ของกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)
 - 4.4 ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้โดยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)
 - 4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)
 5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
 - 5.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
 - 5.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
 - 5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
 6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 6.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม
 - 6.3 การหาคุณภาพการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 6.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551
 - 1.1 แนวทางการจัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้
 1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
 2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
 3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
 4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
 5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกโรงเรียน และตามอัธยาศัย

ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

1.2 ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้ระบุสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตาราง 1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. สร้างคำในภาษาไทย	การสร้างคำสมาส
	2. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน	ลักษณะของประโยคในภาษาไทย - ประโยคสามัญ - ประโยครวม - ประโยคซ้อน
	3. แต่งบทร้อยกรอง	กลอนสุภาพ
	4. ใช้คำราชาศัพท์	คำราชาศัพท์
	5. รวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

จากข้างต้นสรุปได้ว่า หลักสูตรและตัวชี้วัดมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบ่งตัวชี้วัดออกเป็น 5 ตัวชี้วัด คือ การสร้างคำในภาษาไทย การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน การแต่งบทร้อยกรอง การใช้คำราชาศัพท์และการรวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยศึกษาในตัวชี้วัดที่ 4 การใช้คำราชาศัพท์

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์

2.1 ความหมายของคำราชาศัพท์

คำราชาศัพท์ ตามรูปศัพท์ หมายถึง คำศัพท์หรือถ้อยคำที่ใช้กับพระมหากษัตริย์

แต่ในปัจจุบัน คำราชาศัพท์ หมายถึง คำศัพท์หรือถ้อยคำสุภาพและไพเราะที่ใช้ให้เหมาะกับฐานะของบุคคลในสภาพสังคมไทย จำแนกออกเป็น 4 ชั้น ดังนี้ นายพองจันทร์ สุขยั้ง, นางกัลยา สหชาติโกสัย, นางสาวศรีวรรณ ช้อยนิรัญ, นายภาสกร เกิดอ่อน, และ นางสาวระวีวรรณ อินทรประพันธ์ (2551, น. 130)

กำชัย ทองหล่อ (2554) กล่าวว่า คำราชาศัพท์ คือ คำพิเศษพวกหนึ่งซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมกับชนชั้นของบุคคล ไม่เฉพาะแต่พระราชาเท่านั้น

ราชาศัพท์ หมายถึง คำที่ใช้กราบบังคมทูลพระเจ้าแผ่นดิน พระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ ต่อมาหมายรวมถึงคำที่ใช้กับพระภิกษุ ข้าราชการ และสุภาพชนด้วย ราชบัณฑิตยสถาน (2556)

1. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ
2. พระบรมวงศานุวงศ์
3. พระภิกษุ สามเณร
4. สุภาพชนทั่วไป

จากข้างต้นสรุปได้ว่า คำราชาศัพท์ หมายถึง ถ้อยคำที่สุภาพมีลักษณะพิเศษ ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมกับฐานะบุคคล อันสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่ดั่งงามของชนชาติไทย โดยคำราชาศัพท์จะเป็นคำเฉพาะที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ พระภิกษุ ข้าราชการ และสุภาพชนทั่วไป

2.2 ที่มาของคำราชาศัพท์

สาเหตุที่ต้องมีคำราชาศัพท์

1. ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ราษฎรเคารพยกย่องการใช้ถ้อยคำจึงใช้คำศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์เพื่อเป็นการยกย่อง
2. ราษฎรบางครั้งมีโอกาสใกล้ชิดกับพระมหากษัตริย์จึงจำเป็นต้องรู้จักใช้คำราชาศัพท์ในการกราบบังคมทูลให้ถูกต้อง เพื่อเป็นการแสดงความจงรักภักดี
3. คำราชาศัพท์เป็นการใช้ถ้อยคำสุภาพให้เหมาะสมแก่ฐานะและบุคคล จึงถือเป็นการแสดงมารยาทอันดีของวัฒนธรรมไทย
4. คำราชาศัพท์ยังต้องใช้ในวรรณคดีไทย กวีจึงมักใช้คำราชาศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์ ถ้าผู้อ่านเข้าใจในความหมายก็จะทำให้อ่านวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ ได้ซาบซึ้งยิ่งขึ้น

ที่มาของคำราชาศัพท์

บรรจบ พันธุเมธา (2530) ที่มาของคำราชาศัพท์มี 2 ทาง ดังนี้

1. รับมาจากภาษาอื่น

ภาษาเขมร เช่น เสวย (กิน), เสด็จ (ไป), โปรด (ชอบ), บรรทม (นอน)

2. สร้างคำขึ้นมาใหม่ โดยใช้วิธีการประสมคำ ซึ่งอาจเป็นการประสมคำระหว่างภาษาไทยกับภาษาไทย ภาษาไทยกับภาษาอื่น หรือภาษาอื่นกับภาษาอื่น

ภาษาไทยกับภาษาไทย เช่น รับสั่ง (พูด), ห้องเครื่อง (ห้องครัว), เครื่องควา (กับข้าว), เรือต้น (เรือที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์)

ภาษาไทยกับภาษาอื่น เช่น ชับพระพักตร์ (ผ้าเช็ดหน้า), เครื่องเสวย (ของกิน)

ภาษาอื่นกับภาษาอื่น เช่น พระโอรน (บัลลังก์), พระสุจหนี่ (ผ้าปูนั่ง)

จากข้างต้นสรุปได้ว่า ที่มาของคำราชาศัพท์มีมาตั้งแต่โบราณใช้สำหรับพระมหากษัตริย์ แต่ปัจจุบันเป็นการใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคล โดยที่มาของคำราชาศัพท์มีรับมาจากภาษาอื่นและสร้างคำขึ้นมาใหม่

2.3 หลักการใช้คำราชาศัพท์

กำชัย ทองหล่อ (2554) กล่าวว่า คำนามราชาศัพท์จำแนกเป็นหมวดต่าง ๆ และหมวดทั่วไปใช้กับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระราชวงศ์ทุกลำดับชั้น

คำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์

คำที่นิยมนำมาใช้เป็นคำราชาศัพท์นั้นมีเฉพาะ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา สำหรับคำบุพบท คำสันธาน และคำอุทานไม่มีธรรมเนียมที่ต้องใช้คำราชาศัพท์ ส่วนคำวิเศษณ์มีเฉพาะคำขานรับเท่านั้น ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นี้ เราจะมุ่งเน้นศึกษาเฉพาะคำนาม คำสรรพนาม และคำกริยาที่เป็นคำราชาศัพท์ ดังนี้

1. คำนามราชาศัพท์

1) วิธีการสร้างคำนามราชาศัพท์ มีดังนี้

1.1) พระบรมมหาราช พระบรมราช และพระบรม

ให้นำหน้าคำนามสามัญเพื่อแสดงถึงความสำคัญในการเชิดชูเกียรติและพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ เช่น พระบรมมหาราชวัง พระบรมราชโองการ

1.2) พระราช

ให้นำหน้าคำนามสามัญที่ควรยกย่องและมีความสำคัญอันดับรอง ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์ เป็นส่วนใหญ่และพระบรมวงศานุวงศ์ที่ได้รับสถาปนาพระยศชั้นสูง เช่น พระราชวัง พระราชดำรัส พระราชประสงค์ พระราชดำริ พระราชหฤทัย

1.3) พระ

ให้นำหน้าคำนามสามัญ ใช้ในหมวดอวัยวะ เครื่องญาติ และเครื่องใช้ เช่น พระภูษา พระมาลา พระหัตถ์ พระบาท พระศก พระขนง

1.4) หลวง

ใช้เติมหลังคำนามสามัญเพื่อแสดงถึงการเป็นสมบัติของพระมหากษัตริย์ เช่น แพทย์หลวง
ม้าหลวง เรือหลวง รถหลวง ฝนหลวง

1.5) ต้น

ใช้เติมหลังคำนามสามัญเพื่อแสดงถึงสมบัติของพระมหากษัตริย์ โดยเฉพาะสัตว์หรือ
สิ่งของชั้นดี เช่น ช้างต้น ม้าต้น ป่าต้น เรือต้น เครื่องต้น

1.6) พระที่นั่ง

ใช้เติมหลังคำนามสามัญที่เป็นที่ประทับของพระมหากษัตริย์ เช่น รถยนต์พระที่นั่ง

2) ลักษณะนามราชาศัพท์ มีดังนี้

2.1) พระองค์

ใช้สำหรับบอกจำนวนของคำนามที่เป็นส่วนในพระองค์ของพระมหากษัตริย์ เช่น
พระทนต์ 32 พระองค์ พระธิดา 2 พระองค์

2.2) องค์

ใช้สำหรับบอกจำนวนของคำนามที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์โดยตรง สิ่งที่ยกย่อง
โดยทั่วไป และทุกคำนามที่ใช้กับพระราชวงศ์ เช่น พระเนตร 2 องค์ พระที่นั่ง 2 องค์

2.3) อัน

คำนามที่มีลักษณะนามเป็น “อัน” ถ้านำมาใช้ในคำราชาศัพท์ให้เปลี่ยนเป็นการกล่าวซ้ำ
คำนามนั้นแทน เช่น ไม้บรรทัด 1 ไม้บรรทัด ไม้กวาด 1 ไม้กวาด

3) คำนามราชาศัพท์ที่ควรทราบ

3.1) หมวดเครื่องใช้

เช่น พระฉาย (กระจกเงา)	พระสนับเพลา (กางเกง)
พระเขนย (หมอนหนุน)	พระแท่นบรรทม (เตียงนอน)
พระกุดชวล (ตุ้มหู)	พระมาลา (หมวก)

3.2) หมวดอวัยวะ

เช่น พระปราง (แก้ม)	พระหนุ (คาง)	พระศอ (คอ)
พระนลาฏ (หน้าผาก)	พระขงฆ์ (แข้ง)	พระวัคกะ (ไต)

3.3) หมวดขัตติยตระกูล

เช่น พระอัยกา (ปู่, ตา)	พระอัยยิกา (ย่า, ยาย)
พระปิตุลา (ลุง, อา: พี่ชาย-น้องชายของพ่อ)	
พระมาตุจฉา (ป้า, น้า: พี่สาว-น้องสาวของแม่)	

4) คำนามราชาศัพท์ที่มักใช้ผิด

4.1) พระราชอาคันตุกะ

ใช้สำหรับแขกผู้มาเยือนของพระมหากษัตริย์เมื่อเจ้าบ้านเป็นพระมหากษัตริย์ ผู้ครองประเทศโดยไม่จำกัดว่าผู้มาเยือนนั้นจะเป็นกษัตริย์หรือสามัญชน

4.2) อาคันตุกะ

ใช้สำหรับแขกผู้มาเยือนเมื่อเจ้าบ้านเป็นสามัญชน แม้ผู้มาเยือนจะมีฐานะ เป็นกษัตริย์ก็ตาม

4.3) พระเจ้าลูกเธอ

ใช้สำหรับพระราชธิดาของพระมหากษัตริย์

4.4) พระเจ้าลูกยาเธอ

ใช้สำหรับพระราชโอรสของพระมหากษัตริย์

2. คำสรรพนามราชาศัพท์

อุปกิตศิลปสาร (2545) กล่าวว่า คำสรรพนามราชาศัพท์ที่ใช้ต่างจากคำสามัญ คือ บุรุษสรรพนาม ส่วนอื่น ๆ ไม่มีข้อกำหนดเฉพาะ การใช้มีข้อกำหนด โดยแยกตามบุรุษ ดังนี้

1) บุรุษสรรพนามราชาศัพท์ มีดังนี้

ฐานันดรของผู้รับฟัง	คำสรรพนามราชาศัพท์		
	บุรุษที่ 1	บุรุษที่ 2	บุรุษที่ 3
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ	ข้าพระพุทธเจ้า	ใต้ฝ่าละอองธุลี พระบาท	พระองค์
สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี	ข้าพระพุทธเจ้า	ใต้ฝ่าละออง พระบาท	พระองค์
สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า	ข้าพระพุทธเจ้า	ใต้ฝ่าพระบาท	พระองค์
พระเจ้าบรมวงศ์ พระองค์เจ้า	ข้าพระพุทธเจ้า	ฝ่าพระบาท	พระองค์
พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า	เกล้ากระหม่อม (ชาย) เกล้ากระหม่อมฉัน (หญิง)	ฝ่าพระบาท	พระองค์, พระองค์หญิง
พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า	กระหม่อม (ชาย) หม่อมฉัน (หญิง)	ฝ่าพระบาท	พระองค์, พระองค์หญิง
หม่อมเจ้า	กระหม่อม (ชาย) หม่อมฉัน (หญิง)	ฝ่าพระบาท	ท่าน, ท่านหญิง, ท่านชาย

2) การใช้คำราชาศัพท์ในการกราบบังคมทูล กราบทูล และทูลด้วยวาจา

ฐานันดรของผู้รับฟัง	คำขึ้นต้น	คำสรรพนาม	คำลงท้าย
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ	ขอเดชะฝ่าละอองธุลี พระบาทปกเกล้า ปกกระหม่อม	บุรุษที่ 1 ข้าพระพุทธเจ้า บุรุษที่ 2 ได้ฝ่าละอองธุลี พระบาท	ด้วยเกล้าด้วย กระหม่อม ขอเดชะ
สมเด็จพระบรม โอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี	ขอพระราชทาน กราบบังคมทูลทราบบ ฝ่าละอองพระบาท	บุรุษที่ 1 ข้าพระพุทธเจ้า บุรุษที่ 2 ได้ฝ่าละอองพระบาท	ด้วยเกล้าด้วย กระหม่อม, ควรมิควรแล้วแต่ จะทรงพระกรุณา โปรดเกล้าโปรด กระหม่อม
สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า	ขอพระราชทาน กราบทูล ทราบบฝ่าพระบาท	บุรุษที่ 1 ข้าพระพุทธเจ้า บุรุษที่ 2 ได้ฝ่าพระบาท	ควรมิควรแล้วแต่ จะโปรดเกล้าโปรด กระหม่อม
พระเจ้าบรมวงศ์ พระองค์เจ้า	ขอประทานกราบทูล ทราบบฝ่าพระบาท	บุรุษที่ 1 ข้าพระพุทธเจ้า บุรุษที่ 2 ฝ่าพระบาท	ควรมิควรแล้วแต่ จะโปรดเกล้าโปรด กระหม่อม
พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า	กราบทูล ทราบบฝ่าพระบาท	บุรุษที่ 1 เก้ากระหม่อม(ชาย) เก้ากระหม่อมฉัน บุรุษที่ 2 (หญิง) ฝ่าพระบาท	ควรมิควรแล้วแต่ จะโปรด
พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า	ทูล ทราบบฝ่า พระบาท	บุรุษที่ 1 กระหม่อม (ชาย) หม่อมฉัน (หญิง) บุรุษที่ 2 ฝ่าพระบาท	ควรมิควรแล้วแต่ จะโปรด
หม่อมเจ้า	ทูล ฝ่าพระบาท	บุรุษที่ 1 กระหม่อม (ชาย) หม่อมฉัน (หญิง) บุรุษที่ 2 ฝ่าพระบาท	แล้วแต่จะโปรด

3. คำกริยาราชศัพท์

อุปกิตศิลปสาร (2545) กล่าวว่า คำกริยาราชศัพท์จำแนกได้ ดังนี้

1) การใช้คำว่า “ทรง”

ใช้นำหน้าคำนามสามัญ

เช่น ทรงช้าง ทรงเครื่อง ทรงดนตรี ทรงปืน

ใช้นำหน้าคำนามราชศัพท์

เช่น ทรงพระอักษร ทรงพระราชนิพนธ์ ทรงพระสรวล

ใช้นำหน้าคำกริยาสามัญ

เช่น ทรงยินดี ทรงถือ ทรงวิ่ง ทรงออกกำลังกาย

2) การใช้คำว่า “ทรงมี, ทรงเป็น, มี, เป็น”

ใช้คำว่า “ทรงมี” และ “ทรงเป็น” นำหน้าคำนามสามัญ

เช่น ทรงมีเงิน ทรงเป็นนักปราชญ์

ใช้คำว่า “มี” และ “เป็น” นำหน้าคำนามราชศัพท์

เช่น มีพระราชเสาวนีย์ เป็นพระราชธิดา

หมายเหตุ

✕ ห้ามใช้ “ทรง” นำหน้าคำกริยาราชศัพท์ ให้ใช้คำกริยาราชศัพท์ที่บัญญัติขึ้นเป็นคำราชศัพท์เฉพาะได้เลย เช่น โปรด กริ้ว ทอดพระเนตร บรรทม เป็นต้น

✕ ห้ามใช้ “ทรง” นำหน้าคำว่า “มี” หรือ “เป็น” ที่นำหน้าคำนามราชศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “พระ, พระราชหรือพระบรมราช” อยู่แล้ว เช่น เป็นพระราชธิดาเป็นพระราชโอรส มีพระบรมราชโองการ เป็นต้น

3) คำกริยาราชาศัพทตามพระอริยศักดิ์ที่ควรทราบ

คำกริยาสามัญ	คำกริยาราชาศัพท	ลำดับชั้น
สั่ง	มีพระบรมราชโองการ มีพระราชเสาวนีย์ มีพระราชบัณฑูร มีพระราชบัญชา มีพระดำรัสสั่ง มีรับสั่ง	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า
มีอายุ...ปี	ทรงเจริญพระชนมพรรษา....พรรษา มีพระชนมายุ....พรรษา มีพระชันษา....ปี	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า
แต่งหนังสือ	ทรงพระราชนิพนธ์ ทรงนิพนธ์ นิพนธ์	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า

คำกริยาสามัญ	คำกริยาราชาศัพท์	ลำดับชั้น
ให้	<p>พระราชทาน</p> <p>ประทาน</p>	<p>พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว</p> <p>สมเด็จพระบรมราชินีนาถ</p> <p>สมเด็จพระบรมราชินี</p> <p>สมเด็จพระบรมราชชนนี</p> <p>สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช</p> <p>สมเด็จพระบรมราชกุมารี</p> <p>สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า</p> <p>พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า</p>
ลงนาม	<p>ทรงลงพระปรมาภิไธย</p> <p>ทรงลงพระนามาภิไธย</p> <p>ทรงลงพระนาม</p>	<p>พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว</p> <p>สมเด็จพระบรมราชินีนาถ</p> <p>สมเด็จพระบรมราชินี</p> <p>สมเด็จพระบรมราชชนนี</p> <p>สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช</p> <p>สมเด็จพระบรมราชกุมารี</p> <p>สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า</p>
ทำบุญ	<p>ทรงบำเพ็ญพระราชกุศล</p> <p>ทรงบำเพ็ญพระกุศล</p> <p>ทรงบำเพ็ญกุศล</p>	<p>พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว</p> <p>สมเด็จพระบรมราชินีนาถ</p> <p>สมเด็จพระบรมราชินี</p> <p>สมเด็จพระบรมราชชนนี</p> <p>สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช</p> <p>สมเด็จพระบรมราชกุมารี</p> <p>สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า</p> <p>หม่อมเจ้า</p>

4) คำกริยาราชศัพท์ที่ควรทราบ

4.1) หมวดที่ใช้ “ทรง”

เช่น ทรงกีฬา (เล่นกีฬา)	ทรงดนตรี (เล่นดนตรี)
ทรงศีล (รักษาศีล)	ทรงธรรม (ฟังเทศน์)
ทรงพระสรวล (หัวเราะ)	ทรงพระสุบิน (ฝัน)

4.2) หมวดที่ไม่ใช้ “ทรง”

เช่น โปรด (ชอบ)	เสวย (รับประทาน)
บรรทม (นอน)	ประทาน (ให้)
ประทับ (อยู่, นั่ง)	ทอดพระเนตร (ดู)
ตรัส (พูด)	กริ้ว (โกรธ)

5) คำกริยาราชศัพท์ที่มักใช้ผิด

5.1) ทูลเกล้าฯ ถวาย

ใช้เมื่อนำสิ่งของขนาดเล็กที่สามารถยกได้ไปถวายแด่พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ (คำเต็มคือ ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย) เช่น ผ้าเช็ดหน้า แว่นตา ซอคอกไม้ เป็นต้น

5.2) น้อมเกล้าฯ ถวาย

ใช้เมื่อนำสิ่งของขนาดใหญ่ไม่สามารถยกได้ไปถวายแด่พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ (คำเต็มคือ น้อมเกล้าฯ น้อมกระหม่อมถวาย) เช่น รถยนต์ เรือ เครื่องบิน เป็นต้น

5.3) แสดงเจพาะพระพักตร์ หรือ แสดงหน้าที่นั่ง

ใช้เมื่อมีการจัดกิจกรรมการแสดงต่าง ๆ ให้พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ทอดพระเนตร (ส่วนใหญ่ใช้ผิดว่า “แสดงหน้าพระพักตร์” หรือ “แสดงหน้าพระที่นั่ง”)

5.4) จงรักภักดี หรือ มีความจงรักภักดี

ใช้เมื่อต้องการกล่าวว่าประชาชนภักดีต่อพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ (ส่วนใหญ่ใช้ผิดว่า “ถวายความจงรักภักดี”)

คำศัพท์ที่ใช้สำหรับพระสงฆ์

คำราชาศัพท์สำหรับพระภิกษุสงฆ์เป็นคำที่พระสงฆ์ใช้กล่าวขานกันในหมู่สงฆ์และกล่าวกับฆราวาส หรือฆราวาสกล่าวแก่พระสงฆ์ คำทั่วไปจะใช้เหมือนกับการพูดปกติ แต่จะมีคำพิเศษบางคำที่แตกต่างกันออกไป คำราชาศัพท์สำหรับพระสงฆ์ที่ควรศึกษา มีดังนี้ นายพองจันทร์ สุขยั้ง และคนอื่น ๆ (2551, น. 134)

1. คำศัพท์สำหรับพระสงฆ์ที่ควรทราบ

คำราชาศัพท์สำหรับพระสงฆ์	ความหมาย
อาราธนา	เชิญ เช่น อาราธนาให้แสดงธรรมเทศนา
นิมนต์	เชิญ เช่น นิมนต์ไปฉันเพลที่บ้าน
เจริญพระพุทธรูป	สวดมนต์ในงานมงคล
ภัตตาหาร	อาหาร
พระเคน	สิ่งของให้พระ
ฉัน	รับประทาน
ถวาย	มอบให้
ลิขิต	จดหมาย
ทำวัตร	สวดมนต์
จำวัด	นอน
อาพาธ	ป่วย

2. การใช้คำขึ้นต้น คำสรรพนาม และคำลงท้ายในการพูดกับพระสงฆ์
ตามระเบียบสำนักพระราชวัง

ลำดับชั้น	คำขึ้นต้น	คำสรรพนาม	คำลงท้าย
สมเด็จพระสังฆราชเจ้า	ขอประทาน กราบพูล ทราบฝ่าพระบาท	บุรุษที่ 1 ข้าพระพุทธเจ้า บุรุษที่ 2 ไต้ฝ่าพระบาท	ควรมิควร แล้วแต่ จะโปรดเกล้า โปรดกระหม่อม
สมเด็จพระสังฆราช	กราบพูล ทราบ ฝ่าพระบาท	บุรุษที่ 1 เกล้ากระหม่อม (ชาย) บุรุษที่ 2 เกล้ากระหม่อมฉัน (หญิง) ฝ่าพระบาท	ควรมิควร แล้วแต่จะโปรด
สมเด็จพระราชาคณะ พระราชาคณะ เจ้าคณะรอง	นมัสการ พระคุณเจ้า	บุรุษที่ 1 กระผม (ชาย) ดิฉัน (หญิง) บุรุษที่ 2 พระคุณเจ้า	ขอนมัสการด้วย ความเคารพ อย่างยิ่ง
พระราชาคณะ	นมัสการ พระคุณท่าน	บุรุษที่ 1 กระผม (ชาย) ดิฉัน (หญิง) บุรุษที่ 2 พระคุณท่าน	ขอนมัสการด้วย ความเคารพ อย่างสูง
พระภิกษุทั่วไป	นมัสการ พระคุณท่าน	บุรุษที่ 1 ผม (ชาย) ดิฉัน (หญิง) บุรุษที่ 2 ท่าน, พระคุณท่าน	ขอนมัสการด้วย ความเคารพ

สมเด็จพระสังฆราชเจ้า คือ ประมุขแห่งสงฆ์ที่มีพระอิสริยยศเดิมเป็นพระบรมวงศานุวงศ์ เมื่อบวชเรียนและได้เลื่อนสมณศักดิ์ตามลำดับ และได้รับการสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราช เรียกว่า สมเด็จพระสังฆราชเจ้า เช่น สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมสมเด็จพระปรมาธิบดีชิโนรส

สมเด็จพระสังฆราช คือ ประมุขแห่งสงฆ์ที่เป็นคนธรรมดาสามัญ แล้วได้รับการสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราชในภายหลัง เช่น สมเด็จพระสังฆราช พระอริยวงศาคตญาณ

จากข้างต้นสรุปได้ว่า หลักการใช้คำราชาศัพท์ส่วนใหญ่จะมีใช้ตามคำที่นิยม คือ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา สำหรับคำบุพบท คำสันธาน และคำอุทานไม่มีธรรมเนียมที่ต้องใช้คำราชาศัพท์ ส่วนคำวิเศษณ์มีเฉพาะคำขานรับเท่านั้น โดยหลักการใช้จะมีข้อบังคับและแนวการใช้ที่ชัดเจนและเป็นหลักตายตัว และใช้แตกต่างกันตามลำดับฐานะและความเหมาะสม

2.4 คำสุภาพ

คำสุภาพ

ไพโรจน์ อยู่มณเฑียร (2550) คำสุภาพ หมายถึง คำสามัญที่นำมาใช้ในภาษาไทย ให้สุภาพเรียบร้อย เป็นที่ยอมรับของสังคม คำสุภาพเป็นส่วนหนึ่งของราชาศัพท์ แต่ไม่มีข้อกำหนดในการใช้เป็นระเบียบแบบแผนเหมือนคำราชาศัพท์

คำสุภาพ คือคำราชาศัพท์สำหรับชั้นสุภาพชน เป็นการเปลี่ยนถ้อยคำต่าง ๆ ให้เหมาะสม สำหรับการสื่อสารกับผู้ที่อาวุโสกว่า คำสุภาพมีลักษณะทั่วไปดังนี้ นายพองจันทร์ สุขยิ่ง และคนอื่น ๆ (2551, น. 135)

1. ไม่เป็นคำอุทานที่ไม่สุภาพ เช่น ้วย ้วย หรือคำสบถ เช่น ให้ตายห้า ให้ฉิบหาย วายวอดหรือ การพูดกระซอกเสียง เช่น เปล่า ไม่ใช่ เป็นต้น
2. ไม่เป็นคำผวน คือเมื่อผวนทางเสียงกลับมาไว้ข้างหน้าแล้ว คำนั้นจะกลับเป็นไม่สุภาพทันที เช่น ผักนึ่ง ผวนเป็น ฟุ้งบัก เป็นต้น
3. ไม่มีการใช้คำที่ถือว่าหยาบโลน เช่น ั๊, อี, ชี้ โดยจะเปลี่ยนคำศัพท์ไปเป็นคำอื่น เช่น ลี้ง, นาง, อูจจาระ หรือไม่ก็ตัดออกไปเลย เช่น อีเลี้ง เป็น นางเลี้ง เป็นต้น

ถ้อยคำสุภาพ

1. การใช้ถ้อยคำสุภาพ เป็นการเลือกใช้คำให้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลและตามกาลเทศะ กฎเกณฑ์การใช้คำสุภาพ ไม่มีกำหนดตายตัว บางคำใช้ในภาษาพูดบางคำก็ใช้ในภาษาเขียน

2. ลักษณะของถ้อยคำสุภาพ

- 1) ไม่เป็นคำหยาบหรือคำด่า
- 2) ไม่เป็นคำอุทานที่ไม่แสดงความเคารพ
- 3) ไม่เป็นคำผวนที่มีความหมายหยาบคาย
- 4) ไม่เป็นคำห้วนหรือคำกระด้าง
- 5) ไม่เป็นคำแสดงหรือคำคะนอง
- 6) ไม่เป็นคำภาษาต่างประเทศ

3. แนวทางการใช้คำสุภาพ

- 1) เปลี่ยนคำพูดกลาง ๆ เป็นคำสุภาพ เช่น ไม่กิน เปลี่ยนเป็นไม่รับประทาน
- 2) ใช้คำว่า “ครับ” หรือ “ค่ะ” ลงท้ายประโยคเสมอ
- 3) เลี่ยงคำพูดที่ทำให้ผู้ฟัง ฟังแล้วไม่สบายใจ

4. คำสุภาพที่ควรทราบ

คำสามัญ	คำสุภาพ
กล้วยไข่	กล้วยเปลือกบาง
กะปิ	เยื่อเคย
กิน	รับประทาน
เกือก	รองเท้า
ขนมใส่ไส้	ขนมสอดไส้
ชี้	อุจจาระ
ชี้สัตร์	มูลสัตว์
ควาย	กระบือ
ดอกชี้เหล็ก	ดอกเหล็ก
ดอกนมแมว	ดอกถันวิฬาร์
ดอกสลิด	ดอกขจร
ต้นตำแย	ต้นอเนกคุณ
ตีน	เท้า
แตงโม	ผลอุลิด
ถั่วงอก	ถั้วเพาะ
ปลาช่อน	ปลาหาง
ปลาสลิด	ปลาใบไม้
ปลาไหล	ปลายาว
ผักกระเฉด	ผักรุ้นอน
ผักตบ	ผักสามหา
ผักบุ้ง	ผักทอดยอด

2.5 การสอนคำศัพท์

กรรณิการ์ ก้อนดง (2556) ในการเรียนรู้คำศัพท์ ได้จำแนกความรู้ด้านคำศัพท์ ออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่

- ระดับที่ 1 คำนึงแค่กับคำศัพท์นั้นเลย
- ระดับที่ 2 คำนึงแค่กับคำศัพท์นั้นแต่ไม่รู้จักความหมาย
- ระดับที่ 3 สามารถให้ความหมายหรือคำเหมือนของคำศัพท์นั้นได้
- ระดับที่ 4 ใช้คำศัพท์นั้นได้ในแง่ความหมายได้อย่างถูกต้องในประโยค
- ระดับที่ 5 ใช้คำศัพท์นั้นได้ในแง่ความหมายและไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องในประโยค

บำรุง ไตรรัตน์ (2534) ได้สรุปลำดับขั้นตอนของการสอนคำศัพท์ไว้ ดังนี้

1. ขั้นสอนฟังและสอนความหมาย
2. ขั้นสอนพูดให้ออกเสียงได้ถูกต้อง
3. ขั้นสอนอ่านให้เห็นส่วนประกอบของคำอ่านให้ฟังให้อ่านและสะกดคำ
4. ขั้นสอนเขียนให้เห็นภาพหรือได้ฟังคำนั้นและเขียนให้ถูกต้อง
5. ขั้นทดสอบความเข้าใจและฝึกให้นักเรียนใช้คำศัพท์
6. ให้นักเรียนจดคำศัพท์พร้อมความหมาย

พร้อมกัน

สมยศ เม่นแย้ม (2543) กล่าวถึงการสอนคำศัพท์แบบต่าง ๆ สรุปได้ ดังนี้

1. สอนโดยใช้อุปกรณ์ เช่น วาดภาพ ตัดภาพจากวารสาร เป็นต้น
2. อธิบายศัพท์
3. สอนคำเหมือน
4. สอนคำที่มีความหมายตรงกันข้าม
5. สอนโดยการแสดงให้ดู
6. สอนโดยผสมผสานเทคนิคต่าง ๆ ตามข้างต้น
7. สอนโดยการแปล

อุษาวรรณ ปาลียะ (2543) การเรียนรู้ราชาศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ เพื่อใช้ในการกล่าวถึงหรือเพ็ดทูลในการสอนราชาศัพท์จึงมีขอบข่ายของเนื้อหา คือ ศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ศัพท์ที่ใช้สำหรับพระภิกษุและศัพท์ที่ใช้สำหรับสุภาพชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้ผู้เรียนใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม

กับระดับบุคคล และเห็นคุณค่า รวมถึงความสำคัญของราชาศัพท์ที่มีต่อสังคมไทย ดังนั้นในการสอนราชาศัพท์จะต้องเรียนรู้ในสิ่ง 2 ประการ คือ สนิท บุญฤทธิ (2530)

1. เรียนรู้คำ คือต้องเรียนรู้คำราชาศัพท์และความหมาย ได้แก่เรียนรู้คำราชาศัพท์ที่มีอยู่แต่เดิมว่ามีอะไรบ้าง อีกทั้งต้องเรียนรู้คำที่มีขึ้นมาใหม่ เพราะยิ่งเรียนรู้มากจดจำได้มากเท่าไรก็จะสามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง

2. เรียนรู้วิธี คือต้องเรียนรู้วิธีหรือเรียนรู้ธรรมเนียมการใช้คำราชาศัพท์ที่มีอยู่แต่เดิมนั้นแม้มีวิธีใช้อยู่แล้วก็อาจมีข้อบ่งชี้เฉพาะ หรือมีข้อยกเว้นจึงต้องรู้วิธีใช้ที่ถูกต้อง และในกรณีที่คำเดิมนั้นไม่มีก็ต้องเรียนรู้วิธีสร้างคำใหม่ขึ้นมาใช้ด้วย

การเรียนรู้วิธีใช้คำราชาศัพท์นั้น ไม่ว่าจะเป็คำเดิมหรือคำที่สร้างขึ้นใหม่ จะต้องรู้ว่คำนั้น ๆ ใช้กับบุคคลระดับใด โอกาสใด มีขั้นตอนการใช้อย่างไร จากตัวอย่างคำว่า "ตาย" บุคคลในระดับใดจึงสมควรใช้ "สวรรคต สิ้นพระชนม์ หรือถึงแก่กรรม" เป็นต้น

จากข้างต้นสรุปได้ว่า การสอนราชาศัพท์นั้นจะต้องสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ สามารถจดจำคำและความหมาย รวมถึงขนบธรรมเนียมการใช้ เพื่อให้ผู้เรียนจะได้นำไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมและเห็นคุณค่าของราชาศัพท์ โดยผู้สอนต้องคำนึงถึงกลวิธีการสอน การให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนคำศัพท์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจความหมาย มีการฝึกย้ำฝึกซ้ำเพื่อให้สามารถใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตามบริบทและโครงสร้างไวยากรณ์ หรือสถานการณ์จริงหรือจำลอง สามารถสื่อสารให้เกิดความเข้าใจต่อกันได้ ที่สำคัญคือ การเลือกคำศัพท์มาสอนนั้นผู้สอนควรเลือกคำศัพท์ที่ใช้เสมอ ๆ และสุดท้ายคือผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้องตามความหมายโครงสร้างประโยค และในบริบทของสถานการณ์ที่สื่อความหมายได้ถูกต้องที่สุด

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์ สามารถสรุปได้ดังนี้

การศึกษางานวิจัยในประเทศ

อรจิรา สอนสกุล, ชาตรี เกิดธรรม, และ ภิเชก จันทรเอี่ยม (2552) เป็นวิจัยเพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องคำราชาศัพท์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเขาพรมสุวรรณจังหวัดสระแก้ว เครื่องมือที่ใช้ คือ 1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องคำราชาศัพท์ สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และ

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลวิจัยสรุปว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องคำราชาศัพท์ มีประสิทธิภาพ 84.67/83.78 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

วลัยพร ทองแท่ง และ แก้วกาญจนา ทองมาก (2559) ศึกษาวิจัย เรื่องคำราชาศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายช่วงชั้นที่ 2 ชั้นป. 4 การใช้บทเรียนเสริมหรือไปงานรวมถึงระบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำราชาศัพท์ พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมากขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมีการพัฒนามากขึ้นตรงตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่กำหนดไว้

สุรวิรัตน์ ชาติกุล (2559) ศึกษาผลของการใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่องคำราชาศัพท์ ที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ พบว่าการใช้ แบบฝึกหัดก่อนเรียนทำให้ได้รู้ถึงระดับความรู้ความเข้าใจของนักเรียนก่อนที่จะดำเนินการสอนและมีการวัดผลการเรียนด้วยแบบฝึกหัดหลังเรียน ทำให้ได้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจและพัฒนาการทางด้านการเรียนรู้เรื่องคำราชาศัพท์มากยิ่งขึ้นของนักเรียน

ศุภนิช ครองยุทธ (2563) ศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ วิชาภาษาไทย ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. พัฒนากิจกรรมใช้คำราชาศัพท์ในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร
2. พัฒนาแบบทดสอบพัฒนากิจกรรมใช้คำราชาศัพท์ รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2/7 และห้อง 2/8 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี จำนวนรวม 30 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. การทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ห้อง 2/7 และ 2/8 เรื่อง การใช้คำราชาศัพท์วิชาภาษาไทยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีผลคะแนนสูงกว่าแบบทดสอบก่อนเรียน จึงแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้และความเข้าใจมากขึ้นตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้
2. การทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนสามารถทำให้นักเรียนเข้าใจการใช้คำราชาศัพท์ วิชาภาษาไทยได้อย่างถูกต้องนักเรียนที่เรียนด้วยการทำแบบทดสอบก่อนเรียนจะรู้ว่าตนเองไม่ถนัดส่วนใดของเนื้อหา ผู้วิจัยสามารถพัฒนาเนื้อหาหรือเสริมเนื้อหาที่ตรงต่อความต้องการในการเรียนรู้ของนักเรียนได้ตรงประเด็นทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้คำราชาศัพท์ อย่างถูกต้อง รวมถึงสามารถถ่ายทอดให้กับเพื่อนในห้องเรียนได้ สรุปได้ว่าการเรียนรู้

ด้วยแบบทดสอบการใช้คำราชาศัพท์วิชาภาษาไทย ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการใช้คำราชาศัพท์ให้เป็นตามหลักภาษาไทยได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลการเรียนที่สูงขึ้น

นายศรีรัตน์ เอกปัทมา (2564) ได้วิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์ สรุปได้ว่า การสอนราชาศัพท์นั้น จะต้องสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน สร้างสื่อหรือเอกสารประกอบการเรียนการสอนที่น่าสนใจ และสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในระยะยาว สามารถจดจำและนำความรู้ไปใช้ได้ อย่างถูกต้อง ซึ่งผู้สอนจะต้องเลือกวิธีการและรูปแบบที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน รวมถึงให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบทบทวนความรู้ที่ได้ศึกษาอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงมีการนำกิจกรรมเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนและให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้ให้มากที่สุด

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป

3.1 ความเป็นมาและความหมายของนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2545, น. 11-13) กล่าวว่า นวัตกรรม เป็นคำที่ค่อนข้างจะใหม่ ในวงการศึกษาของไทย คำนี้เป็นศัพท์บัญญัติของคณะกรรมการพิจารณาศัพท์วิชาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งแต่เดิมใช้คำว่า นวัตกรรม เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษว่า Innovation เป็นคำนามมาจากคำกริยาว่า Innovate มีรากศัพท์มาจากภาษาอังกฤษว่า Inovare (in(=in) + novare = to renew, to modify) และ novare มาจากคำว่า novus (=new)

Innovate แปลตามรูปศัพท์ได้ว่า "ทำใหม่, เปลี่ยนแปลงโดยนำสิ่งใหม่ ๆ เข้ามา" คำว่า Innovation อาจแปลว่า "การทำสิ่งใหม่ ๆ, สิ่งใหม่ที่ทำขึ้นมา" ถ้าจะใช้คำว่า นวัตกรรม แทน คำว่า Innovation อาจทำให้เกิดความสับสนขึ้นได้ง่ายจึงได้มีการบัญญัติศัพท์คำว่า นวัตกรรม ขึ้นมาแทน นวัตกรรม โดย "นวัตกรรม" มาใช้แทนคำว่า Innovation ในวงการศึกษา

เมื่อพิจารณาความหมาย ศัพท์บัญญัติวิชาการศึกษา คำว่า "นวัตกรรม" หมายถึง "การนำสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมวิธีการที่ทำอยู่เดิม เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น"

ฉะนั้น ไม่ว่าจะวงการหรือกิจการใด ๆ ก็ตาม เมื่อมีการนำเอาความเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ เข้ามาใช้ เพื่อปรับปรุงงานให้ดีขึ้นกว่าเดิมหรือมุ่งที่จะให้งานนั้นมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ก็เรียกได้ว่าเป็น นวัตกรรมของวงการนั้น ๆ เช่น ถ้าในวงการศึกษานำเอาเข้ามาใช้ก็เรียกว่า "นวัตกรรมการศึกษา" (Educational Innovation) สำหรับผู้ที่กระทำหรือนำความเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ มาใช้นี้เรียกว่าเป็น "นวัตกรรม" (Innovator)

บทเรียนสำเร็จรูปเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่ง ซึ่งได้รับความสนใจ ในวงการศึกษาไทยเป็นอย่างมาก ธีระชัย ปุณณโชติ (2539, น. 7-8); บุญเกื้อ ควรหาเวช (2545, น. 39-40) ได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของบทเรียนสำเร็จรูปพอสรุปได้ดังนี้

บทเรียนสำเร็จรูปมีจุดเริ่มต้นที่สหรัฐอเมริกา โดยศาสตราจารย์ เพอร์ซี แห่ง มหาวิทยาลัย โอไฮโอ ได้ประดิษฐ์เครื่องสอน สำหรับทดสอบนักเรียนเมื่อ พ.ศ.2463 และ มีการปรับปรุง รวมถึงเผยแพร่ในปี พ.ศ.2472 แต่เนื่องจากยังมีคนเห็นความสำคัญน้อย ทำให้ไม่ได้รับความสนใจจากบุคคลทั่วไปนัก จนกระทั่ง เบอรัส สกินเนอร์ (Burrhus F. Skinner) แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดสหรัฐอเมริกา ได้ประดิษฐ์เครื่องช่วยสอนแบบอัตโนมัติ โดยอาศัยหลักการวางเงื่อนไขการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ ซึ่งนำไปสู่การสร้างบทเรียนโปรแกรม

อัญชลี ธรรมะวิจิตรกุล (2550) กล่าวว่านวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปเกิดขึ้นจากแนวคิด จิตวิทยา 2 ทฤษฎี

❖ ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Edward L. Thorndike)

- กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness)
- กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise)
- กฎแห่งผล (Law of Effect)
- ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual difference)

❖ ทฤษฎีของสกินเนอร์ (B.F Skinner)

- เงื่อนไขของการตอบสนอง (Operant Conditioning)
- การเสริมแรง (Reinforcement)

บทเรียนสำเร็จรูปได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้มากมาย ไม่ว่าจะเป็น กุศยา แสงเดช (2552); ฌวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2551); ทิศนา แคมมณี (2553); ธีระชัย ปุณณโชติ (2552) ซึ่งสามารถสรุปความหมายของบทเรียนสำเร็จรูป ได้ดังนี้

บทเรียนสำเร็จรูป หมายถึง บทเรียนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือ ในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในบทเรียนแต่ละบทเรียน

ด้วยตนเอง โดยเนื้อหาจะไล่จากง่ายไปยาก โดยมีการกำหนดเนื้อหาวัตถุประสงค์ สื่อ รวมถึงวิธีการไว้ล่วงหน้า แต่ละครอบ มีคำอธิบาย คำถาม และเฉลย โดยเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งเปรียบเสมือนการจำลองเหตุการณ์มาสู่รูปแบบของวัสดุหรือสิ่งพิมพ์ ซึ่งทำหน้าที่เหมือนครู โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมบทเรียน มีการเสริมแรงให้ผู้เรียนได้ทราบหลังการเรียนรู้ ว่ามีความรู้ความเข้าใจที่ถูกหรือผิด ซึ่งเป็นการเรียนรู้และการประเมินผลได้ด้วยตนเอง และเป็นไปตามความแตกต่างในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

จากข้างต้นสรุปได้ว่า นวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป หมายถึง บทเรียนที่ครูจัดทำขึ้นใหม่โดยการปรับปรุงบทเรียนแบบเดิม ๆ และพัฒนาให้มีความน่าสนใจเหมาะสมกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยบทเรียนสำเร็จรูปจะนำเสนอเนื้อหาบทเรียนแบบค่อยเป็นค่อยไป จากง่ายไปหายาก เสนอเป็นกรอบหรือเฟรม ในแต่ละกรอบหรือเฟรมจะมีคำถามและคำเฉลยอยู่โดยคำถามจะเป็นคำถามที่ง่ายไปหายากและนักเรียนสามารถประเมินผลการเรียนรู้ได้ทันที เพื่อเป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการศึกษาบทเรียนถัดไป

3.2 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป

ลักษณะของบทเรียนสำเร็จรูปได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้มากมาย ดังนี้

กุศยา แสงเดช (2552); ธีระชัย ปุรณโชติ (2552) สรุปได้ดังนี้

ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป มีดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ที่สามารถวัดได้ในเชิงพฤติกรรม

2. เนื้อหาวิชาถูกแบ่งออกเป็นขั้นตอนย่อย ๆ เรียกว่า กรอบ (Frame) และกรอบเหล่านี้จะเรียงจากง่ายไปหายากตามลำดับโดยมีขนาดแตกต่างกัน ตั้งแต่ประโยคหนึ่งจนถึงข้อความเป็นตอน ๆ เพื่อให้นักเรียนค่อย ๆ เรียนรู้ แล้วไปสู่ความรู้ใหม่ ซึ่งเป็นการกระตุ้นความสนใจ

3. แต่ละกรอบนักเรียนจะต้องมีส่วนร่วม เช่น การตอบคำถามหรือการเติมข้อความตามที่กำหนด สิ่งเหล่านี้จะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาผ่านการทำกิจกรรม

4. นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้เนื้อหารวมถึงทักษะจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่อยู่ในกรอบ โดยปฏิบัติตามวิธีที่กำหนดให้และนักเรียนค่อย ๆ เรียนเพิ่มเติมขึ้นเรื่อย ๆ ทีละขั้น

5. เป็นการเรียนรู้ที่สามารถทราบผลได้ทันที นักเรียนที่ได้รับรู้ผลจะสามารถนำไปแก้ความผิดพลาดของตนเอง โดยสามารถตรวจสอบได้จากการเฉลยด้วยตนเอง ซึ่งในบางข้ออาจมีคำอธิบายเพิ่มเติมให้ด้วย

6. มีการเสริมแรงนักเรียนในขั้นตอนสำคัญเป็นระยะ เช่น คำชมจากการที่นักเรียนรู้ว่าตนเองทำได้อีกต้อง

7. นักเรียนมีโอกาสเรียนด้วยตนเอง โดยไม่จำกัดเวลาเรียน ผู้เรียนสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง

8. มีการวัดประเมินผลที่ชัดเจน ซึ่งมีการทดสอบก่อน ระหว่างและหลังเรียน เพื่อวัดผลการเรียนรู้

9. บทเรียนสำเร็จรูปตั้งจุดมุ่งหมายเฉพาะไว้แล้ว ทำให้สามารถวัดได้ว่าบทเรียนนั้น ๆ เป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่

10. บทเรียนสำเร็จรูปให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ต้องคำนึงถึงนักเรียนเป็นเกณฑ์ หากมีจุดใดบกพร่องต้องปรับปรุงให้เรียบร้อยก่อนที่จะนำไปใช้จริง

ถวัลย์ มาศจรัส (2546) กล่าวว่า ลักษณะของบทเรียนสำเร็จรูป ได้แก่ การสร้างเนื้อหาเป็นกรอบ (Frame) ซึ่งเนื้อหาจะนำมาจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ แล้วนำเนื้อหาสาระเหล่านั้น ใสลงไปในแต่ละกรอบ มีเริ่มจากเนื้อหาว่างก่อน

กรอบสาระการเรียนรู้ในแต่ละกรอบของบทเรียนสำเร็จรูปจะประกอบไปด้วย

- การอธิบายเนื้อหา
- แบบทดสอบก่อนเรียน
- เนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้
- ข้อคำถาม
- เฉลยคำตอบ
- แบบประเมินผลหลังเรียน

จากข้างต้นสรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของบทเรียนสำเร็จรูปจะมีจุดประสงค์การเรียนรู้สาระสำคัญเนื้อหาที่จะให้เรียนรู้ แบ่งเป็นหน่วยย่อย ๆ เรียกว่ากรอบ เรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายากมีคำถามและเฉลยคำถาม มีแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สิ่งสำคัญต้องมีการเสริมแรงเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และต้องการเรียนต่อไปด้วย

3.3 ประเภทและส่วนประกอบของบทเรียนสำเร็จรูป

ธีระชัย ปุณณโชติ (2552, น. 7) ได้แบ่งบทเรียนสำเร็จรูปออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. บทเรียนสำเร็จรูปแบบไม่แยกกรอบเป็นบทเรียนที่เสนอเนื้อหาที่ละน้อยตามลำดับขั้นตอน มีคำถามและเฉลย หรือแนวคำตอบไว้สำหรับตรวจสอบ แต่การนำเสนอไม่เป็นกรอบจะนำเสนอต่อเนื่องกันเป็นลำดับ คล้ายการเขียนตำราและบทความ หากแต่บทเรียนนี้จำเป็นต้องมีเฉลยหรือแนวคำตอบไว้ให้นักเรียน

2. บทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรง (Linear Programming) เป็นการนำเสนอเนื้อหาที่ละน้อยในกรอบหรือเฟรมต่อเนื่องกัน จากกรอบหนึ่งไปยังกรอบที่สอง จนถึงกรอบสุดท้ายตามลำดับ โดยเนื้อหาจะถูกเรียงจากง่ายไปยากตามลำดับ สิ่งที่เรียนจากหน่วยย่อยหรือกรอบแรกจะเป็นพื้นฐานสำหรับกรอบถัดไป นักเรียนจะต้องศึกษาที่ละกรอบต่อเนื่องกันจนถึงกรอบสุดท้ายโดยไม่ข้ามกรอบใดกรอบหนึ่ง

3. บทเรียนสำเร็จรูปแบบแตกกิ่งหรือสาขา (Branching Programming) เป็นวิธีการที่มีลำดับการเขียนบทเรียนต่างไปจากการเขียนแบบเส้นตรง การเขียนโปรแกรมแบบแตกกิ่งย่อยจะเรียงลำดับ โดยมีคำตอบของผู้เรียนเป็นเกณฑ์ หากผู้เรียนตอบคำถามในข้อความย่อยได้ถูกต้อง ผู้เรียนจะสามารถข้ามไปหน่วยย่อยได้จำนวนหนึ่ง แต่หากตอบผิด จะได้รับคำสั่งให้กลับไปศึกษาเพิ่มเติมเพื่อจะศึกษาในลำดับถัดไป

สรุปได้ว่า บทเรียนสำเร็จรูปแบบแบ่งได้ 3 ประเภทคือ บทเรียนสำเร็จรูปแบบไม่แยกกรอบ บทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรง และบทเรียนสำเร็จรูปแบบแตกกิ่งหรือสาขา แต่ประเภทมีลักษณะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับผู้เลือกใช้ ซึ่งในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปในครั้งนี้ได้เลือกใช้ประเภทบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรงที่มีลักษณะการนำเสนอเนื้อหาที่ละน้อยลงในกรอบหรือเฟรมตามลำดับ ต่อเนื่องกันไปจากกรอบหนึ่งไปยังอีกกรอบไล่ไปเรื่อย ๆ จนจบ เนื้อหาจะถูกจัดเรียงจากเรื่องที่ยากไปเรื่องที่ยาก และสิ่งที่เรียนจากกรอบแรกจะเป็นพื้นฐานสำหรับกรอบถัดไป นักเรียนจะต้องศึกษาตามลำดับที่ละกรอบต่อเนื่องกันไปตั้งแต่แรกจนถึงสุดท้าย โดยไม่มีการข้ามกรอบใด

กุศยา แสงเดช (2552, น. 15) ได้กล่าวถึง บทเรียนสำเร็จรูปประกอบด้วยส่วนประกอบดังนี้

1. กรอบตั้งต้น (Set Frame) คือ กรอบที่มีอยู่ตอนหนึ่ง โดยนักเรียนมีการตอบสนองลงไป ซึ่งจะเป็นอะไรนั้น นักเรียนสามารถทำได้จากเนื้อหาในกรอบเดียวกัน โดยนักเรียนไม่จำเป็นต้องมีความรู้มาก่อนหน้านี้

2. กรอบฝึกหัด (Practice Frame) เป็นกรอบที่นักเรียนได้ใช้ฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อหาสิ่งที่ได้ศึกษามาแล้วจากกรอบตั้งต้น หลักการสำคัญนักเรียนจะได้ฝึกหัดเฉพาะสิ่งที่เขาได้รับจากกรอบตั้งต้นเท่านั้น

3. กรอบรองส่งท้าย (Sub Terminal Frame) เป็นกรอบที่ให้ข้อมูลที่จำเป็นต่อนักเรียนเพื่อให้นักเรียนใช้ในกรอบสรุปได้ถูกต้อง ส่วนกรอบรองส่งท้ายแรกควรมีข้อมูลอยู่ส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในกรอบส่งท้ายที่อยู่ถัดไป เป็นการสะสมข้อมูลเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนกว่านักเรียนจะสามารถใช้ข้อมูลในกรอบส่งท้ายได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปส่วนใหญ่ได้มีการใช้กรอบสรุปก่อนกรอบรองท้าย

4. กรอบสรุปหรือกรอบส่งท้าย (Terminal Frame) กรอบนี้ นักเรียนจะศึกษาและเรียบเรียงเนื้อหาจากกรอบต้น ๆ แล้วเขียนตอบสนองออกมาเอง โดยบางครั้งนักเรียนจะพบว่ามีส่วนช่วยอยู่บ้างหรืออาจจะไม่มีเลย

ธีระชัย ปุณณโชติ (2552, น. 10) ได้กล่าวถึง ส่วนสำคัญของบทเรียนสำเร็จรูปไว้ 3 ประการดังนี้

1. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives) หมายถึง มีการกำหนดจุดประสงค์ไว้เป็นเกณฑ์สำหรับพฤติกรรมของนักเรียน หลังจากที่ยื่นเนื้อหาสาระจนจบแล้วว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงใด

2. เนื้อหาวิชาถูกแบ่งออกเป็นหน่วยย่อย ซึ่งเรียกว่า แต่ละบทจะมีการแบ่งเป็นย่อย ๆ ตามลำดับ เรียกว่า กรอบ (Frame) แต่ละกรอบจะมีคำอธิบายเนื้อหาสาระ ตัวอย่างและมีข้อความให้นักเรียนตอบ หากนักเรียนตอบเสร็จจะมีการตรวจทานจากเฉลยในกรอบถัดไป

3. แบบทดสอบท้ายบท เป็นการสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากนักเรียนศึกษาเนื้อหาในแต่ละบทเรียบร้อยแล้ว นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระเพียงใด นักเรียนได้สามารถทำได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่

ถวัลย์ มาศจรัส (2546) ได้แบ่งส่วนประกอบของบทเรียนสำเร็จรูปออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. บทเรียนประเภทเป็นเล่ม ประกอบด้วย
 - คำชี้แจงในการศึกษาด้วยบทเรียนฉบับนั้น
 - แนวคิด-วัตถุประสงค์ที่ต้องการจากการศึกษา
 - เนื้อหา เรียงลำดับจากง่ายไปยาก
 - แบบฝึกหัด / คำถาม เพื่อทบทวนความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้เรียน พร้อมเฉลย

- แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
- เฉลยแบบทดสอบ
- 2. บทเรียนประเภทสื่อประสม ประกอบด้วย
 - คู่มือการใช้สื่อ มีรายละเอียดดังนี้
 - คำแนะนำในการใช้บทเรียน
 - แนวคิด วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
 - รายละเอียดของเนื้อหาที่บรรจุไว้ในสื่อ
 - คำถาม คำตอบ ในบทเรียน
 - แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
 - เฉลย
 - สื่อประกอบบทเรียน
 - แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
 - เฉลยแบบทดสอบ

ชนิดของกรอบในบทเรียนสำเร็จรูป

กรอบสาระการเรียนรู้ในบทเรียนสำเร็จรูปกำหนดไว้ 4 ชนิด ดังนี้

1. กรอบตั้งต้น (Set Frame) เป็นกรอบที่เป็นเสมือนกรอบนำเข้าสู่บทเรียน ในกรอบนี้จะเป็นข้อมูลการเรียนรู้ทฤษฎี หลักการ และข้อคำถาม ที่สามารถทำให้ผู้เรียนตอบคำถามได้ เพื่อเป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนสนุกและมีความสุขในการเรียนรู้
2. กรอบฝึกหัด (Practice Frame) เป็นกรอบที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกหัดทำกิจกรรมจากเนื้อหาสาระที่ได้ศึกษามาแล้ว โดยในกรอบนี้ จะเป็นการฝึกทักษะการอ่าน การเขียน การคิด และการวิเคราะห์ ซึ่งเนื้อหาสาระการเรียนรู้จะเพิ่มมากขึ้นกว่ากรอบตั้งต้น
3. กรอบรองกรอบส่งท้าย (Sub-Terminal Frame) เป็นกรอบการเรียนรู้ที่อยู่หน้ากรอบการเรียนรู้ เป็นการสรุปสิ่งที่นักเรียนได้ศึกษาและทำผ่านกิจกรรมมาตามลำดับ โดยมีเนื้อหาสาระที่เข้มข้นขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนใกล้จะสรุปความรู้ความเข้าใจที่สมบูรณ์ ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้จากบทเรียนสำเร็จรูปทั้งหมดได้อย่างชัดเจนถูกต้อง

4. กรอบส่งท้าย (Terminal Frame) เป็นกรอบสุดท้ายสำหรับการเรียนรู้ หรือกรอบสิ้นสุดของบทเรียนสำเร็จรูป เป็นกรอบที่มีเนื้อหาเข้มข้น และมีความยากมากกว่ากรอบสาระการเรียนรู้ที่ผ่านมา

จากข้างต้นสรุปได้ว่า ส่วนประกอบของบทเรียนสำเร็จรูป ควรจะมีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาในแต่ละกรอบสำหรับศึกษาพร้อมทั้งมีคำถามและเฉลยคำถามให้นักเรียนตรวจสอบได้ด้วยตนเอง มีแบบทดสอบท้ายบทสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือก สร้างบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรง (Linear Program) เนื่องจากบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรง เป็นการสร้างกรอบเนื้อหาสาระเรียงลำดับไว้ตั้งแต่กรอบแรกจนกรอบสุดท้าย ตามที่ผู้สอนได้ออกแบบไว้ โดยเนื้อหาสาระในการเรียนรู้จะไล่ไปที่ละกรอบโดยกิจกรรมการเรียนรู้ของบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรง ผู้เรียนจะเริ่มการเรียนรู้จากต้นจนจบตามลำดับ และผู้สอนได้ออกแบบเนื้อหาสาระจากง่ายไปหายาก ซึ่งเนื้อหาจะมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันไป ลักษณะเด่นของบทเรียนสำเร็จรูปนี้คือผู้เรียนที่เรียนเก่งจะเรียนรู้ได้เร็วและใช้เวลาไม่นาน ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ช้าจะมีเวลาศึกษาได้มากขึ้น

3.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป

หลักการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปของ ธีระชัย ปุณณโชติ (2539, น. 25) มีดังนี้

1. คำนึงถึงผู้เรียน ได้แก่ ประสบการณ์เดิมหรือพื้นฐานความรู้ ความสามารถ รวมถึงทักษะในการเรียนรู้และความต้องการของผู้เรียน
2. คำนึงถึงผลที่ต้องการหรือจุดมุ่งหมายของบทเรียนว่าคือสิ่งใด
3. คำนึงถึงแบบของบทเรียนว่าควรเลือกนำเสนอในรูปแบบใด คือ แบบเส้นตรงหรือแบบสาขาหรือแบบไม่แยกกรอบ ที่จะเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ วัตถุประสงค์ และนักเรียน เช่น เนื้อหาเป็นประเภทความคิดเห็นหรือความรู้ นักเรียนสามารถเรียนรู้เร็วหรือช้า
4. ไม่มีการกำหนดเวลาของผู้เรียน ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามศักยภาพของแต่ละบุคคลโดยไม่ต้องกังวลถึงการทำให้เสร็จก่อน หรือเสร็จหลังผู้อื่น
5. เนื้อหาจะต้องถูกแบ่งเป็นหัวข้อเรื่องใหญ่ ๆ แล้วจึงแบ่งเป็นหัวเรื่องเล็ก ๆ เขียนเนื้อหาเป็นหน่วยย่อย ๆ แต่ละหน่วยย่อยจะต้องทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในหน่วยถัดไป เพื่อให้การเรียนรู้ดำเนินไปเรื่อย ๆ โดยไม่ควรให้เกิดการข้ามลำดับเนื้อหาของเรื่อง ซึ่งเนื้อหามีความยากขึ้นตามลำดับ
6. ให้มีเนื้อหาและคำอธิบายที่ดึงดูดใจของผู้เรียน

7. เนื้อหาของแต่ละกรอบควรเขียนด้วยภาษาที่ถูกต้องมีความชัดเจน มีความเหมาะสมทั้งเนื้อหาและวัยของผู้เรียน และมีความต่อเนื่องกันในแต่ละกรอบ

8. แต่ละกรอบจะมีการนำเสนอเนื้อหาเฉพาะเรื่องอย่างชัดเจนและมีคำถามหรือคำสั่งให้ผู้เรียนกระทำต่อเรื่องนั้นโดยตรงและไม่ควรมีข้อมูลใหม่มากกว่า 1 อย่าง

9. มีการเน้นย้ำทวนและทดสอบตนเอง

10. ผู้เรียนจะต้องได้รู้ผลของคำตอบว่าถูกต้องหรือไม่ทันที

11. มีการชี้แนะคู่กันไปกับการตอบสนอง

12. ค่อย ๆ ลดจำนวนการชี้แนะและการนำทางออกเรื่อย ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถกระทำด้วยตนเองได้อย่างถูกต้องที่สุด

ธีระชัย ปุรณโชติ (2539, น. 27) ได้ชี้แจงขั้นตอนในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปไว้ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 เรียนรู้วิธีการเขียนบทเรียนสำเร็จรูปชนิดต่าง ๆ ทั้งจากหนังสือ และการไต่ถามผู้รู้

ขั้นที่ 2 ทำการกำหนดเลือกวิชาที่จะเรียนรวมถึงระดับขั้นที่จะใช้บทเรียนสำเร็จรูปนั้น

ขั้นที่ 3 เลือกหน่วยในการเรียนว่าจะเรียนในเรื่องใด

ขั้นที่ 4 กำหนดหัวเรื่องต่าง ๆ ที่จะเรียน โดยศึกษาจากหลักสูตร คู่มือครู และหนังสือเรียนว่า หลักสูตรกำหนดให้นักเรียนเรียนอะไรบ้างแล้วเลือกหัวเรื่องที่จะเรียนสำหรับขั้นที่ 1 - 4 นั้น ผู้สร้างบทเรียนควรพิจารณาความเหมาะสม ในด้านต่าง ๆ คือ

1. ความเหมาะสมที่จะสร้างเป็นบทเรียนสำเร็จรูป

1.1 ความเหมาะสมที่จะสร้างเป็นบทเรียนสำเร็จรูป ควรพิจารณา ดังนี้

1.1.1 เนื้อหาที่จะเรียนนั้นคงตัวหรือเปลี่ยนแปลงบ่อย ๆ ถ้าเนื้อหาวิชามีการเปลี่ยนแปลงได้บ่อย ๆ ก็ควรจะหลีกเลี่ยงเพราะจะล้าสมัยเร็วเกินไป ไม่คุ้มกับเวลาที่ดำเนินการ

1.1.2 บทเรียนมีผู้อื่นเคยสร้างมาก่อนหรือไม่

1.1.3 จะสามารถ ลดภาระของครูได้หรือไม่

1.1.4 จะช่วยลดเวลาในการเรียนการสอนของผู้เรียนได้หรือไม่

2. ด้านความหมายเป็นบทเรียนสำเร็จรูปประเภทใด

ด้านความหมายของบทเรียนสำเร็จรูปที่ควรที่จะสร้างนั้น ควรนำมาพิจารณาด้วยว่า บทเรียนประเภทใดเหมาะสมกับเนื้อหา และวัตถุประสงค์ของบทเรียนนั้น ๆ ตลอดจนลักษณะของผู้เรียน

ขั้นที่ 5 ศึกษาลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ระดับชั้น อายุ พื้นความรู้เดิม และทักษะที่ผู้เรียนฝึกฝนมาก่อน เนื่องจากบทเรียนสำเร็จรูปมีหลักการสนองความแตกต่างของบุคคลผู้เรียนในด้านต่าง ๆ

ขั้นที่ 6 ตั้งจุดมุ่งหมายสำหรับบทเรียนสำเร็จรูปที่จะเขียน โดยจะต้องตั้งจุดประสงค์ทั่วไปและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายนี้จะเป็นแนวทางในการเขียนกรอบต่าง ๆ ในบทเรียนได้อย่างดี และยังเป็นประโยชน์ในการสร้างแบบทดสอบ ซึ่งจะให้ให้นักเรียนทดสอบก่อนเรียนบทเรียนและหลังเรียนบทเรียน ในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การตั้งจุดมุ่งหมายของบทเรียนสำเร็จรูปว่า เมื่อมีการเรียนรู้จบลงแล้วนั้น จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเกิดขึ้นในตัวของผู้เรียนได้อย่างไร โดยที่พฤติกรรมต่าง ๆ นั้น ควรเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดหรือสังเกตได้ว่าผู้เรียนมีความสามารถทำอะไรได้บ้าง และควรเขียนวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนควรแยกกล่าวเป็นข้อ ๆ เมื่อการเรียนรู้จบลงแล้ว เพราะจะทำให้วัตถุประสงค์นั้นชัดเจนขึ้น โดยควรเขียนด้วยถ้อยคำที่สามารถตีความได้ชัดเจน เข้าใจง่าย เช่น เขียนบอก อธิบาย จำแนก เปรียบเทียบ ทดลอง พิสูจน์ และสรุป เป็นต้น ควรกำหนดเงื่อนไขของการสังเกตพฤติกรรมให้ชัดเจนว่าผู้เรียนจะแสดงพฤติกรรมออกมาให้เห็นภายใต้เงื่อนไขอันใด เช่น กำหนดปัญหาให้โดยไม่ต้องเปิดหนังสือ

นอกจากนี้ ควรจะกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำไปด้วยว่า ขั้นใดจึงจะเป็นที่ยอมรับ โดยอาจกำหนดเวลาในการทำหรือแบบสอบถาม หรือกำหนดเกณฑ์มาตรฐานออกมา เช่น เมื่อผู้เรียน เรียนจบบทเรียนแล้วจะต้องมีความรู้ความเข้าใจร้อยละเท่าใด โดยมีเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้ก่อนที่จะทำการเรียนการสอน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาผู้สอนเกิดความลำเอียงได้

ขั้นที่ 7 วางโครงเรื่องที่จะเขียนเป็นลำดับจากง่ายไปหายาก ทั้งนี้เพราะจะต้องแบ่งเนื้อหาสาระเป็นหน่วยย่อย ๆ และทุกหน่วยต้องเชื่อมโยงกัน

ขั้นที่ 8 ลงมือเขียนบทเรียนสำเร็จรูปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ โดยแบ่งบทเรียนออกเป็นตอน ๆ หรือบท ทั้งนี้เพื่อผู้เรียนจะได้จดจำและเข้าใจได้ง่าย รวมถึงสะดวกในการเรียนรู้ เป็นหมวดหมู่ แล้วดำเนินการเขียนกรอบต่าง ๆ ในบทเรียนตามขั้นตอนเขียนบทเรียนสำเร็จรูป จะเริ่มด้วยกรอบให้ความรู้ แล้วติดตามด้วยกรอบฝึกหัดและกรอบทดสอบเป็นตอน ๆ ไป จำนวนกรอบจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเนื้อหาลักษณะของกรอบควรเป็น ดังนี้

1. ในแต่ละกรอบเนื้อหาจะต้องแบ่งเป็นชั้นที่เล็กมาก และไม่ควรมีความรู้ใหม่เกินกว่า 1 อย่าง

2. จะต้องมีความระมัดระวังในการเรียงแต่ละกรอบ จากเนื้อหาง่ายไปยาก และต้องสัมพันธ์กัน

3. มีการแนะนำให้ถูกต้องเหมาะสม ไม่มากจนเกินไป ไม่เพื่อเจ้อ และมีการเน้นย้ำ

4. มีการใช้คำถาม และเร้าความสนใจให้ผู้เรียนหาคำตอบที่เหมาะสม

5. มีการเฉลยคำตอบทันที เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลว่าคำตอบของตนถูกต้องหรือไม่

ชั้นที่ 9 ควรนำบทเรียนสำเร็จรูปที่เขียนเสร็จแล้วไปให้เพื่อนครูที่สอนวิชา นั้น ๆ หรือผู้ที่ทรงคุณวุฒิอ่านและให้คำแนะนำเพื่อนำมาแก้ไขกรอบต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น

ชั้นที่ 10 นำบทเรียนที่ปรับปรุงจนเห็นสมบูรณ์ มาพิมพ์โดยไม่ใส่คำตอบของคำถามต่าง ๆ เพื่อที่จะนำไปทดลองใช้กับนักเรียนในชั้นทดลอง หนึ่งต่อหนึ่ง หรือที่เรียกว่า การทดลองชั้นที่ 1

ชั้นที่ 11 การสร้างแบบทดสอบขึ้นชุดหนึ่งตามจุดประสงค์ที่วางไว้ และสามารถครอบคลุมเนื้อหาได้ตามบทเรียน หากบทเรียนมีเนื้อหามากก็ทดสอบมาก ส่วนใดมีเนื้อหาน้อยก็ทดสอบน้อย ซึ่งถ้าออกข้อสอบตามแนวนี้ก็จะได้แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรง (Validity) แบบทดสอบอาจจะเป็นแบบให้เลือกตอบชนิดที่ 4 หรือ 5 ตัวเลือกก็ได้ โดยทดสอบก่อนและหลังเรียน เพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีพัฒนาการก่อนและหลังเรียนเป็นอย่างไร มีเกณฑ์มาตรฐานกำหนดไว้ว่าหลังจากที่นักเรียนเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปไปแล้วผู้เรียน ควรจะต้องทำแบบทดสอบชุดนี้ให้ถูกต้อง ถึงร้อยละ 80 ภายในเวลาที่กำหนดจึงจะถือว่าผู้เรียนมีความรู้ หลังเรียนบทเรียนแล้ว อย่างแท้จริง และได้มาตรฐานที่วางไว้ สำหรับแบบทดสอบที่สร้างขั้นนี้ จะต้องนำไปวิเคราะห์ เพื่อหา ค่าอำนาจจำแนก ระดับความยากง่าย และแก้ไขให้มีค่า มีค่าอำนาจ จำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และความยากง่ายที่เหมาะสม คือ ระหว่าง 0.20-0.80แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบนั้นเสียก่อน เพื่อจะได้มั่นใจว่าแบบทดสอบดังกล่าวมีความเชื่อมั่นสูงอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ คือ มีความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป

ชั้นที่ 12 นำบทเรียนสำเร็จรูปที่เขียนเสร็จเรียบร้อยแล้วในชั้นที่ 10 ไปทดลองใช้กับผู้เรียน 1 คน โดยเริ่มให้ทำแบบทดสอบก่อนแล้วจับเวลาไว้ เพื่อทราบแบบทดสอบดังกล่าวผู้เรียนสามารถทำได้เสร็จในเวลาประมาณกี่นาที สำหรับจะได้นำไปใช้เป็นเกณฑ์สำหรับการใช้จริงต่อไป เมื่อผู้เรียนทำแบบทดสอบเสร็จแล้วก็ให้ผู้เรียน เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป

ที่สร้างขั้นนั้น โดยผู้สอนจะต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์และวิธีเรียน ผู้เรียนจะต้องศึกษาและตอบคำถามไปที่ละกรอบ เมื่อผู้เรียนตอบแต่ละคำถามผู้สอนจะเฉลยคำตอบให้ทันที โดยจะทำได้เรื่อย ๆ จนครบทุกกรอบ หากผู้เรียนตอบผิดหรือไม่เข้าใจตรงส่วนใด ผู้สอนจะอธิบายและอภิปรายร่วมกับผู้เรียน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขกรอบนั้น ๆ ให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงพิจารณาความยากง่ายของเนื้อหาด้วย ถ้าบทเรียนที่สร้างขึ้นมีคุณภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ในชั้นถัดไป ผลการเปรียบเทียบคะแนนควรจะแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว

ขั้นที่ 13 นำบทเรียนสำเร็จรูปไปทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มเล็กที่เรียนอยู่ในระดับปานกลาง โดยบทเรียนจะมีเฉลยไว้เรียบร้อยแล้ว มีลักษณะเหมือนบทเรียนที่จะนำไปใช้จริง ผู้เรียนจะต้องศึกษาไปที่ละกรอบ และตรวจทานคำตอบของตนเองกับเฉลยที่มี ในขั้นนี้จะเขียนคำชี้แนะในการเรียนไว้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องทำความเข้าใจก่อนจะเริ่มเรียนตามบทเรียน และต้องรอให้ผู้เรียนทุกคนทำบทเรียนเสร็จแล้วจึงบันทึกเวลา เพื่อใช้เป็นเวลาที่เหมาะสมในการเรียนบทเรียนนี้ต่อไป

ถวัลย์ มาศจรัส (2546) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปไว้ ดังนี้ การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป มีขั้นตอนหลักที่สำคัญใน 4 ขั้นตอน ตามวงจรของกระบวนการบริหารแบบ PDCA ได้แก่

1. ขั้นวางแผน (P = Plan)
2. ขั้นปฏิบัติ (D = Do)
3. ขั้นตรวจสอบ (C = Check)
4. ขั้นปรับปรุงแก้ไข (A = Action)

ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (P = Plan) การวางแผนเพื่อการเขียนบทเรียนสำเร็จรูป
 - หลักสูตรเพื่อให้ทราบถึงเนื้อหาสาระที่จะนำมาจัดทำเป็นบทเรียนสำเร็จรูป
 - กำหนดเนื้อหาสาระที่จะนำมาจัดทำเป็นบทเรียนสำเร็จรูป
 - กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และองค์ประกอบอื่น ๆ อาทิ จุดประสงค์นำทาง จุดประสงค์ปลายทาง ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้จบแล้วผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง
 - วิเคราะห์ความยากง่ายของเนื้อหาสาระการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก

- เตรียมสร้างแบบทดสอบทั้งก่อนและหลังเรียนในแต่ละกรอบสาระการเรียนรู้ ให้ครอบคลุมทั้ง ความรู้ (Knowledge) ทักษะกระบวนการ (Practice/Process) และ เจตคติ (Attitude)

2. ขั้นปฏิบัติ (D = Do)

เขียนบทเรียนสำเร็จรูป ประกอบด้วย

- จุดประสงค์ของบทเรียน
- ข้อทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน
- กิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละกรอบสาระการเรียนรู้หลักและกรอบสาระการเรียนรู้สาขา
- นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่ได้วางแผน (P) ไว้
- การวัดผล ประเมินผล

3. ขั้นตรวจสอบ (C = Check)

ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของบทเรียนสำเร็จรูปในเรื่อง

- จุดประสงค์ของบทเรียน
- ข้อทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน
- กิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละกรอบสาระการเรียนรู้หลักและกรอบสาระการเรียนรู้สาขา
 - ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หลังจากนำไปจัดการเรียนรู้

4. ขั้นปรับปรุงแก้ไข (A = Action)

ปรับปรุงและพัฒนาในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

ความถูกต้องสมบูรณ์ของบทเรียนสำเร็จรูปในเรื่อง

- จุดประสงค์ของบทเรียน
- ข้อทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน
- กิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละกรอบสาระการเรียนรู้หลักและกรอบสาระการเรียนรู้สาขา
- เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทเรียนสำเร็จรูป

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทเรียนสำเร็จรูปมี 3 ขั้นตอนง่าย ๆ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการสำหรับผู้สอน

- ออกแบบจัดทำบทเรียนสำเร็จรูปฉบับสมบูรณ์ตามกระบวนการ PDCA

2. ขั้นปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับผู้เรียน)
 - ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียน โดยการแนะนำขั้นตอนการเรียนรู้ที่เป็นรูปแบบเฉพาะของบทเรียนสำเร็จรูป
 - มอบบทเรียนสำเร็จรูปให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองตามขั้นตอนและกิจกรรมที่กำหนด
 3. ขั้นสรุป
 - ผู้เรียนสรุปผลการเรียนรู้ของตนเอง เมื่อถึงกอบสาระการเรียนรู้สรุปหรือกรอบจบของบทเรียนสำเร็จรูป
 - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- อัษฎชลี ธรรมะวิทีกุล (2550) กล่าวถึงกระบวนการผลิตและพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปไว้

ดังนี้

1. ขั้นวางแผน
 2. ขั้นการผลิต
 3. ขั้นทดลองต้นฉบับ
 4. ขั้นทดลองใช้จริง
1. ขั้นวางแผน (Planning)
 - ศึกษาหลักสูตร
 - กำหนดเนื้อหาสาระ
 - กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น จุดประสงค์นำทาง จุดประสงค์ปลายทาง ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - วิเคราะห์ความยาก-ง่ายของเนื้อหา
 - เตรียมสร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
 2. ขั้นผลิต (Production)
 - เขียนบทเรียนสำเร็จรูป
 - จุดประสงค์ของบทเรียน
 - ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน
 - กิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละกรอบ
 - จัดทำแผนการเรียนรู้

3. ขั้นการทดลองต้นฉบับ

- ขั้นหนึ่งต่อหนึ่ง ทดลองกลับกลุ่มที่ยังไม่เคยเรียนเรื่องนั้นมาก่อน เป็นการทดลองกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรือผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อศึกษาความถูกต้องของเนื้อหาขั้นตอนต่าง ๆ ในการเรียนรู้ ความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ นำผลและข้อบกพร่องที่พบมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อใช้ในการทดลองขั้นกลุ่มเล็กต่อไป
- ขั้นกลุ่มเล็ก ทดลองกลับกลุ่มที่กำลังเรียนเนื้อหานั้น เพื่อตรวจสอบความบกพร่องของบทเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
- ขั้นกลุ่มใหญ่ ทดลองกับกลุ่มที่กำลังเรียนเนื้อหานั้น กลุ่มทดลองที่มีลักษณะและคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง ๆ เพื่อหาประสิทธิภาพบทเรียนสำเร็จรูป

4. ขั้นทดลองใช้จริง

- นำบทเรียนสำเร็จรูปไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้
- ประเมินผลการใช้

กฤษฎา แสงเดช (2552, น. 17) ได้กล่าวถึง หลักการของบทเรียนสำเร็จรูปจะต้องยึดหลักที่สำคัญดังนี้

1. หลักการเรียนรู้ค่อย ๆ เพิ่มขึ้น การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ดี หากเรียนรู้เป็นช่วงสั้น ๆ เพื่อให้มีข้อมูลและเชื่อมโยงกับขั้นต่อไป การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปจึงแบ่งเนื้อหาเป็นตอน ๆ หรือกรอบ เพื่อให้ค่อย ๆ สะสมความรู้ จนสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายได้

2. หลักการมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง การมีส่วนร่วมจะช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะจะทำให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาใช้และสามารถติดตามบทเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

3. หลักการรู้ผล เมื่อผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ว่าถูกต้องหรือไม่ จะทำให้การเรียนรู้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปจึงมีการเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง เพื่อเป็นการตอบสนองต่อผู้เรียน

4. หลักการของความสำเร็จ เมื่อผู้เรียนรู้สึกว่าสามารถเรียนรู้และเข้าใจบทเรียนได้จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างมั่นใจ จากหลักการนี้ ในการเรียนจึงมีการปูพื้นฐานเนื้อหาที่มีความง่ายก่อน แล้วตามด้วยเนื้อหาที่ยากขึ้น จึงทำให้มั่นใจได้ว่าผู้เรียนที่ตั้งใจศึกษาจะสามารถตอบคำถามได้

จากข้างต้นสรุปได้ว่า ในการสร้างนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป จะต้องวิเคราะห์เนื้อหา และนำเนื้อหาสาระมาแตกย่อยเรียงลำดับให้เหมาะสม เพื่อให้สะดวกในการเรียนรู้ แล้วจึงนำเสนอ เนื้อหาสาระนั้นทีละน้อยไปตามลำดับ และมีการตั้งคำถามที่ท้าทายสำหรับผู้เรียนและมีคำตอบ เฉลยให้ไว้ด้วย จากนั้นนำมาใช้กับกลุ่มใหญ่เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียน

3.5 ประโยชน์ของบทเรียนสำเร็จรูป

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และ คณะ (2545, น. 115) ได้กล่าวถึงคุณค่าและประโยชน์ของ บทเรียนสำเร็จรูป สรุปได้ดังนี้

1. เด็กสามารถทำงานได้ตามลำพัง โดยไม่ถูกครูดูถูก ไม่ต้องกังวลว่าจะได้ยีน คำว่ากล่าวพัง หรือข้อตำหนิจากเพื่อน ๆ ซึ่งก่อให้เกิดความเป็นอิสระและความสบายใจ
 2. ทำให้เกิดความพึงตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น
 3. สามารถพิสูจน์ความไม่รู้ของนักเรียนโดยการให้นักเรียนได้รู้ผลการกระทำหรือ การตอบคำถามของตนเอง
 4. สามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี
- กฤษยา แสงเดช (2552, น. 33) ได้กล่าวถึง ข้อดีของบทเรียนสำเร็จรูป ดังนี้
1. ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง และดำเนินไปตามศักยภาพของตนเอง เป็นการตอบสนองในความแตกต่างของแต่ละบุคคล
 2. ช่วยประหยัดเวลาในการจัดการเรียนการสอนของครูทำให้ครูมีโอกาส ให้ความสนใจดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคลได้มากขึ้น
 3. ส่งเสริมนักเรียนให้รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง
 4. ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูได้
 5. นักเรียนได้เรียนรู้ทีละน้อยอย่างเป็นขั้นตอน และทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง ทุกขั้นตอน
 6. นักเรียนสามารถเรียนรู้บทเรียนเวลาใดก็ได้ตามความพอใจ
 7. นักเรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจผิดของตนเองได้จากการดูคำตอบ ในบทเรียน
 8. ผู้ที่ขาดเรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อให้ตามผู้อื่นได้ทัน

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ (2551, น. 23) ได้กล่าวถึง ข้อดีของบทเรียนสำเร็จรูป ดังนี้

1. เป็นวิธีสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง
2. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้นักเรียนได้เรียนเป็นรายบุคคล สามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ

ของตน เป็นการตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. เป็นวิธีสอนที่ช่วยลดภาระครูและช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู

ธีระชัย ปุรณโชติ (2552, น. 26) ได้กล่าวถึงข้อดีของบทเรียนสำเร็จรูป ดังนี้

1. นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตัวเอง
2. นักเรียนได้เรียนรู้เป็นขั้นตอนทีละน้อย และได้ทราบผลการเรียนรู้ของตน

ทุกขั้นตอนเกิดแรงเสริม

3. สนองความแตกต่างของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของตน เช่น ความสนใจ สติปัญญา วุฒิภาวะ ฯลฯ

4. นักเรียนสามารถเรียนรู้บทเรียนในเวลาใดเมื่อไรก็ตาม ตามความพึงพอใจของนักเรียนเอง ไม่ว่าจะอยู่ในสถานที่ใดก็ตาม

อัญชลี ธรรมะวิธิกุล (2550) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายและหลักการของบทเรียนสำเร็จรูปไว้ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของบทเรียนสำเร็จรูป

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเต็มความสามารถ โดยครูคอยชี้แนะและช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการ
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาจากง่ายไปหายากตามลำดับ
3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเอง และทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง

4. เมื่อประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะมีความภาคภูมิใจในตนเอง

หลักการเรียนรู้ด้วยบทเรียนสำเร็จรูป

1. ผู้เรียนได้ทำและมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองและตรวจสอบคำตอบได้ทันที
3. มีการเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจเมื่อสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องและมีความพยายามที่จะแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
4. ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จากง่ายไปยากตามความสามารถและศักยภาพของแต่ละคน

จากข้างต้นสรุปได้ว่า บทเรียนสำเร็จรูปนั้นมีข้อดี คือ การสนับสนุนให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดหรือเวลาใด นักเรียนได้เรียนรู้เป็นลำดับตามขั้นตอนและทราบผล การเรียนรู้ของตนเอง เป็นการตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ และช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู

3.6 ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป

บทเรียนสำเร็จรูปเหมาะสำหรับเนื้อหาที่เป็นความจริง องค์ความรู้ หลักการทฤษฎี เรียนรู้ต่าง ๆ เช่น คณิตศาสตร์ การสะกดคำศัพท์ภาษาต่างประเทศ หลักภาษา วิทยาศาสตร์บางแขนง หรือวิชาอื่น ๆ ที่มีเนื้อหาเป็นลำดับขั้นตอน แต่บางวิชาไม่สามารถสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมได้ดี เช่น วิชาเรียงความ วิชาที่อาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การแสดงความคิดเห็น หรือวิชาที่มีความลึกซึ้งมาก ๆ

ข้อจำกัดในการออกแบบบทเรียน บทเรียนที่ดีควรได้รับการออกแบบโดยผู้เชี่ยวชาญในวิชาแขนงนั้น ๆ โดยต้องสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องชัดเจน รวมถึงมีความรู้ความเข้าใจในด้านจิตวิทยาการศึกษาในการเขียนโปรแกรม ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพราะหากเรียนแบบเดิมซ้ำ ๆ จะก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายได้ การสอนแบบบทเรียนสำเร็จรูปเป็นการสอนรายบุคคล จึงทำให้ผู้เรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น จึงไม่ควรใช้เพียงบทเรียนสำเร็จรูปเท่านั้น จึงไม่ควรใช้บทเรียนสำเร็จรูปเพียงอย่างเดียว

บทเรียนสำเร็จรูปแบบสาขาที่เขียนได้ดีนั้นค่อนข้างยาก

หากผู้เรียนขาดความซื่อสัตย์ แอบเปิดดูเฉลยคำตอบแล้วนำมาตอบ จะไม่สามารถทำให้การเรียนบรรลุผลได้

กุศยา แสงเดช (2552, น. 35) ได้กล่าวถึง ข้อจำกัดของบทเรียนสำเร็จรูป สรุปได้ดังนี้

1. การใช้บทเรียนสำเร็จรูปเพียงอย่างเดียว ส่งผลให้นักเรียนขาดการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน
2. บทเรียนสำเร็จรูปมีเนื้อหาที่สามารถนำมาเรียนรู้ได้บางเรื่อง คือ เนื้อหาที่เป็นความจริง หรือความรู้พื้นฐานมากกว่าที่ต้องการความคิดเห็นและริเริ่ม
3. ทำให้นักเรียนขาดทักษะการเขียนหนังสือ เพราะนักเรียนจะเขียนเฉพาะคำตอบเท่านั้น
4. การใช้บทเรียนสำเร็จรูปในชั้นเรียน ไม่สามารถนำมาใช้แทนครูได้ เป็นเพียงตัวช่วยเท่านั้น
5. ภาษาที่ใช้อาจเป็นเกิดปัญหาในบางท้องถิ่น

6. มีส่วนที่ทำให้เด็กเรียนเก่งง่ายขึ้น โดยเฉพาะบทเรียนสำเร็จรูปแบบเชิงเส้น

7. การใช้บทเรียนสำเร็จรูปในชั้นเรียน ผู้ที่เรียนได้รวดเร็วจะเสร็จก่อนและมีเวลาอาจมีพฤติกรรมที่รบกวนผู้อื่น ส่วนผู้ที่เรียนช้าบางคนอาจทำไม่เสร็จ ต้องให้ทำนอกเวลาหรือให้ไปทำที่บ้านซึ่งยากแก่การควบคุม

8. อาจเป็นการฝึกให้มีลักษณะนิสัยที่ไม่ดีบางอย่างได้ หากผู้เรียนขาดความซื่อสัตย์ต่อตนเอง เช่น การโกงตัวเอง

ธีระชัย ปุรณโชติ (2552, น. 28) ได้กล่าวถึง ข้อจำกัดของวิธีสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป ดังนี้

1. หากบทเรียนไม่มีประสิทธิภาพจะส่งผลต่อการเรียนของนักเรียน เพราะเป็นวิธีสอนที่พึ่งบทเรียนสำเร็จรูป

2. ผู้สร้างบทเรียนสำเร็จรูปจำเป็นต้องมีความเข้าใจในการสร้างบทเรียน การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปให้มีคุณภาพที่ดี เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา และมีความยุ่งยากในการจัดทำ

3. บทเรียนสำเร็จรูปที่ไม่น่าสนใจไม่มีคุณภาพ จะทำให้นักเรียนไม่สนใจบทเรียน และบทเรียนสำเร็จรูปที่ดียังมีปริมาณน้อย

จากข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปนั้นต้องคำนึงให้เหมาะสมโดยเนื้อหาจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนนั้นควรจะทำให้ให้นักเรียนงายต่อการอ่านทำความเข้าใจด้วยตนเองเพื่อที่นักเรียนจะสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

3.7 จิตวิทยาของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป

ธีระชัย ปุรณโชติ (2539, น. 9) ได้กล่าวถึงการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปที่ต้องอาศัยพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญ มีดังนี้

1. สถานการณ์ที่เป็นปัญหาจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมา

2. ผู้เรียนจะแสดงพฤติกรรมเพื่อแก้ปัญหาที่นั้น

3. การตอบสนองที่ไม่ทำให้เกิดความพึงพอใจจะถูกลดทอนหรือตีทิ้งการตอบสนองนั้นลง

สุทิน สุทธิสมบุรณ์ (2536, น. 25-26) ได้ตั้งกฎการเรียนรู้ขึ้น 3 กฎ ซึ่งนำมาใช้ในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป

1. กฎแห่งผล (Law of Effect) มีใจความว่า การเชื่อมโยงกันระหว่างการตอบสนองกับสิ่งเร้าจะดียิ่งขึ้น เมื่อผู้เรียนแน่ใจว่า พฤติกรรมการตอบสนองของตนถูกต้อง จะช่วยส่งเสริมการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ อีก

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) มีใจความว่าการมีโอกาสดำเนินการซ้ำ ๆ ในพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่งจะทำให้พฤติกรรมนั้น ๆ สมบูรณ์ขึ้น

3. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) มีใจความว่า เมื่อมีความพร้อมที่จะตอบสนอง หรือแสดงพฤติกรรมใด ๆ ถ้ามีโอกาสดำเนินการยอมเป็นที่พอใจแต่ถ้าไม่พร้อมที่จะตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรม การบังคับให้กระทำยอมทำให้เกิดความไม่พร้อม จากทฤษฎีดังกล่าว ได้นำมาใช้เป็นหลักการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป ซึ่งมีการนำเสนอเนื้อหาเป็นลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก พร้อมทั้งมีคำถามให้ผู้เรียนตอบ ซึ่งคำถามนั้นถือว่าเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดการตอบสนอง เมื่อตอบคำถามแล้ว ผู้เรียนจะได้ทราบคำตอบทันทีจากเฉลย เป็นผลสะท้อนกลับมาทำให้อยากเรียนต่อไป

จิตวิทยาที่เป็นพื้นฐานของบทเรียนสำเร็จรูป

• ทฤษฎีของธอร์นไดค์

เอ็ดเวิร์ด ลี ธอร์นไดค์ (Edward L. Thorndike) เป็นนักจิตวิทยาและนักการศึกษาชาวอเมริกัน ที่ใช้เวลาเกือบทั้งอาชีพที่วิทยาลัยครุ มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย เป็นผู้วางรากฐานทางวิทยาศาสตร์สำหรับจิตวิทยาการศึกษา งานของธอร์นไดค์ เกี่ยวกับจิตวิทยาเปรียบเทียบและกระบวนการเรียนรู้ นำไปสู่ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง หรือ ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยง (Connectionism Theory) โดยมีหลักพื้นฐานว่าการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่มักจะออกมาในรูปแบบต่าง ๆ หลากรูปแบบ โดยการลองผิดลองดีจนกว่าจะพบรูปแบบที่ดีและเหมาะสมที่สุดจากการทดลองและแนวความคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ ดังกล่าวมาข้างต้น เขาได้เสนอกฎการเรียนรู้ที่สำคัญขึ้นมา 3 กฎ ซึ่งปัจจุบันเป็นกฎการเรียนรู้ที่ใช้อย่างแพร่หลายในชั้นเรียน

❖ กฎการเรียนรู้

กฎแห่งผล เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองทั้งสองสิ่งจะเชื่อมโยงกันได้ถ้าสามารถสร้างภาพที่น่าพอใจให้แก่ผู้เรียน ซึ่งอาจได้จากการเสริมแรงเช่น การให้รางวัลหรือคำตอบที่ถูกต้อง เป็นต้น

กฎแห่งการฝึกหัด การที่ผู้เรียนได้กระทำซ้ำ ๆ บ่อยครั้ง ได้มีโอกาสฝึกหัดในเรื่องที่เรียน จะช่วยให้การเรียนรู้เกิดขึ้น

กฎแห่งความพร้อม เมื่อร่างกายมีความพร้อมที่จะกระทำและมีโอกาสได้ทำ ย่อมก่อให้เกิดการเรียนรู้ เพราะเมื่อผู้เรียนตอบสนองการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากที่สุด

• ทฤษฎีของสกินเนอร์

เบอร์ริช เอฟ. สกินเนอร์ (Burrhus Frederic Skinner) เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน เป็นศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยาที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด นอกจากนี้ สกินเนอร์ยังเป็น นักพฤติกรรมนิยม นักเขียน นักประดิษฐ์ และนักปรัชญาสังคม

ทฤษฎีของสกินเนอร์ส่วนใหญ่จะใช้หลักการของธอร์นไดค์ ส่วนสำคัญที่นำมาใช้เป็นหลักในบทเรียนสำเร็จรูป คือ ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ผู้เรียนจะเกิดแรงกระตุ้นให้ต้องการเรียนต่อ เมื่อได้รับการเสริมแรงในขั้นตอนที่เหมาะสม การเสริมแรง จะใช้การเฉลยให้ทราบคำตอบ และจะหาแนวทาง เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาด โดยจัดเสนอความรู้ให้ต่อเนื่องที่ละขั้นตอนอย่างละเอียด

จากข้างต้นสรุปได้ว่า จิตวิทยาที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป นั้น จะต้องมีส่วนเป็นตัวกระตุ้น และมีการกระทำซ้ำ ให้การตอบสนองและมีการเสริมแรง เป็นกำลังใจให้แก่ผู้เรียน

3.8 การหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2531, น. 490-492) อธิบายถึงเกณฑ์และการกำหนดเกณฑ์ ประสิทธิภาพของชุดการสอนไว้ดังนี้

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตชุดการสอนพึงพอใจ หากชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าชุดการสอนนั้นมีคุณค่าที่จะนำไปสอน และคุ้มค่ากับการลงทุนผลิตออกมา เป็นจำนวนมาก

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ ทำโดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งประเมินออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และ ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่องจะเป็นการกำหนดค่าของ ประสิทธิภาพ E_1 ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ และประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย จะกำหนดค่าเป็น E_2 คือประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่องเป็นการประเมินผล พฤติกรรมย่อยหลายพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง เรียกว่า กระบวนการ(Process) ของผู้เรียน โดยสังเกตจากรายงานกลุ่ม การรายงานบุคคลหรือจากการปฏิบัติงามตามที่ได้รับมอบหมาย

ตลอดจนทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ครูผู้สอนได้กำหนดไว้ ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้ายเป็นการประเมินผลลัพธ์(Product) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากผลการสอบหลังเรียนและสอบปลายปีและปลายภาค

ประสิทธิภาพของชุดการสอน จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ครูผู้สอนคาดว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยคะแนนการทำงานและการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดสรุปแล้วหมายถึง E_1 และ E_2 คือประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ฉลองชัย สุขวัฒนบุรณ์ (2528) เกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการสอนที่ผลิตได้นั้นกำหนดไว้ 3 ระดับ

1. สูงกว่าเกณฑ์เมื่อประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ค่าเกิน 2.5% ขึ้นไป
2. เท่ากับเกณฑ์เมื่อประสิทธิภาพเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5%
3. ต่ำกว่าเกณฑ์เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนต่ำกว่าเกณฑ์แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5% ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

จากข้างต้นสรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป จะต้องตั้งเกณฑ์เพื่อหาประสิทธิภาพ หากประเมินแล้วเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดจึงสามารถนำไปใช้สอนได้

3.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป สามารถสรุปได้ดังนี้
การศึกษางานวิจัยในประเทศ

นิตยา ผูกเพชร (2551) ได้การศึกษารพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป วิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านตีความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป วิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านตีความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสเซเวียร์ นนทบุรี กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสเซเวียร์ นนทบุรี จำนวน 36 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม(Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ บทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านตีความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ การทดสอบค่าสถิติ t-test Dependent Sample ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. บทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านตีความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสเซเวียร์ นนทบุรี มีประสิทธิภาพ 92.00/92.40
2. ผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านตีความมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จิตติญา วัชรินทรางกูร (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1. บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.96/81.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2. ดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนสำเร็จรูป เท่ากับ 0.6769 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น หลังการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 67.69 3. นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียน โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 4. นักเรียนที่เรียน ด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อบทเรียนอยู่ในระดับมาก ($X = 4.47$)

อารินทร์ ตลับทอง (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการสร้างคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคลองปักหลัก ผลการวิจัยพบว่า 1. บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการสร้างคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.06/85.50 2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการสร้างคำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัญชสา ยิ้มถนอม (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการสร้างคำ ในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของบทเรียน สำเร็จรูปเรื่องการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 91.34/88.34 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสร้างคำ ในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป สูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนสำเร็จรูปอยู่ในระดับมาก

กวิณภัทน์ สังข์ศิลป์ชัย (2561) ได้ศึกษาผลของการใช้บทเรียนสำเร็จรูป ในการสอนเรื่องการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนสำเร็จรูปเรื่องการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.69/89.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($= 4.52$, S.D. = 0.34)

การศึกษางานวิจัยในต่างประเทศ

Arlin และ Westbury (1976) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบวิธีสอนโดยให้นักเรียนเรียนเองจากบทเรียนสำเร็จรูปกับวิธีการสอนโดยใช้ครูเป็นผู้ดำเนินการสอนในวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนเองจากบทเรียนสำเร็จรูป มีผลการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากครูเป็นผู้ดำเนินการสอน

Strickland (1984) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบการสอน โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปกับการสอนตามปกติในวิชาชีววิทยา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป สรุปได้ว่า บทเรียนสำเร็จรูปเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ ที่กำหนดเนื้อหาให้ผู้เรียนได้เรียนตามลำดับขั้นที่ละน้อยจากง่ายไปยากความยาวไม่มากนักผู้เรียนต้องปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในกรอบ มีทั้งการทดสอบย่อยระหว่างเรียน ทดสอบก่อนและหลังเรียน เพื่อวัดความก้าวหน้าในการเรียนอย่างชัดเจน

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยกลวิธีเดินชม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)

4.1 ความเป็นมาและความหมายของกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)

Gallery Walk เป็นเทคนิคการอภิปรายที่ทำให้นักเรียนลุกจากเก้าอี้และมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น ข้อดีของวิธีนี้คือความยืดหยุ่นและผลประโยชน์ที่หลากหลายสำหรับนักเรียนและผู้สอน สำหรับนักเรียนเป็นโอกาสที่จะแบ่งปันความคิดในบรรยากาศที่ใกล้ชิดและให้การสนับสนุนในชั้นเรียนขนาดใหญ่ สำหรับผู้สอนเป็นโอกาสที่จะวัดความเข้าใจเชิงลึกของนักเรียนเกี่ยวกับแนวคิดเฉพาะและแก้ไขความเข้าใจผิด ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงที่มาและความหมายของกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) ไว้มากมาย ดังต่อไปนี้

Silberman (1996) Gallery Walk เป็นวิธีการนำเสนอที่แต่ละคน ผู้เรียนหรือกลุ่มแสดงผลงานของตน (มักเป็นโปสเตอร์) และจากนั้นเดินไปรอบ ๆ ห้องเพื่อดูงานของกันและกัน

พวกเขาอาจจะขอให้แสดงความคิดเห็นกับกลุ่มบุคคลที่สร้างงาน Gallery Walk ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันขณะที่พวกเขาเดินไปทั่วห้องเรียน พวกเขาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อแบ่งปันความคิดและตอบสนองไปจนถึงคำถามรูปภาพและสถานการณ์หรือข้อความในการแก้ปัญหาที่มีความหมาย

bowman (2005) กล่าวว่า Gallery Walk เป็นหนึ่งในเทคนิคที่ได้รับการส่งเสริม เป็นหนึ่งในกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งได้รับการเรียกชื่ออย่างมากมายและมีหลายรูปแบบ

Francek (2006, p. 27) อธิบายว่า Gallery Walk เป็นเทคนิคการอภิปรายที่ทำให้ นักเรียนลุกจากเก้าอี้และมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน เทคนิคนี้ยังปลูกฝังการฟังและทักษะการสร้างทีม ข้อดีของวิธีนี้คือความยืดหยุ่น Gallery Walk ถือเป็นประโยชน์มากมายสำหรับนักเรียนและครู

Gayle และ Kuzmich (2007) กล่าวว่า Gallery Walk เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา ร่วมกัน เป็นวิธีการที่ยอดเยี่ยมสำหรับการสื่อสารที่รับรู้ถึงความคิดสร้างสรรค์และพลังของกลุ่ม Gallery Walk จะประสบความสำเร็จมากที่สุดเมื่อนักเรียนทำได้อย่างถูกต้อง เตรียมพร้อมที่จะใช้เมื่อผู้สอนคุ้นเคยทั้งในการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพและความท้าทาย เมื่อมีการประเมินการเรียนรู้ของนักเรียน

กัญญา ชัยรัตน์ (2554) กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือ Gallery Walk เป็นกลวิธีที่ให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานของกลุ่มในการศึกษาเรื่องเดียวกันภายหลังจบบทเรียน ให้กลุ่มอื่นมาชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงาน แสดงความคิดเห็น อภิปรายภายในกลุ่ม โดยเขียนเครื่องหมายหน้าข้อความที่มีความเห็นเหมือนกัน และเขียนความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ถ้าไม่แน่ใจในประเด็นที่เพื่อนนำเสนอให้ใส่เครื่องหมายคำถามไว้กลวิธีนี้ใช้เมื่อต้องการให้นักเรียน นำเสนอผลงานโดยทุกคนมีส่วนร่วม กลวิธีนี้ช่วยฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์การตั้งคำถาม การตอบคำถามการสื่อสารและการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยมีขั้นตอน

จากข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความคิดของตนเองกับผู้อื่น เป็นวิธีที่ดีในการประเมินสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่สอน สามารถทำให้นักเรียน ได้สำรวจตนเอง โดยนักเรียนอาศัยคำถามที่ตั้งขึ้นเป็นแนวทางในการสร้างความเข้าใจเนื้อหา ที่มากยิ่งขึ้น ซึ่งช่วยจุดประกายในการเรียนมีความชัดเจนไม่หลงประเด็น นอกจากนี้แล้วยังช่วยพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ หรือ

การคิดที่อาศัยทักษะการคิดที่ซับซ้อนอื่น ๆ นอกจากนั้นยังกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น และมีความกระตือรือร้นในการเรียน

4.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)

bowman (2005, p. 93) กล่าวถึงการสอนโดยใช้ Gallery Walk ดังนี้

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3 – 4 คน
 2. ให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม อภิปราย และสรุปความคิดเห็นของกลุ่ม เขียนลงในกระดาษโปสเตอร์แล้วนำไปติดไว้ที่ผนัง ระยะห่างกันพอสมควร
 3. แจกปากกาสีให้แต่ละกลุ่มอธิบายวิธีการเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานของกลุ่มอื่น
 4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มยืนตรงโปสเตอร์ของตนเอง
 5. ให้สัญญาณให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเดินไปหยุดที่โปสเตอร์ของกลุ่มถัดไป ศึกษาผลงานอภิปราย และสรุปความคิดเห็น ถ้าเห็นด้วยในประเด็นใดให้เขียนเครื่องหมายหน้าประเด็นนั้นถ้าไม่เห็นด้วยในประเด็นใด ให้เขียนความคิดเห็นของตนเองลงไป ถ้าไม่แน่ใจในประเด็นใดให้เขียนเครื่องหมายคำถาม
 6. ให้นักเรียนทำกิจกรรมเช่นเดิมจนครบทุกโปสเตอร์ หรือ 2 – 3 โปสเตอร์ตามเวลาที่มี
 7. ครูนำอภิปรายทั้งชั้นเพื่อสรุปความคิดเห็นของห้อง
- ทักษะการคิดลำดับที่สูงขึ้นใน Gallery Walk มีแนวทางการสอนดังต่อไปนี้
1. ครูเรียกถามเกี่ยวข้องกับ Gallery Walk
 2. ครูและนักเรียนมีการพูดคุยกันอย่างชัดเจนก่อนว่าจะเปิดแถวแถว
 3. ครูจัดชั้นเรียนเป็นกลุ่มประกอบด้วยนักเรียน 4 - 5 คน
 4. ชั้นเรียนจะถูกจัดให้เป็นกลุ่มสถานีหลายกลุ่ม โดยมีข้อความบรรยายและคำถามที่แตกต่างกัน
 5. แต่ละสถานีกลุ่มจะมีผู้นำเสนอหนึ่งคนจากกลุ่มที่จะนำเสนอและอธิบายข้อความของกลุ่มแก่สมาชิกคนอื่น ๆ ที่จะไปเยี่ยมชมสถานีกลุ่ม
 6. แต่ละกลุ่มจะย้ายจากสถานีหนึ่งไปยังห้าเพื่อรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อความอื่น ๆ ของอีกกลุ่ม
 7. จะมีกล่องโต้ตอบกลุ่มในทุกสถานีหลังจากย้ายไปยังสถานีกลุ่มทั้งหมด
 8. ทุกสถานีในกลุ่มพยายามแบ่งปันความรู้ที่ได้รับจากกลุ่มอื่นกับคนอื่น ๆ

9. ครูแนะนำนักเรียนให้ทำการไตร่ตรองโดยรวมและให้ผลสะท้อนกลับ

10. ครูสรุปเนื้อหาและกิจกรรม

จากข้างต้นสรุปได้ว่า ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้โดยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ คือ การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มและร่วมกันทำกิจกรรม หลังจากนั้นมาสรุปและอภิปรายร่วมกัน

4.3 ประโยชน์ของกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)

มีผู้กล่าวถึงประโยชน์ของกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) ไว้หลายท่านดังนี้

สำนักนวัตกรรมการเรียนรู้ กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการนำ Gallery Walk ไปใช้ ดังนี้

1. ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสาร
2. สามารถการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
3. สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่จูงใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและดำเนินกิจกรรมด้วยความตั้งใจ
4. ผู้เรียนสามารถวางแผนการทำงาน ออกแบบและสร้างผลงานด้วยความคิดสร้างสรรค์

Kolodner และ Gray (2003) ความสามารถเชิงอัตวิสัยที่หลากหลาย เช่น การตรวจสอบการประเมินและการสังเคราะห์ Gallery Walk มีประโยชน์เพิ่มเติมในการยกระดับการทำงานร่วมกันความถนัดในการฟังและการสร้างกลุ่ม Gallery Walk สามารถปรับเปลี่ยนได้ และมีข้อดีมากมาย Gallery Walk มีไว้สำหรับการเรียนอย่างง่าย

bowman (2005, p. 94) อธิบายว่า Gallery Walk สามารถ

- 1) เชื่อมโยงผู้เรียนกับข้อมูลทั้งเก่าและใหม่
- 2) ช่วยให้ผู้เรียนจดจ่อกับสิ่งที่พวกเขาู้และสิ่งที่พวกเขาต้องการเรียนรู้
- 3) สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่เข้มแข็งโดยเชื่อมโยงผู้เรียนเข้ากับแต่ละคนอื่น ๆ และหัวข้อ
- 4) ให้ผู้เรียนมีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกายในขณะที่การตรวจสอบเนื้อหา
- 5) ให้เวลาสำหรับผู้เรียนในการตอบสนองต่อหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่พวกเขา อาจไม่มีเวลาที่กล่าวถึง
- 6) ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมโยงเนื่องจากนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นและครูเมื่อได้เวลาที่คำตอบที่แต่ละคนตอบ

Francek (2006) กล่าวถึงเหตุผลว่าทำไมต้องใช้ Gallery Walk ในการสอนภาษาอังกฤษประการแรก Gallery Walk จัดเตรียมไว้ให้โอกาสที่ช่วยให้นักเรียนสามารถพูดถึงสิ่งที่น่าสนใจคำถามปลายเปิดโดยใช้คำศัพท์และภาษา ประการที่สองรายงานปากเปล่าช่วยให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์อย่างสมบูรณ์เนื่องจากคำตอบที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพวกเขาไม่ระบุชื่อส่งเสริมให้นักเรียนใช้ทักษะการคิดขั้นสูง (ตัวอย่างเช่นการวิเคราะห์การประเมินผล การสังเคราะห์) ในขณะที่มีส่วนร่วมในการทบทวนและให้โอกาสนักเรียนออกกำลังกายโดยการเดินไปรอบ ๆ ขณะทบทวนเนื้อหา

Farrar (2015) กล่าวถึงข้อดีของ Gallery Walk ไว้ดังนี้

1. นักเรียนฝึกอภิปรายถกเถียงจัดระเบียบและเขียนเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร แทนที่จะฟังเพียงแนวคิดที่น่าเสนอโดยครู
2. ส่งเสริมการใช้ทักษะการคิดขั้นสูง เช่น การวิเคราะห์การประเมินผลและการสังเคราะห์เมื่อครูเลือกระดับของนามธรรมเมื่อออกแบบคำถาม
3. เน้นลักษณะการเรียนรู้ร่วมกันทางสังคมเนื่องจากนักเรียนทำงานเป็นทีมเพื่อสังเคราะห์ข้อมูลที่เขียนขึ้นจากหลากหลายมุมมอง
4. ส่งเสริมให้เกิดปัญหาทางเลือกและหลายแนวทางเนื่องจากนักเรียนจะได้สัมผัสกับมุมมองที่หลากหลายที่โพสต์ไว้ที่แตกต่างกันในการอภิปราย
5. สร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนว่าความคิดและประสบการณ์ของพวกเขา มีค่าเนื่องจากนักเรียนมีแนวโน้มที่จะแบ่งปันความคิดในหมู่ผู้ที่ไม่คุ้นเคยกัน
6. ให้โอกาสในการวัดความรู้และทักษะก่อนหน้าของนักเรียนรวมถึงความเข้าใจผิดที่ครอบคลุมความคิดที่มีอยู่ของนักเรียน
7. ส่งเสริมการสร้างทีม ส่งเสริมการโต้แย้งที่โน้มน้าวใจและส่งเสริมฉันทมติเมื่อนักเรียนทำงานร่วมกัน เพื่อเป็นตัวแทนของกลุ่มอย่างถูกต้อง ความคิดของสมาชิกในจุดเชื่อมต่อต่าง ๆ ของ Gallery Walk
8. ทำหน้าที่เป็นจุดเชื่อมสัมพันธ์ให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นและครู
9. ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนเมื่อกลุ่มต่าง ๆ เคลื่อนที่จากสถานีหนึ่งไปอีกสถานีหนึ่งสร้างความน่าสนใจและเพิ่มการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักเรียน

จากข้างต้นสรุปได้ว่า ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ คือ มีความยืดหยุ่น ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะหลากหลาย เช่น การทำงานเป็นทีม ทักษะการสื่อสาร ทั้งการพูด การฟังและการเขียน การวาดภาพผ่านความคิดสร้างสรรค์

ซึ่งเป็นจุดเด่นของการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งผู้สอนได้ทวนผลการสอนของตนเอง ผ่านผลงานของผู้เรียนอีกด้วย รวมถึงเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้น Gallery Walk เป็นวิธีที่ดีในการเปิดเผยความเข้าใจผิดของนักเรียน ขณะที่ทำกิจกรรม ผู้เรียนจะรู้ความเข้าใจผิดของผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อนี้ และจัดการกับความคิดที่ผิดพลาดเหล่านี้ก่อนสิ้นสุดการฝึก Gallery Walk ยังเป็นวิธีที่ดีสำหรับการใช้ความเข้าใจผิดเป็นหัวข้อสนทนาให้ผู้เรียนอภิปรายถึงลักษณะของปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจผิด โดยเฉพาะจากนั้นเสนอคำอธิบายที่เหมาะสมสำหรับปรากฏการณ์นั้น

4.4 ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้โดยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)

ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้โดยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) มีดังนี้

- 1) ครูต้องระมัดระวังเป็นพิเศษในการตรวจสอบและประเมินกิจกรรมของแต่ละบุคคลและส่วนรวม
 - 2) การควบคุมห้องเรียนมีความซับซ้อนมากขึ้น
 - 3) นักเรียนบางคนในกลุ่มอาจไม่มีส่วนร่วมในความรู้อย่างจริงจัง
 - 4) นักเรียนบางคนชอบที่จะเรียนรู้เป็นรายบุคคลดังนั้นจึงอาจไม่เข้าร่วมในการอภิปราย
 - 5) นักเรียนบางคนเก็บตัวและไม่ชอบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
 - 6) นักเรียนบางคนชอบการท่องจำมากกว่าการทำกิจกรรมอภิปราย
 - 7) อาจทำให้นักเรียนเกิดความขี้เกียจเพราะได้ทำงานกับเพื่อนที่มีมากเกินไป
 - 8) ครูต้องระมัดระวังในการตรวจสอบนักเรียนเนื่องจากการจัดห้องเรียนมีมากขึ้น
- จากข้างต้นสรุปได้ว่า ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้โดยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ คือ ความแตกต่างของนักเรียนและการควบคุมชั้นเรียนมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์ สามารถสรุปได้ดังนี้
การศึกษางานวิจัยในประเทศ

อัศววิรัช เจริญทอง (2555) ได้การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในเรื่องสารในชีวิตประจำวัน ด้วยวิธีทำนาย: สังเกต : อธิบาย ร่วมกับกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้กลวิธีทำนาย: สังเกต : อธิบาย (Predict Observe Explain: POE) ร่วมกับกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) ในการพัฒนาทักษะกระบวนการ

ทางวิทยาศาสตร์ในเรื่องสารในชีวิตประจำวัน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนวมะกรูดจำนวน 15 คนผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีทำนาย:สังเกตอธิบาย ร่วมกับกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้นี้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันและช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในเรื่องสารในชีวิตประจำวันหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนนี้ ยังจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นจึงจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้

รัชนก กันชม และ สุมาลี ชูกำพอง (ม.ย.-ก.ค. 2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาโมเดลทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง การสืบพันธุ์ของพืชดอกและการเจริญเติบโต โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้นร่วมกับกลวิธีการเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนนักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้นร่วมกับกลวิธีการเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) มีความเข้าใจโมเดลทางวิทยาศาสตร์ที่ระดับ PU/SM ขึ้นไปจำนวน 46 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 100 ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

การศึกษางานวิจัยในต่างประเทศ

Farrah (2015) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่ออธิบายขั้นตอนการเสริมสร้างทักษะการพูดของนักเรียนด้วยเทคนิค "gallery walk" ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2014/2015 (2) เพื่อค้นหาค่าเทคนิค "Gallery Walk" สามารถเพิ่มทักษะการพูดของนักเรียนได้หรือไม่และ (3) เพื่อหาขอบเขตของการใช้เทคนิค "Gallery Walk" ที่ช่วยเพิ่มทักษะการพูดของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 34 คน ผลการวิจัยพบว่า มีการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนโดยใช้เทคนิค "Gallery Walk" สามารถเห็นได้จากการคำนวณ T-Test ในรอบที่ 1 คือ 5.09 และรอบที่ 2 คือ 6.70 และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นเป็นเปอร์เซ็นต์จากรอบที่ 1 ถึงรอบที่ 2 โดยมีคะแนนมาตรฐาน (เกณฑ์ขั้นต่ำที่ผ่าน) คือ 75 ในรอบที่ 1 คือนักเรียน 55.88% และ 82.35% ในรอบที่ 2 คะแนนที่เพิ่มขึ้นเป็นเปอร์เซ็นต์จากรอบที่ 1 ถึงรอบที่ 2 คือ 26.47% สิ่งนี้บ่งชี้ว่าการใช้เทคนิค "Gallery Walk" จะช่วยเพิ่มทักษะการพูดของนักเรียนได้

ArsiantiDewiKilasSinarNurani และ DwiRukmini (2017) การศึกษานี้ศึกษาประสิทธิผลของ เทคนิค Gallery Walk และ Think-pair-share นักเรียน จำนวน 72 คน

เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนมัธยมปลายแห่งรัฐที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในปีการศึกษา 2559/2560 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามสร้างแรงบันดาลใจ และการทดสอบข้อเขียนการศึกษานี้เผยให้เห็นข้อค้นพบหลายประการ: เทคนิค Gallery Walk มีประสิทธิภาพในการสอนการเขียนข้อความบรรยายให้กับนักเรียน พบว่า เทคนิค Gallery Walk และเทคนิค Think-pair-share มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ เทคนิค Gallery Walk ที่ดีกว่าและ จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นในการสอนการเขียนข้อความบรรยายให้นักเรียนเมื่อเทียบกับเทคนิค Think-pair-share สรุปว่า เทคนิค Gallery Walk มีประสิทธิภาพมากกว่าเมื่อเทียบกับ Think-pair-share

Puspitasari (2019) งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาว่าการใช้ Gallery Walk เป็นเทคนิคทางเลือกในการพูดของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ งานวิจัยนี้เป็นการทดลอง โดยใช้แบบกลุ่มเดี่ยวกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน ผลการทดสอบ พบว่า ค่าเฉลี่ยความแตกต่าง ระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดสอบของนักเรียนเท่ากับ 5.98 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.05 ผลลัพธ์นี้แสดงให้เห็นว่าการสอนการพูดโดยใช้ Gallery Walk เป็นเทคนิคที่มีผลอย่างมาก ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในการพูด สรุปได้ว่าการสอนการพูดโดยใช้ Gallery Walk เป็นเทคนิคทางเลือกช่วยปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในด้านการพูด อย่างมีนัยสำคัญ

(Ridwan, 2019) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สรุปแนวทางการวิจัยเชิงปฏิบัติการของ Gallery Walk ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าประสบความสำเร็จในการนำกลยุทธ์ เหล่านี้ไปใช้ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงรุก วัตถุประสงค์ของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ในชั้นเรียนนี้คือเพื่ออธิบายการใช้งาน Gallery Walk และเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของ Gallery Walk และการปรับเปลี่ยนในการเพิ่มการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ของนักเรียน ในด้านวิธีการใช้การสะท้อนกลับและแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่เข้าร่วม จำนวน 29 คน แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ทักษะ และทัศนคติของ นักเรียน ข้อมูลถูกอธิบายและวิเคราะห์ในรูปแบบเชิงปริมาณ ผลการวิจัยพบว่า Gallery Walk สามารถดึงดูดนักเรียนในกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนสามารถรับความรู้ ได้อย่างง่ายดาย ใช้ทักษะในการทำความเข้าใจหัวข้อที่พูดคุย และสร้างทัศนคติที่สร้างสรรค์ ต่อนักเรียนคนอื่น ๆ สรุปได้ว่า Gallery Walk สามารถชักนำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการ เรียนรู้ในวงกว้างได้อย่างมีนัยสำคัญ

Passive เพียงอย่างเดียวเท่านั้นอาจจะไม่ตอบโจทย์ผู้เรียนที่หลากหลาย และทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

ฐานิตา ลิ้มวงศ์ และ ยุพาภรณ์ แสงฤทธิ์ (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบปกติ (Traditional Learning) คือ ผู้สอนบรรยายเนื้อหาหน้าชั้นเรียน ป้อนความรู้ประสบการณ์ให้ผู้เรียนในลักษณะครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Center) และมอบหมายการบ้านให้ผู้เรียนไปศึกษาเพิ่มเติม

จากข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยมีครูเป็นผู้จัดเตรียมการศึกษาหาความรู้ในเรื่องที่จะถ่ายทอดให้นักเรียนจากตำรา แบบเรียนหรือหนังสือต่าง ๆ แล้วรวบรวมเรื่องราวเพื่อถ่ายทอดให้นักเรียนผ่านการบรรยาย การใช้สื่อประกอบการสอนต่าง ๆ และครูกับนักเรียนจะมีการแสดงความคิดเห็นอภิปรายร่วมกันและช่วยกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการเรียน

5.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

จิรัชญา ทิชาติ (2550) ระบุวิธีสอนแบบปกติ ไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) มีขั้นตอนการสอนดังนี้

1) ช้่นนำครูใช้คำถามหรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของนักเรียนและดึงดูดความสนใจ ของนักเรียนให้มาอยู่ที่การสอนและพร้อมที่จะเริ่มเรียน

2) ช้่นสอนครูดำเนินการสอนเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ในเนื้อหา โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ในการสอนนั้นอาจใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอภิปรายบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การแสดงละครเพื่อช่วยให้การสอนน่าสนใจและเร้าความสนใจของนักเรียน

3) ช้่นสรุปนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้นและเห็น ความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่าง ๆ ของเนื้อหาที่ได้เรียนมาแล้ว

4) ช้่นวัดผลและประเมินผลเป็นขั้นตอนที่ทำให้ครูทราบว่านักเรียนได้เรียนไปมากน้อยเพียงใด โดยการทดสอบและการทำแบบฝึกหัด

สุทัศน์ เอกา (3561) รูปแบบห้องเรียนแบบดั้งเดิม The traditional classroom หรือ Passive learning เป็นดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยส่วนย่อยไปหาส่วนใหญ่ เน้นทักษะพื้นฐาน คือ ค่อย ๆ สอนความรู้ ความจำ และทักษะพื้นฐานทีละอย่างให้มากพอที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เช่น นำไปแก้ไขปัญหานำไปคิดประดิษฐ์สิ่งของต่าง ๆ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ของการเรียนรู้เพื่อใช้งาน

2. ยึดมั่นในหลักสูตรตายตัว

3. ยึดหนังสือและสมุดงานเป็นสำคัญ
4. อาจารย์ให้ความรู้ นักเรียนจะได้รับความรู้
5. บทบาทของครู-อาจารย์มีอำนาจสั่งการ
6. การประเมินผ่านการทดสอบ ต้องการคำตอบที่ถูกต้องตามหนังสือเรียนและ

หลักสูตร

7. ความรู้เกิดขึ้นได้อย่างช้า ๆ
8. นักเรียนเรียนรู้แบบตัวใครตัวมัน

จากข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบปกติ คือ การจัดการเรียนรู้ที่มีครูเป็นศูนย์กลาง ยึดหนังสือและหลักสูตรเป็นสำคัญ และใช้การทดสอบและทำแบบฝึกหัดเป็นการวัดและประเมินผล

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติสามารถสรุปได้ดังนี้ การศึกษางานวิจัยในประเทศ

สุนันท์ กล่อมฤทธิ์ (2547) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ท 32101 ภาษาไทย เรื่องขุนช้างขุนแผน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ท 32101 ภาษาไทย ไม่แตกต่างกัน 2. นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับดี

สารสิน เล็กเจริญ (2554) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ
- 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนคาเบรียลกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 มีนักเรียน 120 คน จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 60 คน

โดยการสุ่มอย่างง่ายและจับฉลาก ได้ห้องประถมศึกษาปีที่ 1/3 เป็นกลุ่มทดลองเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และได้ห้องประถมศึกษาปีที่ 1/4 เป็นกลุ่มควบคุมเรียนแบบปกติ ใช้เวลาทดลอง 11 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (X) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที่แบบอิสระ (T-Test/ Independen) การทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระ (T-testDependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในระดับมาก

อรทัย ขวาชุย (2563) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคลองสองพี่น้อง (ใจดีอุปถัมภ์) ระหว่างการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปกับการเรียนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทยที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 81.59/82.00 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย สูงกว่าที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติและการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ เมื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หลังเรียนแล้วมีทั้งที่แตกต่างกันและไม่แตกต่างกัน

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปราณี กองจินดา (2549, น. 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลสำเร็จที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า คือ คุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับ ความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และ สิ่งแวดล้อมอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

Good (1973) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง การพัฒนา ทักษะในการเรียน การเข้าถึงความรู้ (Knowledge – Attained) ซึ่งอาจพิจารณาจากคะแนนที่ได้ จากงานที่ครูมอบหมายให้หรือทั้งสองอย่าง

กรมวิชาการ (2545) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง

1. ความรู้ที่ได้รับหรือทักษะที่เจริญขึ้นโดยการเรียนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียนตามปกติ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบหรือผลงานของครูที่กำหนดให้ทำ หรือทั้งสองอย่าง

2. ผลหรืองานที่นักเรียนได้จากการเรียนวิชาสามัญ เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ ซึ่งตรงกันข้ามกับทักษะที่ได้จากวิชาการฝีมือและพลศึกษา

จากข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะและ คุณลักษณะหรือประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน โดยสามารถวัดและพิจารณาได้จากการทดสอบและคะแนนที่ได้จากภาระงานต่าง ๆ ซึ่งต้องผ่านกระบวนการฝึกฝนทำให้บุคคล มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น

6.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม

Bloom (1976) ได้กล่าวว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่บ่งชี้ คุณภาพของนักเรียน ทำให้นักการศึกษาให้ความสนใจเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไข ให้เกิดสภาพที่เอื้ออำนวยต่อสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนอย่างดีที่สุด

บลูมพบว่าองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มี 3 ตัวแปร คือ 1) ตัวแปรด้านพุทธิพิสัย ได้แก่ ความถนัดและพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน 2) ตัวแปรด้านจิตพิสัย ได้แก่ ความสนใจและเจตคติต่อวิชาที่เรียนการยอมรับความสามารถ และ บุคลิกภาพ 3) คุณภาพการสอน ได้แก่ การได้รับคำแนะนำการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน การสอน การเสริมแรง การแก้ไขข้อผิดพลาด และการรู้ผลสะท้อนกลับ

ทฤษฎีการเรียนรู้ เบนจามิน บลูมและคณะ ได้จำแนกจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ ออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)
2. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)
3. ด้านเจตพิสัย (Affective Domain)

การพิจารณาลักษณะของความรู้ (Knowledge Dimension) Anderson และ Krathwohl (2001) ได้แบ่งออกเป็น 4 แบบ ได้แก่

1) ความรู้เกี่ยวกับความเป็นจริง (Factual knowledge) หมายถึง ความรู้ในสิ่งที่เป็นจริงอยู่ เช่น ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และความรู้ในสิ่งเฉพาะต่าง ๆ

2) ความรู้ในเชิงมโนทัศน์ (Conceptual knowledge) หมายถึง ความรู้ที่มีความซับซ้อนมีการจัดหมวดหมู่เป็นกลุ่มของความรู้ และโครงสร้างของความรู้

3) ความรู้ในเชิงวิธีการ (Procedural knowledge) หมายถึง ความรู้ว่าสิ่งนั้น ๆ ทำได้อย่างไร ซึ่งรวมถึงความรู้ที่เป็นทักษะ เทคนิค และวิธีการ

4) ความรู้เชิงอภิปริชาญ (Metacognitive knowledge) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับเรื่องทางปัญญาของผู้เรียนเอง คือความรู้ที่ผู้เรียนจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนและการแก้ปัญหา ไปจนถึงการประเมิน

1. การจำ (Remembering) เป็นขั้นพื้นฐานของการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการนำเอาหรือดึงเอาความรู้ การสืบค้น การเตือนความจำได้จากความจำระยะยาวของคนออกมาเพื่อกำหนดการเรียนรู้ ให้พัฒนาต่อไปในระดับที่สูงขึ้น ที่ได้จากความรู้เดิมของคนจำ เรียกความรู้ที่เกี่ยวข้องจากหน่วยความจำระยะยาว

- ตระหนักถึง
- นึกถึง

2. การเข้าใจ (Understanding) ระดับถัดมาเป็นกระบวนการสร้างความรู้อย่างมีความหมาย จากการอธิบาย การพูด การเขียน การแยกแยะ จากสื่อ การเปรียบเทียบ การจัดหมวดหมู่ ที่จะนำไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่กำลังเรียนรู้

- การตีความ
- ยกตัวอย่าง
- จำแนก
- สรุป

– เปรียบเทียบ

– อธิบาย

3. การประยุกต์ใช้ (Applying) กระบวนการในขั้นต่อมา เป็นการนำความรู้ ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ หรือนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ด้วยกระบวนการหรือวิธีการดำเนินการ อย่างเป็นขั้นเป็นตอน

– การดำเนินการ

– การใช้ประโยชน์

4. การวิเคราะห์ (Analyzing) ระดับต่อมาเป็นกระบวนการนำส่วนต่าง ๆ ของการเรียนรู้มาประกอบเป็นโครงสร้างใหม่ ด้วยการพิจารณาว่ามีส่วนใดสัมพันธ์กับส่วนอื่น อย่างไรพิจารณาโครงสร้างโดยรวมของสิ่งที่เรียนรู้ แยกแยะวัตถุประสงค์ที่แตกต่าง ผ่านการกระบวนการอย่างเป็นระบบ

– ความแตกต่าง

– การจัดรูปแบบ

– วัตถุประสงค์

5. การประเมินผล (Evaluating) การตรวจสอบ ตัดสิน เลือกสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ แนวทางของตนเองที่สามารถวัดได้ และตัดสินได้ว่า สิ่งใดถูกหรือผิด โดยมีมาตรฐาน และเงื่อนไข ที่สามารถตรวจสอบได้ บนพื้นฐานของเกณฑ์และเหตุผลที่แน่ชัด

6. การสร้างสรรค์ (Creating) เป็นระดับสูงสุดของการเรียนรู้ เพื่อให้ได้องค์ประกอบ ในการเรียนรู้ร่วมกัน ผ่านการสังเคราะห์เพื่อเชื่อมโยงให้รูปแบบใหม่ของสิ่งที่เรียนรู้หรือโครงสร้าง ของความรู้ที่ผ่านการวางแผนและการสร้างหรือการผลิตอย่างเหมาะสม

– สร้าง

– การวางแผน

– การผลิต

จากข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียน การสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมา ทั้ง 3 ด้านคือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย โดยในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านพุทธิพิสัย

6.3 การหาคุณภาพการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความเที่ยง หรือความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ความสม่ำเสมอหรือความคงที่ของค่าที่ได้จากการวัด บุญใจ ศรีสถิตยัณราภูร (2550)

- บ่งชี้ว่าเครื่องมือวัดมีเสถียรภาพ (Stability)
- บ่งชี้ว่าเครื่องมือวัดมีความคงเส้นคงวา (Consistency)
- จะวัดกี่ครั้งข้อสรุปเฉพาะที่ได้จากผลการวัดตัวแปรจะมีค่าคงตัวความเที่ยง หรือความเชื่อมั่น (Reliability)

1) ค่า Reliability คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)

2) มีค่าระหว่าง -1.00 ถึง +1.00 แต่การประเมินค่าความเที่ยงของเครื่องมือวิจัย จะประเมินจาก ค่า 0 ถึง +1

3) ค่า Reliability ที่เข้าใกล้ 0 แสดงว่าเครื่องมือมีความเที่ยงต่ำ

4) ค่า Reliability ที่เข้าใกล้ 1 แสดงว่าเครื่องมือมีความเที่ยงสูง

ค่า Reliability ตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้

- 1) เครื่องมือวัดควรมีค่าความเที่ยง 95 ขึ้นไป
- 2) เครื่องมือทั่ว ๆ ไป ควรมีค่าความเที่ยง .80 ขึ้นไป หากเป็นริเริ่มพัฒนาขึ้นมาใหม่ ควรมีความเที่ยง 0.70 ขึ้นไป
- 3) เครื่องมือวัดเจตคติ ควรมีความเที่ยง .70 ขึ้นไป
- 4) เครื่องมือที่เป็นแบบสังเกต ควรมีค่าความเที่ยง .80 ขึ้นไป

2. ระดับความยากง่าย (p) หมายถึง สัดส่วนของจำนวนผู้ที่ตอบข้อสอบได้ถูกต้อง ต่อจำนวนผู้ที่ตอบข้อสอบทั้งหมด หรือหมายถึงจำนวนร้อยละของผู้ตอบข้อสอบนั้น ๆ ถูก ตัวอย่างเช่น ค่า $p = 0.30$ แสดงว่า จำนวนผู้ตอบ 100 คน มีผู้ที่ตอบข้อนั้น ๆ ถูก 30 คน ค่าความยากง่ายจะมีค่าระหว่าง 0 ถึง 1.00

ในการพิจารณาค่าความยากง่ายนั้น ถ้าข้อสอบมีค่าความยากง่ายสูง เช่น $p = 0.95$ แสดงว่า มีผู้ตอบถูกจำนวนมาก จึงถือว่าเป็นข้อสอบที่ง่าย แต่ในทางกลับกัน ถ้าข้อสอบมีผู้ตอบถูกน้อย เช่น $p = 0.15$ แสดงว่า เป็นข้อสอบที่ยาก ข้อสอบที่ดีจะมีระดับความยากง่ายเท่ากับ 0.5 ซึ่งจะทำให้เกิดค่าอำนาจการจำแนกสูงสุดและมีความเที่ยงสูง อย่างไรก็ตาม ในการสอบวัดความรู้ผลการเรียนโดยทั่วไปมักนิยมให้มีข้อสอบที่มีระดับความยากง่ายในระดับต่าง ๆ ปะปนกันไป โดยจัดให้มีข้อสอบมีค่าความยากง่ายพอเหมาะ (p มีค่าใกล้เคียง 0.5) เป็นส่วนใหญ่ รวมทั้งให้มีข้อสอบที่ค่อนข้างยากและค่อนข้างง่าย

อีกจำนวนหนึ่งแต่ถ้าเป็นการสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถควรมีสัดส่วนของ ข้อสอบที่ยากสูงขึ้น ทั้งนี้ข้อสอบที่ดีควรมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 ในข้อสอบประเภท 4 ตัวเลือก ส่วนข้อสอบประเภทถูก – ผิด ค่าความยากง่ายควรอยู่ระหว่าง 0.60-0.95 เยาวดี วิบูลย์ศรี (2553)

เกณฑ์การแปลความหมายค่าความยากง่าย (p) ของข้อสอบ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2540, 2543)

ความยากง่ายของข้อสอบ (p)	ความหมาย
0.81-1.00	ง่ายมาก (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)
0.60-0.80	ค่อนข้างง่าย (ดี)
0.40-0.59	ยากพอเหมาะ (ดีมาก)
0.20-0.39	ค่อนข้างยาก (ดี)
0-0.19	ยากมาก (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)

3. อำนาจจำแนก (discrimination) หรือ การจำแนก เป็นค่าสถิติที่ใช้อธิบาย

คุณภาพของข้อสอบหรือข้อคำถามรายข้อโดยทั่วไป มีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง +1.00 ถ้ามีค่าเท่ากับ 1.00 ถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกที่สมบูรณ์ ถ้ามีค่าเท่ากับ -1 00 ถือว่ามีอำนาจจำแนกในทางตรงกันข้ามสูงสุดเป็นลักษณะที่ไม่พึงปรารถนา ไม่ค่อยพบและไม่น่าพบ ถ้ามีค่าเท่ากับ .00 นับว่าไม่มีอำนาจจำแนก ค่าอำนาจจำแนกที่เป็นบวกมีค่าสูง เป็นสิ่งที่พึงปรารถนา ค่าอำนาจจำแนกที่เป็นลบเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาในการหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ จะหาเฉพาะข้อสอบแบบเลือกตอบ ซึ่งนอกจากจะหาเป็นรายข้อ (ค่าอำนาจจำแนกที่วิเคราะห์ห่อออกมาจะเป็นค่าอำนาจจำแนกของคำตอบที่ถูกของข้อนั้น) แล้วมีการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของตัวลวงอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงข้อสอบข้อนั้น เพราะช่วยให้ทราบว่าตัวลวงใดมีคุณภาพหรือไม่มีความรู้ ทำให้สามารถปรับปรุงข้อสอบได้ตรงจุด บุญชม ศรีสะอาด (2556)

จากข้างต้นสรุปได้ว่า การหาคุณภาพการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถหาได้จากค่าความเที่ยงหรือความเชื่อมั่น ระดับความยากง่าย และอำนาจจำแนก โดยการหาค่า จะมีเกณฑ์กำหนดเพื่อหาคุณภาพสำหรับการนำไปใช้

6.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถสรุปได้ดังนี้
การศึกษางานวิจัยในประเทศ

วรางคณา ชั่งโต (2559) วิจัยเรื่องผลของการใช้รูปแบบการสอน 7E ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน 7E มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน 7E มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาณุมาศ หมุนเกต (2560) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์กับการสอนแบบปกติ โดยการวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องภาษาต่างประเทศในภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พิรุณรัตน์ กว้างขวาง (2564) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด หมูแดงยอดนักอ่าน กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดหมูแดงยอดนักอ่าน เรื่อง การอ่าน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.53/82.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่าน ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด หมูแดงยอดนักอ่าน สูงกว่า
การสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

การศึกษางานวิจัยในต่างประเทศ

Bernadette (2004); อ้างถึงใน คมสิทธิ์ สิทธิประการ, วิกรม ฉันทรางกูร, และ ภัชญา
ภา ทองใส (2561) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์และเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ
ทัศนคติของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์กับการสอนแบบปกติ วัตถุประสงค์
ของการวิจัย คือ เปรียบเทียบผลการสอนด้วยบทเรียนออนไลน์กับการสอนปกติวิธีดำเนินการวิจัย
แบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลอง เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
และกลุ่มที่ควบคุมเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน
และหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ
กลุ่มที่เรียนด้วยการสอนปกติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนก็แตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่า คะแนนของทั้ง 2 กลุ่ม
ไม่แตกต่างกันในขณะเดียวกันคะแนนด้านทัศนคติของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันเช่นกัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า
มีการใช้การวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน คือ แบบทดสอบ ดังนั้น ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ โดยใช้การวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด
ของบลูมมาปรับใช้ในการออกแบบทดสอบ โดยจะใช้แนวคิดของบลูมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความจำ
ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้และด้านการวิเคราะห์ โดยจะเน้นระดับพฤติกรรม
ในด้านการนำไปใช้ เนื่องจากเรื่องคำราชาศัพท์จำเป็นจะต้องอาศัยการฝึกฝน
เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่มากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่เรียนด้วยแผนการเรียนปกติ จำนวน 12 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 540 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียนได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยพิจารณาจากห้องเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทย อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน จากนั้นจับฉลากห้องเรียนเพื่อเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 42 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 36 คน ได้รับการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ

2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป โดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้รวม 7 คาบ คาบละ 50 นาที

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ เรื่องคำราชาศัพท์จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้รวม 7 คาบ คาบละ 50 นาที

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาเรื่อง คำราชาศัพท์

3. ชั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์สำหรับกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ.2551 และศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.2 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1.3 ศึกษาหลักภาษาเรื่อง คำราชาศัพท์เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาที่จะนำมาเป็นสาระสำคัญของการจัดการเรียนรู้

1.4 นำสาระสำคัญและข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ โดยเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 4 เรื่องย่อย ดังนี้

ตาราง 2 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวนคาบ
คำราชาศัพท์	ความหมาย ความสำคัญและที่มาคำราชาศัพท์	1
	การใช้คำนามราชาศัพท์และกริยารราชาศัพท์และการใช้คำสรรพนามราชาศัพท์	3
	คำศัพท์ที่ใช้สำหรับพระสงฆ์	2
	คำสุภาพ	1
	รวม	7

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป

โดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ จำนวน 3 แผน 7 คาบ คาบละ 50 นาที โดยแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- 1) มาตรฐานการเรียนรู้
 - 2) ตัวชี้วัด
 - 3) สาระสำคัญ
 - 4) จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 5) สมรรถนะที่สำคัญ
 - 6) คุณลักษณะอันพึงประสงค์
 - 7) สาระการเรียนรู้
 - 8) กิจกรรมการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) มีวิธีการดังนี้
1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 6 – 7 คน
 2. ให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม อภิปราย และสรุปความคิดเห็นของกลุ่ม เขียนลงในกระดาษโปสเตอร์แล้วนำไปติดไว้ที่ผนัง ระยะห่างกันพอสมควร
 3. แจกปากกาสีให้แต่ละกลุ่มอธิบายวิธีการเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานของกลุ่มอื่น
 4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มยืนตรงโปสเตอร์ของตนเอง
 5. ให้สัญญาณให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเดินไปหยุดที่โปสเตอร์ของกลุ่มถัดไป ศึกษาผลงานอภิปราย และสรุปความคิดเห็น ถ้าเห็นด้วยในประเด็นใดให้เขียนเครื่องหมายหน้าประเด็นนั้น ถ้าไม่เห็นด้วยในประเด็นใดให้เขียนความคิดเห็นของตนเองลงไป ถ้าไม่แน่ใจในประเด็นใดให้เขียนเครื่องหมายคำถาม
 6. ให้นักเรียนทำกิจกรรมเช่นเดิมจนครบทุกโปสเตอร์ หรือ 2 – 3 โปสเตอร์ตามเวลาที่มี
 7. นำอภิปรายทั้งชั้นโดยครู เพื่อสรุปความคิดเห็นของห้อง
 - 9) สื่อและแหล่งการเรียนรู้
 - 10) การวัดและประเมินผล

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปเสนอต่อประธานควบคุมปริญญาโท เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ความสอดคล้องของเนื้อหาและเวลา จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

ตาราง 3 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรม บทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	N = 3		
	\bar{X}	SD	ระดับความเหมาะสม
สาระสำคัญ	4	0.00	ดีมาก
1. สาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจน สามารถสื่อความหมายได้ว่าต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องใด			
2. สาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	3.67	0.57	ปานกลาง
จุดประสงค์การเรียนรู้	4	0.00	ดีมาก
3. มีความชัดเจนสื่อความหมายได้ว่าต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งใดจากแผนการจัดการเรียนรู้			
4. สอดคล้องกับสาระสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้	4.33	0.57	ดีมาก
5. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.57	ดีมาก
6. สอดคล้องกับแนวทางการวัดและประเมินผล	4.33	0.57	ดีมาก
กิจกรรมการเรียนรู้	4	1.00	ดีมาก
7. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ			
8. กิจกรรมการเรียนรู้แต่ละกิจกรรมมีความน่าสนใจและดึงดูดผู้เรียน	4.33	0.57	ดีมาก
9. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถสร้างทักษะได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	0.00	ดีมาก
10. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนได้	4	0.00	ดีมาก

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการประเมิน	N = 3		
	\bar{X}	SD	ระดับความเหมาะสม
การวัดและประเมินผล			
11. แนวการวัดและประเมินผลสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	1.00	ดีมาก
12. แนวการวัดและประเมินผลสามารถประเมินตามสภาพจริงได้	4	1.00	ดีมาก
13. แนวการวัดและประเมินผลเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา	4.33	0.57	ดีมาก
14. แนวการวัดและประเมินผลเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.33	0.57	ดีมาก
สื่อการเรียนรู้			
15. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	0.00	ดีมาก
16. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.33	0.57	ดีมาก
17. เฉลี่ยรวม	4.12	0.47	ดีมาก

1.8 นำแผนที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน จำนวน 45 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมและเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

1.9 ปรับแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามผลการทดลองใช้ และนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่อง คำราชาศัพท์ สำหรับกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ. 2551 และศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 ศึกษาเอกสารและตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุม

2.3 ศึกษาหลักภาษาเรื่องคำราชาศัพท์เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาที่จะนำมาเป็นสาระสำคัญของการจัดการเรียนรู้

2.4 กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบเดียวกับกลุ่มทดลอง

2.5 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่อง คำราชาศัพท์ จำนวน 3 แผน 7 คาบ คาบละ 50 นาที โดยแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- 1) มาตรฐานการเรียนรู้
- 2) ตัวชี้วัด
- 3) สาระสำคัญ
- 4) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 5) สมรรถนะที่สำคัญ
- 6) คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 7) สาระการเรียนรู้
- 8) กิจกรรมการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมที่สร้างความสนใจให้นักเรียน รวมถึงการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนก่อนเริ่มเข้าสู่เนื้อหา โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการใช้คำถามเกม หรือการแสดงความคิดเห็น เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหา

ขั้นดำเนินการสอน ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันทั้งครูและนักเรียน

ขั้นสรุปบทเรียน นักเรียนร่วมกันสรุป อภิปรายผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ รวมถึงสรุปความรู้และสาระสำคัญในเรื่องที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน โดยมีครูคอยเป็นผู้สนับสนุนและให้คำแนะนำ

- 9) สื่อและแหล่งการเรียนรู้
- 10) การวัดและประเมินผล

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปเสนอต่อประธานควบคุมปริญญาพันธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ความสอดคล้องของเนื้อหาและเวลา จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

2.8 ปรับแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และนำไปใช้กับกลุ่มควบคุม

ตาราง 4 เปรียบเทียบแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชม แลกเปลี่ยนเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ขั้นตอนแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนศึกษาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องของคำราชาศัพท์ ครูเป็นผู้สนับสนุนนักเรียนโดยการให้คำแนะนำและอธิบายเรื่องคำราชาศัพท์ 	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนศึกษาเนื้อหาเรื่อง คำราชาศัพท์จากหนังสือเรียนและใบความรู้ ครูเป็นผู้สนับสนุนนักเรียน โดยการให้คำแนะนำและอธิบาย
<p>ขั้นสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูอธิบายกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีวิธีการดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> แบ่งนักเรียนออกเป็น 4-5 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน ให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม อภิปราย และสรุปความคิดเห็นของกลุ่มเกี่ยวกับคำราชาศัพท์ เขียนลงในกระดาษโปสเตอร์แล้วนำไปติดไว้ที่ผนัง ระยะเวลาทั้งปอสมควร แจกปากกาสีให้แต่ละกลุ่มและอธิบายวิธีการเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานของกลุ่มอื่น ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มยืนตรงไปสเตอร์ของตนเอง 	<p>ขั้นสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูอธิบายเรื่องคำราชาศัพท์ พร้อมกับยกตัวอย่างคำที่นักเรียนพบเห็นในชีวิตประจำวัน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำราชาศัพท์และมีการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม

<p>ขั้นตอนแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้</p>	<p>ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ</p>
<p>5. ให้สัญญาณให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเดินไปหยุดที่โปสเตอร์ของกลุ่มถัดไป</p> <p>ศึกษาผลงานอภิปราย และสรุปความคิดเห็น</p> <p>ถ้าเห็นด้วยในประเด็นใดให้เขียนเครื่องหมายหน้าประเด็นนั้น ถ้าไม่เห็นด้วยในประเด็นใดให้เขียนความคิดเห็นของตนเองลงไป ถ้าไม่แน่ใจในประเด็นใดให้เขียนเครื่องหมายคำถาม</p> <p>6. ให้นักเรียนทำกิจกรรมเช่นเดิมจนครบทุกโปสเตอร์</p> <p>ขั้นสรุป</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูและนักเรียนร่วมกับอภิปรายสรุปเนื้อหาเรื่องคำราชาศัพท์ นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่องคำราชาศัพท์ 	<p>3. ครูแจกใบงานหรือแบ่งกลุ่มให้นักเรียนทำกิจกรรมตามที่ได้ออกแบบกิจกรรมไว้</p> <p>ขั้นสรุป</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูและนักเรียนร่วมกับอภิปรายสรุปเนื้อหาเรื่องคำราชาศัพท์ นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่องคำราชาศัพท์

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำราชาศัพท์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำราชาศัพท์ มีคะแนนรวม 20 คะแนน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยข้อสอบจะเป็นข้อสอบก่อนและหลังทดลอง มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี วิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลและการหาคุณภาพเครื่องมือจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.3 วิเคราะห์เนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องวิธีการสอนหลักภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา

3.4 สร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด เสนอประธานควบคุมปริญญาโทเพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

โดยตารางที่สร้างจะเน้นระดับพฤติกรรมในด้านการนำไปใช้ เนื่องจากเรื่องคำราชาศัพท์ จำเป็นจะต้องอาศัยการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่มากยิ่งขึ้น

ตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์เนื้อหาและระดับพฤติกรรมของแบบทดสอบ

ระดับความสามารถ เนื้อหา	จำ	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	รวม (ข้อ)
ความหมาย ความสำคัญและที่มาของคำราชาศัพท์	2	-	-	-	2
คำนามราชาศัพท์	1	1	3	3	8
คำกริยาราชศัพท์	1	-	4	2	7
คำสรรพนามราชาศัพท์	1	1	1	1	4
คำสุภาพ	1	-	5	3	9
รวม	6	2	13	9	30

3.5 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยสร้างแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ จากจำนวนที่จะใช้จริง 20 ข้อ ตามตารางวิเคราะห์เนื้อหาและระดับความสามารถ นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

3.6 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน ได้ร่วมพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาในด้านความสอดคล้องของแผน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน IOC (Item Objective Congruence: IOC) ดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

จากนั้นคำนวณหาค่า IOC จากสูตรดังที่ระบุไว้ในสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

3.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์ กลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วพิจารณาเลือกข้อสอบ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 – 1.00 นำแบบทดสอบข้อที่ผ่านเกณฑ์ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 45 คน นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ตอบถูกข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ได้ตอบให้ 0 คะแนน และนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 – 1.00 เป็นรายชื่อ

3.8 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง แล้วนำผลการทดสอบมาหาค่าความเชื่อมั่น แล้วคัดเลือกข้อสอบ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการเพื่อใช้ในการทดลองซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.40 – 0.71 ค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.30 – 0.55 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

3.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวัดกรรมบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1 ศึกษาและสำรวจสภาพปัญหาปัจจุบันเกี่ยวกับเนื้อหาหลักภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์

4.2 คัดเลือกเนื้อหาเรื่องคำราชาศัพท์ มาสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ซึ่งประกอบด้วย คำราชาศัพท์ ดังนี้

- ความหมาย ความสำคัญและที่มาของคำราชาศัพท์
- คำนามราชาศัพท์
- คำกริยารราชาศัพท์
- คำสรรพนามราชาศัพท์
- คำศัพท์ที่ใช้สำหรับพระสงฆ์
- คำสุภาพ

4.3 ศึกษาเอกสารเพื่อนำไปสู่การสร้างและตรวจสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

4.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป

4.3.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป

4.4 ดำเนินการสร้างนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์

4.5 ตรวจสอบเนื้อหาและภาษาที่ใช้ รวมถึงการสะกดคำ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

4.6 สร้างแบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

5 ระดับ คือ 5, 4, 3, 2, 1 โดยกำหนดความหมายของคะแนนไว้ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	มีคุณภาพระดับดีมาก
คะแนน	4	หมายถึง	มีคุณภาพระดับดี
คะแนน	3	หมายถึง	มีคุณภาพระดับพอใช้
คะแนน	2	หมายถึง	มีคุณภาพระดับปรับปรุง
คะแนน	1	หมายถึง	มีคุณภาพระดับใช้ไม่ได้

4.7 นำนวัตกรรมการบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่ยังบกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.8 นำนวัตกรรมการบทเรียนสำเร็จรูปที่สร้างขึ้นไปเสนอต่อประธานควบคุมปริญญาบัตร เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

4.9 นำนวัตกรรมการบทเรียนสำเร็จรูปไปให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ความสอดคล้องของเนื้อหาและเวลา จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

4.10 นำผลจากการประเมินมาพิจารณาค่าเฉลี่ยเพื่อใช้เป็นเกณฑ์การประเมินคุณภาพของนวัตกรรมการบทเรียนสำเร็จรูป โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีคุณภาพระดับดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีคุณภาพระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีคุณภาพระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีคุณภาพระดับพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีคุณภาพระดับปรับปรุง

4.11 ปรับนวัตกรรมการบทเรียนสำเร็จรูป และนำไปใช้กับกลุ่มควบคุม

ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 แสดงผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 กับนักเรียน 42 คน

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ในการทำแบบฝึกหัด ระหว่างเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในการทำ แบบทดสอบหลังเรียน
81.71	82.98
ประสิทธิภาพของกระบวนการ = 81.71	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ = 82.98
$E_1 E_2 = 81.71/82.98$	

จากตาราง 6 พบว่า นวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาพรวมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.71 และมีประสิทธิภาพผลลัพธ์เท่ากับ 82.98 แสดงว่าบทเรียนสำเร็จรูป มีประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เท่ากับ $81.71/82.98$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) แบบ Pretest-Posttest Control Group Design เป็นวิจัยที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและมีการทดสอบก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ มีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

ตาราง 7 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	O_1	X	O_2
C	O_1	$\sim X$	O_2

E คือ กลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป โดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)

C คือ กลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

O_1 คือ การทดสอบเรื่องคำราชาศัพท์ก่อนเรียน

O_2 คือ การทดสอบเรื่องคำราชาศัพท์หลังเรียน

X คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)

$\sim X$ คือ การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ก่อนการทดลอง

1.1 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียนได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยพิจารณาจากห้องเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทย อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน จากนั้นจับฉลากห้องเรียนเพื่อเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 42 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 36 คน ได้รับการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ

1.2 นำกลุ่มตัวอย่างมาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำราชาศัพท์ แบบปรนัย 20 ข้อ จากนั้นเก็บรวบรวมแบบทดสอบเพื่อมาตรวจและวิเคราะห์คะแนน

2. ขั้นตอนทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชม

แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) ใช้วิธีการสอนทั้งหมด 7 คาบ คาบละ 50 นาที 3 สัปดาห์ ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ

3. ชั้นหลังการทดลอง

3.1 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป โดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำราชาศัพท์หลังเรียน

3.2 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานด้วย T – Test แบบ Dependent และ T – Test แบบ Independent

3. การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติและทดสอบสมมติฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อสรุปการทดลอง ดังนี้

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) บุญชม ศรีสะอาด (2546)

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษา เรื่องคำราชาศัพท์ มีวิธีการตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้

- นำแบบทดสอบแต่ละข้อมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแบบทดสอบและนำมาวิเคราะห์ หาค่าความยากง่าย(p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และ ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 ประสิทธิภาพ (E_1 / E_2)

3.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป โดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้ค่า T – Test Independent

3.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนระหว่างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่า T – Test Dependent

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนานวัตกรรมการบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย ดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง
E_1	หมายถึง	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	หมายถึง	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
\bar{X}	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
T	หมายถึง	การวัด ก่อนเรียน (T_1) และหลังเรียน (T_2)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อศึกษาการพัฒนานวัตกรรมการบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์และแปลผลตามลำดับ ดังนี้

1. การหาคุณภาพของนวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมการบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมการบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาคุณภาพของนวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.1 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพด้านความเหมาะสมของนวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีคุณภาพระดับดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีคุณภาพระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีคุณภาพระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีคุณภาพระดับพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีคุณภาพระดับปรับปรุง

ตาราง 8 ผลการประเมินนวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รายการ	N = 3		
	\bar{X}	SD	ระดับความเหมาะสม
1. ความเป็นนวัตกรรม	3.33	0.57	ปานกลาง
1.1 ความแปลกใหม่ ทันสมัย			
1.2 ความสามารถในการใช้งาน	4.00	0.00	ดี
2. ด้านกระบวนการพัฒนานวัตกรรม	3.67	0.57	ดี
2.1 วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนานวัตกรรม สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่มีความต้องการ			
2.2 ใช้หลักและทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ได้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนา	4.00	0.00	ดี

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการ	N = 3		
	\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
2.3 มีการออกแบบพัฒนานวัตกรรมที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาหรือความต้องการ และออกแบบได้เหมาะสมกับสถานที่ที่จะนำไปใช้งาน	4.33	0.57	ดี
2.4 สามารถใช้งานได้ดีกับการเรียนการสอนในชีวิตจริง	3.67	0.57	ดี
3. คุณค่าและประโยชน์ของนวัตกรรม	4.00	0.00	ดี
3.1 แก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ตรงตามเป้าหมาย			
3.2 ประยุกต์ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในการพัฒนานวัตกรรมได้เหมาะสม คุ่มค่า และสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน	4.00	1.00	ดี
3.3 กระตุ้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าและแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจนสามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ได้	4.00	1.00	ดี
3.4 มีขั้นตอนการนำไปใช้ไม่ซับซ้อน สามารถนำไปใช้ได้ดี	4.67	0.57	ดีมาก
เฉลี่ยรวม	3.97	0.49	ดี

จากตาราง 8 พบว่า ผลการประเมินนวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่าคุณภาพของนวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องคำราชาศัพท์ โดยรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 9 แสดงผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 กับนักเรียน 42 คน

แบบฝึกหัดระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน			ประสิทธิภาพ
คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_1	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_2	E_1/E_2
50	40.86	81.71	20	16.60	82.98	81.71/82.98

จากตาราง 9 พบว่า นวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาพรวมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.71 และมีประสิทธิภาพผลลัพธ์เท่ากับ 82.98 แสดงว่าบทเรียนสำเร็จรูป มีประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เท่ากับ 81.71/82.98 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ประเมินในส่วนนี้จะนำเสนอค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	df	t	p-value
ก่อนเรียน (T_1)	42	20	10.21	1.73	41	15.56	0.000
หลังเรียน (T_2)			16.60	1.58			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำราชาศัพท์ของกลุ่มทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 10.21 และ 16.60 ตามลำดับ อีกทั้งส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 1.73 และ 1.58 ตามลำดับ

จากข้อมูลข้างต้นเมื่อเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองแล้ว พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ มีค่าเพิ่มขึ้น เท่ากับ 6.39 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองเมื่อจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำราชาศัพท์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การจัดการ เรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้ แบบปกติ

ผลการวิเคราะห์ที่ประเมินในส่วนนี้จะนำเสนอค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และกลุ่มควบคุมซึ่งใช้รูปแบบการสอนแบบปกติทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนที่ใช้ การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	df	t	p-value
กลุ่มทดลอง	42	20	16.60	1.58	76	4.89	0.000
กลุ่มควบคุม	36		12.98	2.84			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชม แลกเปลี่ยนเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย 16.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.58 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเฉลี่ย 12.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.84 กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำราชาศัพท์ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองเมื่อจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และกลุ่มควบคุมเมื่อจัดการเรียนรู้แบบปกติ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำราชาศัพท์หลังเรียนสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำราชาศัพท์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำราชาศัพท์เพิ่มขึ้นสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมต่างกัน 2.1 แสดงว่ากลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำราชาศัพท์เพิ่มขึ้นสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) สรุปผลได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนสำเร็จรูปให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. นวัตกรรมการเรียนสำเร็จรูปมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.71/82.98 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่เรียนด้วยแผนการเรียนปกติจำนวน 12 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 540 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยพิจารณาจากห้องเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทย อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน จากนั้นจับฉลากห้องเรียนเพื่อเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 42 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 36 คน ได้รับการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป โดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่องคำราชาศัพท์ จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้รวม 7 คาบ คาบละ 50 นาที มีค่าระดับความเหมาะสมจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 4.12 ซึ่งถือว่ามีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก รวมทั้งปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2. นวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องคำราชาศัพท์ มีค่าระดับความเหมาะสมจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 3.97 ซึ่งถือว่ามีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับดี รวมทั้งปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องของความเห็นของผู้เชี่ยวชาญระหว่าง 0.67 – 1.00 มีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.40 – 0.71 และค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.30 – 0.55 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) 0.84

4. วิธีดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) แบบ Pretest-Posttest Control Group Design เป็นวิจัยที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และ

มีการทดสอบก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์ ก่อนการเรียน (Pretest) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปร่วมกับกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งใช้ระยะเวลาในการสอน 7 คาบ คาบละ 50 นาที เมื่อเสร็จสิ้นการสอนได้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำราชาศัพท์ หลังการเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำราชาศัพท์ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปร่วมกับกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้ T – Test แบบ Independent
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำราชาศัพท์ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปร่วมกับกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้ T – Test แบบ Dependent

สรุปผลการวิจัย

1. นวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.71/82.98 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ กรุงเทพมหานคร คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.21 คะแนน ส่วนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.60 คะแนน แสดงให้เห็นว่าหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง ในหัวข้อผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรม บทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. นวัตกรรมการศึกษาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.71/82.98 หมายความว่าบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง 5 เรื่อง ช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 81.71 และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เรื่องคำราชาศัพท์ หลังเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปเฉลี่ยร้อยละ 82.98 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนิตยา ผูกเกษร (2551: 51) ซึ่งได้สร้างบทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านตีความ ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า บทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านตีความที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 92.00/92.40 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัศมี แสนดี (2560) ที่ได้พัฒนารูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป ชุดร้อยกรองของไทย เพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งคำประพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป ชุดร้อยกรองของไทย เพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งคำประพันธ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การที่บทเรียนสำเร็จรูปที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อาจจะเนื่องมาจากเหตุผล ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องคำราชาศัพท์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียน โดยมีขั้นตอนการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปอย่างเป็นระบบและมีหลักการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปของ ชีระชัย ปุรณโชติ (2552) อีกทั้งผ่านการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนรู้และความสนใจของผู้เรียน แล้วนำมาวิเคราะห์ ศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปและได้ผ่านการตรวจสอบและประเมินความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการนำไปทดลองเพื่อหาจุดบกพร่อง และคุณภาพของบทเรียนสำเร็จรูป แล้วพัฒนาแก้ไขก่อนที่จะนำไปทดลองจริง

1.2 บทเรียนสำเร็จรูปที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นเป็นนวัตกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถของตนเอง โดยการเรียนไปตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้ นักเรียนสามารถตรวจสอบคำตอบได้ทันทีว่าสิ่งที่นักเรียนตอบนั้นถูกต้องหรือไม่

หากตอบผิดนักเรียนสามารถกลับไปศึกษาและทำความเข้าใจใหม่ได้อีกครั้งทันที ซึ่งเป็นไปตามที่ บุญชม ศรีสะอาด (2546, น. 77) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ดีถ้ามีการแบ่งขั้นตอนของกิจกรรม การเรียนการสอนให้เป็นขั้นตอนสั้น ๆ พอสมควร เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ขั้นตอนต่อไป ดังนั้นจึงมีการแบ่งเนื้อหาการเรียน ผู้เรียนจะได้สะสมความรู้ไปเรื่อย ๆ เมื่อเรียนรู้จนจบบทเรียน ก็จะบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามต้องการ อีกทั้งการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนได้รู้ผลของการกระทำของตนรู้ว่าสิ่งที่ทำไปนั้นถูกหรือผิด ถ้าผิดที่ถูกควรเป็นอย่างไร และสอดคล้องกับ Gleadow, Ladiges, และ Handasyde (1993) ที่กล่าวว่า นวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป ส่งผลให้นักเรียนมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย พร้อมแบบฝึกหัดที่สามารถประเมินผลให้กับ นักเรียน นักเรียนสามารถทราบความก้าวหน้าของตนเอง ถือเป็น การเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ อีกทั้งนักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานควบคู่ไปกับการเรียนรู้ และส่งผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากหลักการดังกล่าวในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปจึงมีการเฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้ผู้เรียนทราบว่าที่ใดที่ตอบสนองไปนั้นถูกต้องหรือไม่ โดยเทียบกับคำตอบที่เฉลยไว้แล้ว

1.3 บทเรียนสำเร็จรูปได้สร้างตามหลักจิตวิทยาของนักจิตวิทยาหลายท่าน เช่น เอ็ดเวิร์ด ลี ธอร์นไดค์ (Edward L. Thorndike) ที่ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ที่สำคัญขึ้นมา 3 กฎ ได้แก่ 1. กฎแห่งผล เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองทั้งสองสิ่งจะเชื่อมโยงกันได้ถ้าสามารถสร้างภาพที่น่าพอใจให้แก่ผู้เรียน ซึ่งอาจได้จากการเสริมแรง 2. กฎแห่งการฝึกหัด การที่ผู้เรียนได้กระทำซ้ำ ๆ บ่อยครั้ง ได้มีโอกาสฝึกหัดในเรื่องที่เรียน จะช่วยให้การเรียนรู้เกิดขึ้น 3. กฎแห่งความพร้อม เมื่อร่างกายพร้อม ย่อมก่อให้เกิดการเรียนรู้ เนื่องจากเมื่อผู้เรียนตอบสนอง จะทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และ ทฤษฎีการเสริมแรง ผู้เรียนจะเกิดกำลังใจต้องการเรียนต่อ เมื่อได้รับการเสริมแรงในขั้นตอนที่เหมาะสม การเสริมแรงของบทเรียนสำเร็จรูปจะใช้การเฉลยคำตอบให้ผู้เรียนทราบทันที และพยายามหาวิธีการ เพื่อไม่ให้เกิดการตอบสนองที่ผิดพลาด โดยจัดเสนอความรู้ให้ต่อเนื่องทีละขั้นตอนอย่างละเอียด ซึ่งสอดคล้องกับที่ศาสตราจารย์ เพอร์ซี แห่งมหาวิทยาลัย โอไฮโอ ได้ประดิษฐ์เครื่องสอน (teaching machine) สำหรับทดสอบนักเรียน เมื่อ พ.ศ. 2463 และได้ทำการปรับปรุงออกเผยแพร่ในปี พ.ศ. 2472 แต่เนื่องจากยังไม่ค่อยมีคนเห็นความสำคัญ จึงไม่ได้รับความสนใจจากบุคคลทั่วไปนัก จนกระทั่ง เบอริส สกินเนอร์ (Burrhus F. Skinner) แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดสหรัฐอเมริกา ได้ประดิษฐ์เครื่องช่วยสอนแบบอัตโนมัติ โดยอาศัยหลักการวางเงื่อนไขการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ ซึ่งนำไปสู่การสร้างบทเรียนโปรแกรม ซึ่งเป็นไปตามคำกล่าวของกับ อัญชลี ธรรมะวิทีกุล (2550) ที่กล่าวว่า นวัตกรรมบทเรียน

สำเร็จรูปเกิดขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีจิตวิทยา 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Edward L. Thorndike) และทฤษฎีของสกินเนอร์ (B.F Skinner)

2. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) เรื่องคำราชาศัพท์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน อีกทั้งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายและเป็นขั้นตอน สามารถปฏิบัติตามได้อย่างสะดวก ดังที่ Namaziandost (2018) กล่าวว่า Gallery Walk คือการกระทำที่อนุญาตให้นักเรียนตรวจสอบและแสดงผลงานชิ้นสุดท้ายของตนในห้องต่าง ๆ เหมือนกับที่ศิลปินจะแสดงผลงานทางศิลปะของตนใน "นิทรรศการ" เป็นวิธีที่ผู้เรียนสามารถแบ่งปันงานกลุ่มหรือคำตอบของแต่ละคนต่อเนื้อหาได้โดยปราศจากความเครียดพร้อมการรับคำติชมจากเครือข่ายการเรียนรู้ของตน หรือที่ Farrah (2015) กล่าวถึงข้อดีของ Gallery Walk ไว้ดังนี้ นักเรียนฝึกอภิปรายถกเถียงและเขียนเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรแทนที่จะฟังเพียงแนวคิดที่น่าเสนอโดยครู ส่งเสริมการใช้ทักษะการคิดขั้นสูง เน้นลักษณะการเรียนรู้ร่วมกันทางสังคม เนื่องจากนักเรียนทำงานเป็นทีมเพื่อสังเคราะห์ข้อมูลที่เขียนขึ้นจากหลากหลายมุมมอง ส่งเสริมให้เกิดปัญหาทางเลือกและหลายแนวทาง เนื่องจากนักเรียนจะได้สัมผัสกับมุมมองที่หลากหลายที่โพสต์ไว้ที่แตกต่างกันในการอภิปรายสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนว่าความคิดและประสบการณ์ของพวกเขา มีค่า เนื่องจากนักเรียนมีแนวโน้มที่จะแบ่งปันความคิดในหมู่ผู้ที่ไม่คุ้นเคยกลุ่มเพื่อน ให้โอกาสในการวัดความรู้และทักษะก่อนหน้าของนักเรียนรวมถึงความเข้าใจผิดรอบความคิดที่มีอยู่ของนักเรียน ส่งเสริมการสร้างทีม ส่งเสริมการโต้แย้งที่โน้มน้าวใจและส่งเสริมฉันทามติ รวมทั้งเป็นจุดเชื่อมสัมพันธ์ให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นและครู อีกทั้งสร้างความน่าสนใจและเพิ่มการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักเรียน

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ของผู้วิจัยดังกล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า บทเรียนสำเร็จรูป ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาได้เป็นอย่างดี โดยผ่านขั้นตอนและกระบวนการต่าง ๆ อย่างเป็นระบบในขณะเดียวกันการใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เข้ามาประกอบการจัดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนและตรวจสอบความรู้ความเข้าใจหลังจากผ่านบทเรียนต่าง ๆ

การใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนจัดระบบความคิด ถ่ายทอดความคิดออกมา ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำและเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งกระบวนการกลุ่มจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน สอดคล้องกับคำกล่าวของ Francek (2006, p. 27) ที่กล่าวว่า Gallery Walk เป็นเทคนิคการอภิปรายที่ทำให้นักเรียนลุกจากเก้าอี้และมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน เทคนิคนี้ยังปลูกฝังการฟังและทักษะการสร้างทีมข้อดีของวิธีนี้คือความยืดหยุ่น Gallery Walk ถือเป็นประโยชน์มากมายสำหรับนักเรียนและครู และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Puspitasari (2019) ที่ได้วิจัยเรื่องผลการใช้ Gallery Walk เป็นเทคนิคทางเลือกในการพูดของนักเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดสอบของนักเรียนเท่ากับ 5.98 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.05 ผลลัพธ์นี้แสดงให้เห็นว่าการสอนการพูดโดยใช้ Gallery Walk เป็นเทคนิคที่มีผลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในการพูด สรุปได้ว่าการสอนการพูดโดยใช้ Gallery Walk เป็นเทคนิคทางเลือกช่วยปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในด้านการพูดอย่างมีนัยสำคัญ จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อาจมีสาเหตุมาจากการใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ซึ่งสร้างความน่าสนใจและบรรยากาศที่ดีในการเรียนได้มากกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อีกทั้งบทเรียนสำเร็จรูปยังสามารถเรียนรู้ ทบทวนความเข้าใจ ประเมินผลการเรียน และตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาได้ด้วยตนเองตามความสะดวกของผู้เรียน ซึ่งแตกต่างจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติที่มีข้อจำกัดในการเรียนรู้และศึกษาภายในห้องเรียนเท่านั้น อีกทั้งการใช้บทเรียนสำเร็จรูปสามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้ที่แตกต่างกันระหว่างผู้เรียน โดยนักเรียนที่สามารถเรียนรู้ได้เร็วสามารถเรียนล่วงหน้าโดยไม่ต้องรอผู้เรียนที่เรียนรู้ช้า ในขณะที่ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ช้า สามารถใช้เวลาในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ โดยที่ไม่ต้องกังวลหรือรู้สึกกดดัน ทำให้ผู้เรียนทุกคนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่ต่างกันสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนรู้แบบปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ

Holla (1999) วิจัยเกี่ยวกับการศึกษาวิชากายวิภาคศาสตร์ที่ประสบปัญหาเรื่องระยะเวลาที่จำกัดกับเนื้อหาที่มีค่อนข้างมาก รวมถึงเนื้อหาที่ส่วนใหญ่เป็นการบรรยาย โดยการศึกษาได้นำนักเรียน 2 กลุ่ม โดยกลุ่มแรกได้รับการเรียนรู้กายวิภาคเบื้องต้นจากหนังสือแนะนำในห้องสมุด โดยศึกษาด้วยตนเองเป็นเวลา 2 ชั่วโมง และอภิปรายถึงสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้ในหมู่สมาชิกกลุ่มระหว่างการฝึกภาคปฏิบัติ ตามด้วยการทดสอบหลังเรียน (Posttest A) ส่วนกลุ่มที่สองเป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการทดสอบเบื้องต้นแบบเดียวกัน (Pretest B) และการบรรยายเกี่ยวกับกายวิภาคศาสตร์พื้นฐาน แต่ไม่มีโอกาสศึกษาด้วยตนเอง และทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest B) พบว่า การศึกษาด้วยตนเองและการอภิปรายกลุ่มช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ทางกายวิภาค มีความคงทนของความรู้ และสามารถประยุกต์ใช้แนวคิดและเนื้อหาทางกายวิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นว่าการศึกษาดูด้วยตนเองโดยมีการอภิปรายร่วมด้วย มีประโยชน์และช่วยพัฒนาความรู้ของนักเรียน ดังนั้นการนำนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและมีกิจกรรมเกม ที่สามารถทบทวนและประเมินความรู้ของตนเองได้หลังการเรียนรู้ ประกอบกับกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้อภิปรายร่วมกันมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ความคงทนของความรู้ สร้างความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม สร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงบวก ทำให้นักเรียนได้รับความรู้และความสนุกสนาน ซึ่งจะสามารถแก้ปัญหาความเบื่อหน่ายในการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนได้เป็นอย่างดี และส่งผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

จากการอภิปรายผลการวิจัยที่น่าเสนอมาแล้วข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้เรื่องคำราชาศัพท์ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป โดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ สามารถเข้าใจและจดจำเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ของนักเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ดังนั้นบทเรียนสำเร็จรูปและกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จึงเป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่สามารถช่วยให้การเรียนการสอนมีความน่าสนใจ สร้างบรรยากาศในการเรียน และทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการกระทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ในการนำการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน ครูผู้สอนจะต้องมีการเตรียมพร้อมและทำความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

1. ในการนำการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน ครูผู้สอนจะต้องมีการเตรียมพร้อมและทำความเข้าใจ ต้องอ่านอย่างละเอียด เพื่อให้เข้าใจและนำไปใช้ได้ถูกจุดประสงค์ อีกทั้งปรับเปลี่ยนแผนการสอนตามความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลาที่กำหนด

2. ภาษาที่ใช้ในกิจกรรมและบทเรียนควรกระชับ เข้าใจง่าย อ่านแล้วสามารถปฏิบัติตามได้เลย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับทุกวิชา โดยเฉพาะวิชาที่มีเนื้อหาค่อนข้างมากและเวลาในการเรียนรู้ค่อนข้างจำกัด เพื่อให้นักเรียนมีเวลาเรียนและทบทวนฝึกฝนด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น

2. ในการวิจัย ผู้วิจัยควรคำนึงถึงสภาพความแตกต่างของนักเรียน เพราะนักเรียนในแต่ละชั้นย่อมมีความแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมหรือบริบท ซึ่งปัจจัยนี้ถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการวิจัยผู้วิจัยจะต้องปรับเปลี่ยนเครื่องมือหรือวิธีการทดลองให้สอดคล้องกับสภาพของนักเรียน

3. ควรมีการศึกษาเจตคติของนักเรียน เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544: กรุงเทพฯ
กรรณิการ์ ก้อนดง. (2556). แบบเรียนเรื่องการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาไทยสำหรับ
ผู้เรียนชาวต่างชาติระดับกลาง. สารนิพนธ์ (ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2556.
http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Tha_For_Lan/Kannikar_K.pdf
- กวิณีย์ สัจฉิศิลป์ชัย. (2561). การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหัวป้อมนอก) เทศบาลนครสงขลา
จังหวัดสงขลา. สืบค้นจาก
https://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=165754&bcat_id=16
- กอบกุล แสงสวาสดี. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระสังคมศึกษา ศาสนาและ
วัฒนธรรม และความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์กับการเรียนรู้แบบปกติ. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- กัญญา ชัยรัตน์. (2554). กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) [ประมาณ 1 น.].
Retrieved from สืบค้นจาก [http://teacherkanya.blogspot.com/2011/07/blog-
post.html](http://teacherkanya.blogspot.com/2011/07/blog-post.html)
- กาญจนา นาคสกุล. (2527). ภาษาไทยวันละคำ: กรุงเทพฯ : คณะกรรมการเผยแพร่ความรู้
ภาษาไทยทางสื่อมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กำชัย ทองหล่อ. (2554). หลักภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 53, [ฉบับพิมพ์ซ้ำ]). กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.
กุกยา แสงเดช. (2552). บทเรียนสำเร็จรูป คู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น
สำคัญ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: พิสิกส์เซ็นเตอร์.
- คมสิทธิ สิทธิประการ, วิกรม ฉันทรางกูร, และ ภัชญาภา ทองใส. (2561). ผลสัมฤทธิ์การเรียนการ
อ่านขั้นสูงโดยการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์. (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย).
สืบค้นจาก <https://shorturl.asia/40IZn>
- จิตติญา วัชรินทรางกูร. (2552). การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำใน
ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บุรีรัมย์, บุรีรัมย์.

จิรัชญา ทิษัตติ. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียน วิชาภาษาไทยที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ แบบ เอส ที เอ ดี (STAD) และการสอนแบบ ปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี. สารนิพนธ์ (กศ.ม. (การมัธยมศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550.

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Sec_Ed/Jiratchaya_T.pdf

ฉลองชัย สุขวัฒนบุรณ. (2528). เทคโนโลยีการศึกษา = *Educational technology*: กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2551). นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2531). ชุดการสอนระดับประถมศึกษา เอกสารประกอบคำสอน. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

ฐานิตา ลีม่วงศ์, และ ยุพาทภรณ์ แสงฤทธิ์. (2562, กรกฎาคม – ธันวาคม). “ห้องเรียนกลับด้าน: การเรียนรู้แนวใหม่สำหรับศตวรรษที่ 21” (21st Century Skills) Flipped Classroom: new learning for 21st Century Skills. วารสาร *Mahidol R2R e-Journal*, 6(2). สืบค้นจาก https://r2r.mahidol.ac.th/Publish/doi/6_2/2562_6_2_2.pdf

ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). นวัตกรรมการศึกษาชุดบทเรียนสำเร็จรูป (พิมพ์ครั้งที่ 2): กรุงเทพฯ : ธารอักษร.

ทิตินา แหมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 13, [ฉบับพิมพ์ซ้ำ]): กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีระชัย ปุรณโชติ. (2539). การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป : เส้นทางสู่อาจารย์ 3 (พิมพ์ครั้งที่ 3): กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีระชัย ปุรณโชติ. (2552). การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นายพงษ์จันทร์ สุขยิ่ง, นางกัลยา สหชาติโกสัย, นางสาวศรีวรรณ ช้อยหิรัญ, นายภาสกร เกิดอ่อน, และ นางสาวระวีวรรณ อินทรประพันธ์. (2551). ภาษาไทยหลักภาษาและการใช้ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

นายศรีรัตน์ เอกปัสชา. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน. (ปริญญาหมาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม.

- นิตยา ผูกเพชร. (2551). การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านตีความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสเวียร์ นนทบุรี. สารนิพนธ์ (กศ.ม. (การมัธยมศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551. สืบค้นจาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Sec_Ed/Nittaya_P.pdf
- บรรจบ พันธุเมธา. (2530). ลักษณะและการใช้ภาษาไทย = *Structure of Thai and its usage* (พิมพ์ครั้งที่ 8): กรุงเทพฯ : ฝ่ายตำราและอุปกรณ์การศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บัวทิพย์ ชุกลิน, ส. จ. (2550). การพัฒนาแบบฝึกการใช้คำราชาศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนาวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ (กศ.ม. (การมัธยมศึกษา)) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Sec_Ed/Bawtip_C.pdf
- บำรุง ไตรรัตน์. (2534). การสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. สารพัฒนาหลักสูตร ปีที่ 11, ฉบับที่ 108 (ธ.ค. 2534-ม.ค. 2535), หน้า 60-65.
- บุญแก้ว คอระหาเวช. (2545). นวัตกรรมการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5): กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญใจ ศรีสถิตยน์รากูร. (2550). ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์ = *The methodology in nursing research* (พิมพ์ครั้งที่ 4 ปรับปรุงใหม่): กรุงเทพฯ : คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การวิจัยสำหรับครู: กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9 (ฉบับปรับปรุงใหม่)): กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบชิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ค่มือครู. (วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)). มหาวิทยาลัยราชภัฏ, พระนครศรีอยุธยา.
- พิรุณรัตน์ กว้างขวาง, ก. ส. (2564, พฤษภาคม-สิงหาคม). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้นั่งอ่านเพิ่มเติม ชุดหมุดแดงยอดนักอ่าน กับการสอนแบบปกติ. วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย.

ไพโรจน์ คะเซนทร์. (2556). การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. สืบค้นจาก

<http://www.wattoongpel.com/>

ไพโรจน์ อุ่มมณเฑียร. (2550). หลักสูตรชาติพหุ (ฉบับสมบูรณ์) (พิมพ์ครั้งที่ 4): กรุงเทพฯ : ทฤษฎี.

ภาณุมาศ หมุนเกต. (2560). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ภาษาต่างประเทศใน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์กับการสอนแบบปกติ, บทคัดย่อ. สืบค้นจาก

<https://shorturl.asia/pJZDG>

เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2553). การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ = *Measurement and achievement test construction* (พิมพ์ครั้งที่ 9): กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

รัชนก กันชม, และ สุมาลี ชุกำพง. (ม.ย.-ก.ค. 2563). การพัฒนามโนคติทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง การสืบพันธุ์ของพืชดอกและการเจริญเติบโต โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้นร่วมกับกลวิธีการเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 Development of the Scientific Concept of Reproduction of Flowering Plants and Growth, Using 7E Inquiry-Based Learning With Gallery Walk Technique for Grade 11 Students. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 26, 188-189. สืบค้นจาก <https://shorturl.asia/ML6ph>

รัศมี แสนดี. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป ชุดร้อยละ ของของไทย เพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งคำประพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. อุบลราชธานี.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

ล้วน สายยศ, และ อังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3): กรุงเทพฯ :

สุวีริยาสาส์น.

ล้วน สายยศ, และ อังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2): กรุงเทพฯ :

สุวีริยาสาส์น.

วรางคณา ชั่งโต. (2559). ผลของการใช้รูปแบบการสอน 7E ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี ไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาานิพนธ์ (กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้)) มหาวิทยาลัยศรี

นครินทร์วิโรฒ, 2559. สืบค้นจาก

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_SLM/Warangkana_C.pdf

วลัยพร ทองแท่ง, และ แก้วกาญจนา ทองมาก. (2559). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำราชาศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ช่วงชั้นที่ 2 ชั้น ป.4. สืบค้นจาก <https://shorturl.asia/Vbd2w>

ศุภนิจ ครองยุทธ. (2563). การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ วิชาภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563. สืบค้นจาก <https://shorturl.asia/MrpXi>

สนิท บุญฤทธิ์. (2530). ราชาศัพท์: กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

สมยศ เม่นแย้ม. (2543). ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ : คู่มือครู: กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย.

สารสิน เล็กเจริญ. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).

สืบค้นจาก <https://shorturl.asia/Xlf8J>

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กรุงเทพฯ.

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์, และ คณะ. (2545). การจัดกระบวนการเรียนรู้:เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

สุทัศน์ เอกา. (3561). ความแตกต่างระหว่าง Passive learning กับ Active learning. สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/1168898606519214/posts/1792231364185932/>

สุทิน สุทธิสมบุญ. (2536). การใช้บทเรียนโปรแกรมในการสอนภาษาไทย เรื่อง "ชนิดของคำในภาษาไทย" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุนันท์ กล่อมฤทธิ์. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ท 32101 ภาษาไทย เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

สุไรกร นันทบุรมย์. (2560, กรกฎาคม – ธันวาคม). ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้แบบผสมวิธีห้องเรียนกลับด้าน พื้นที่การเรียนรู้ และการเรียนรู้เชิงรุก. วารสารห้องสมุด, 61(2), 47.

สุวิรัตน์ ชาติกุล. (2559). ผลของการใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ. สืบค้นจาก <https://shorturl.asia/AcRey>

อรจิรา สอนสกุล, ชาตรี เกิดธรรม, และ ภิเชก จันทรโอี่ยม. (2552, กุมภาพันธ์-พฤษภาคม).

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง คำราชาศัพท์. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 3(1), 19. สืบค้นจาก <http://grad.vru.ac.th/pdf-journal/JourTs31/07-Orjira.pdf>

อรรถัย ขวาชุย. (2563). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคลองสองพี่น้อง (ใจดีอุปถัมภ์) ระหว่างการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปกับการเรียนแบบปกติ วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา, 12.

อัศววิษฐ์ เชิญทอง. (2555). การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในเรื่องสารในชีวิตประจำวัน ด้วยกลวิธีทำนาย: สังเกต: อธิบาย ร่วมกับกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สืบค้นจาก https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_DOI=10.14457/NU.the.2012.27

อัษฎลี ธรรมะวิจิตรกุล. (2550). บทเรียนสำเร็จรูป เอกสารประกอบการประชุมจัดโดย สถาบันพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยภาคเหนือ.

อัษฎสา ยี่มถนอม. (2553). การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

อารินทร์ ตลับทอง. (2553). การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การสร้างคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคลองปึกหลัก สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ (กศ.ม. (การมัธยมศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2553. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Sec_Ed/Arintorn_T.pdf

อุปกิตศิลปสาร. (2545). หลักภาษาไทย : อักษรวิธี วจิวิภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์ (พิมพ์ครั้งที่ 11): กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

อุษาวรรณ ปาลียะ. (2543). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาไทยเรื่องราชาศัพท์และคำศัพท์สำหรับพระภิกษุและสุภาพชนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ (กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2543. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_Tech/Usawan_P.pdf

Arlin, & Westbury. (1976). Classroom Behavior Management for Diverse and Inclusive School. Retrieved from <https://shorturl.asia/PKFiC>

- ArsiantiDewiKilasSinarNurani, & DwiRukmini. (2017, August-December). Gallery Walk and Think-Pair-Share Techniques for Teaching Writing Descriptive Text to Students with High and Low Motivation English Education Journal, 206.
- Bahtiar, A. Z., Erwin, A., & Wildhan, B. (2020). THE USE OF GALLERY WALK TECHNIQUE TO ENHANCE STUDENTS READING COMPREHENSION. *Jurnal Keguruan dan Ilmu Pendidikan (JKIP)*, 7(2), 147-154.
- Bernadette, C. a. M. (2004). An Analysis and Comparison of the Effects of Computer-Assisted Instruction Versus Traditional Lecture Instruction on Student Attitudes and Achievement in a College Remedial Mathematics Course. (Temple University.).
- Bloom, B. S. (1976). *Human characteristic and school learning*. New York: Mc Graw-Hill Book.
- bowman, s. L. (2005). The Gallery Walk: An Opening, Closing, and Review Activity. In. Retrieved from <https://bowperson.com/wp-content/uploads/2014/11/GalleryWalk.pdf>
- Farrah, Z. A. (2015). Enhancing Students' Speaking Skill through Gallery Walk Technique. *Register Journal*, 8, 253-266. Retrieved from <https://journalregister.iainsalatiga.ac.id/index.php/register/article/view/384/308>
- Francek, M. (2006). Promoting Discussion in the Science Classroom Using Gallery Walks. *Journal of College Science Teaching*.
- Gayle, H., & Kuzmich, L. (2007). *Teacher Teams That Get Results: 61 Strategies for Sustaining and Renewing Professional Learning Communities*: Corwin Press.
- Gleadow, R. M., Ladiges, P., & Handasyde, K. (1993). Innovative teaching methods in Biology incorporating self-study and multimedia programs. Paper presented at the Promoting Teaching in Higher Education. Reports from the National Teaching Workshop.
- Good, V. C. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw Hill.
- Holla, S. J. (1999). Significance of the role of self-study and group discussion. *Clinical Anatomy*, 12(4), 277-280.

- K. M. Babu. (2017). Improving Learning Outcomes Through Innovative Pedagogy and Assessment by Introducing Self-Study Component in the Course Delivery Structure. 5, 120-124.
- Kolodner, J. L., & Gray, J. T. (2003, January). Promoting transfer through case-based reasoning: Rituals and practices in learning by design classrooms. Retrieved from <https://n9.cl/764em>
- Namaziandost, E. a. E., Fariba Rahimi and Nasri, Mehdi and Mirshekaran,. (2018). The Effect of Gallery Walk Technique on Pre-intermediate EFL Learners' Speaking Skill. *Language Teaching Research Quarterly*, 8.
- Puspitasari, I. (2019). THE EFFECT OF USING GALLERY WALK AS AN ALTERNATIVE TECHNIQUE TO STUDENTS' ACHIEVEMENT IN SPEAKING. retrieved from <https://jurnal.unimus.ac.id/index.php/ELLIC/article/view/4712>
- Ridwan, M. (2019). GALLERY WALK; An Alternative Learning Strategy in Increasing Students' Active Learning. *Nady Al-Adab : Jurnal Bahasa Arab*, 16(1), 49-63.
- Silberman, M. (1996). *Active Learning*. Boston.
- Strickland. (1984). *Comparative Biochemistry and Physiology Part B: Comparative Biochemistry*. Retrieved from <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/0305049184900488#aep-abstract-id7>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

และรายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย
หนังสือขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือ

รองศาสตราจารย์ ดร. อธิพัทธ์ สุวทันพรกุล	ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ บุรณสินวัฒนกุล	สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
อาจารย์พรหมมินทร์ ประไพพงษ์	หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่ อว 8718/3074

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

22 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิงกาญจน์ บุรณสินวัฒนกุล

เนื่องด้วย นางสาวรัชชานาฏ วราฤทธิชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการ
ทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง
“การพัฒนาวัตกรรมการเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินขมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ ในหัวข้อเรื่อง “การพัฒนา
วัตกรรมการเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินขมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง
คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะ
ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวรัชชานาฏ วราฤทธิชัย และ
ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 097 992 0995

ที่ อว 8718/3074

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

22 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์พรหมินทร์ ประไพพงษ์

เนื่องด้วย นางสาวรัชชานาฏ วราฤทธิชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการ
ทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง
“การพัฒนาวัตกรรมการเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ โรจน์รัตนาดารง ไชยศรี
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ ในหัวข้อเรื่อง “การพัฒนา
วัตกรรมการเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง
คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะ
ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวรัชชานาฏ วราฤทธิชัย และ
ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 097 992 0995

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644

ที่ อว 8718.1/3073

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สวทันพรกุล

เนื่องด้วย นางสาวรัชานานา วรรณพิชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาวัตกรรมการเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินขมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ โรจนรัตนาดำรง ไชยศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ ในหัวข้อเรื่อง “การพัฒนาวัตกรรมการเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินขมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่โทร. 097 992 0995

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวรัชานานา วรรณพิชัย และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

- แผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป โดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)
- แผนการจัดการเรียนรู้แบบเดิม
- แบบทดสอบก่อน – หลังเรียน
- นวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องคำราชาศัพท์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 52

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รหัสวิชา ท22102 รายวิชาภาษาไทย 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง คำราชาศัพท์: ความหมาย ความสำคัญและที่มา
คำราชาศัพท์และการใช้คำนามราชาศัพท์

เวลา 50 นาที

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ท 4.1 ม.2/4 ใช้คำราชาศัพท์

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

- นักเรียนบอกความหมาย ความสำคัญแลที่มาของคำกริยาราชศัพท์ได้
- นักเรียนบอกคำนามราชาศัพท์และความหมายของคำนามราชาศัพท์ได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- นักเรียนเลือกใช้คำนามราชาศัพท์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดได้เหมาะสมถูกต้อง

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

- นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา
- นักเรียนตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย

3. สาระสำคัญ

คำราชาศัพท์ คือ คำสุภาพที่ใช้ให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคลต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมอันดีงามของไทย ความละเอียดอ่อน ซึ่งมีหลักการใช้ที่แตกต่างออกไปตามระดับชั้น หากผู้เรียนทราบและเข้าใจจะสามารถใช้คำราชาศัพท์ได้อย่างถูกต้องตามลำดับของบุคคล

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร
- ความสามารถในการคิด
- ความสามารถในการแก้ปัญหา
- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
- ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

5. สาระการเรียนรู้

ความรู้ (K)

- ความหมาย ความสำคัญ ที่มาของคำราชาศัพท์
- การใช้คำนามราชาศัพท์
- การใช้คำกริยารราชาศัพท์

6. จุดเน้นสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทักษะศตวรรษที่ 21 (3Rs & 8Cs)

3Rs

- R1-ทักษะการอ่าน (Reading)
- R2-ทักษะการเขียน (Writing)
- R3-ทักษะการคำนวณ (Arithmetic)

8Cs

- C1-ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving)
- C2-ทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)
- C3-ทักษะความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration Teamwork and Leadership)
- C4-ทักษะการสื่อสาร สารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ (Communication Information and Media Literacy)
- C5-ทักษะความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding)
- C6-ทักษะคอมพิวเตอร์และการรู้เท่าทันเทคโนโลยีและสารสนเทศ (Computing and ICT Literacy)
- C7-ทักษะทางอาชีพและการเรียนรู้ (Career and Learning Skills)
- C8-การมีความเมตตา กรุณา วินัย คุณธรรมและจริยธรรม (Compassion)

7. ชิ้นงานหรือภาระงาน (หลักฐาน/ร่องรอยแสดงความรู้)

แบบทดสอบก่อนเรียน

8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ 1

ขั้นนำ (5 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและชี้แจงการทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่องคำราชาศัพท์
2. ครูแจกแบบทดสอบก่อนเรียนให้นักเรียน

ขั้นสอน (40 นาที)

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. ครูรวบรวมแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบ

คาบที่ 2

ขั้นนำ (15 นาที)

3. นักเรียนศึกษาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง ความหมาย ความสำคัญและที่มาของ คำราชาศัพท์
4. ครูเป็นผู้สนับสนุนนักเรียนโดยการให้คำแนะนำและอธิบายเรื่องความหมาย ความสำคัญและที่มาของคำราชาศัพท์

ขั้นสอน (25 นาที)

1. ครูอธิบายกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) มีวิธีการดังนี้
 1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4-5 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน
 2. ให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม อภิปราย และสรุปความคิดเห็นของกลุ่มเกี่ยวกับ ความหมาย ความสำคัญและที่มาของคำราชาศัพท์ เขียนลงในกระดาษโปสเตอร์แล้วนำไปติดไว้ที่ผนัง ระยะห่างกันพอสมควร
 3. แจกปากกาสีให้แต่ละกลุ่มและอธิบายวิธีการเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานของกลุ่มอื่น
 4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มยืนตรงโปสเตอร์ของตนเอง
 5. ให้สัญญาณให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเดินไปหยุดที่โปสเตอร์ของกลุ่มถัดไป ศึกษาผลงานอภิปราย และสรุปความคิดเห็น ถ้าเห็นด้วยในประเด็นใดให้เขียนเครื่องหมายหน้าประเด็นนั้น ถ้าไม่เห็นด้วยในประเด็นใดให้เขียนความคิดเห็นของตนเองลงไป ถ้าไม่แน่ใจในประเด็นใดให้เขียนเครื่องหมายคำถาม

6. ให้นักเรียนทำกิจกรรมเช่นเดิมจนครบทุกโปสเตอร์

ขั้นสรุป (10 นาที)

1. ครูและนักเรียนร่วมกับอภิปรายสรุปความหมาย ความสำคัญและที่มาของคำราชาศัพท์
2. นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่องคำราชาศัพท์: ความหมาย ความสำคัญและที่มาของคำราชาศัพท์

คาบที่ 3

ขั้นนำ (15 นาที)

1. นักเรียนศึกษาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำนามราชาศัพท์
2. ครูเป็นผู้สนับสนุนนักเรียนโดยการให้คำแนะนำและอธิบายเรื่องคำนามราชาศัพท์

ขั้นสอน (25 นาที)

1. ครูอธิบายกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) มีวิธีการดังนี้
 1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4-5 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน
 2. ให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม อภิปราย และสรุปความคิดเห็นของกลุ่มเกี่ยวกับ คำนามราชาศัพท์ เขียนลงในกระดาษโปสเตอร์แล้วนำไปติดไว้ที่ผนัง ระยะเวลาห่างกันพอสมควร
 3. แจกปากกาสีให้แต่ละกลุ่มและอธิบายวิธีการเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานของกลุ่มอื่น
 4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มยืนตรงโปสเตอร์ของตนเอง
 5. ให้สัญญาณให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเดินไปหยุดที่โปสเตอร์ของกลุ่มถัดไป ศึกษาผลงานอภิปราย และสรุปความคิดเห็น ถ้าเห็นด้วยในประเด็นใดให้เขียนเครื่องหมายหน้าประเด็นนั้น ถ้าไม่เห็นด้วยในประเด็นใดให้เขียนความคิดเห็นของตนเองลงไป ถ้าไม่แน่ใจในประเด็นใดให้เขียนเครื่องหมายคำถาม

6. ให้นักเรียนทำกิจกรรมเช่นเดิมจนครบทุกโปสเตอร์

ขั้นสรุป (10 นาที)

1. ครูและนักเรียนร่วมกับอภิปรายสรุปคำนามราชาศัพท์
2. นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่องคำราชาศัพท์: คำนามราชาศัพท์

9. สื่อการสอน

1. บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง “คำราชาศัพท์”
2. ใบความรู้เรื่องคำราชาศัพท์
3. หนังสือเรียนภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.2 เล่ม 1

10. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัดและประเมินผล	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
<u>ด้านความรู้ (K)</u> 1. นักเรียนบอกความหมาย ความสำคัญและที่มาของคำราชาศัพท์ 2. ได้นักเรียนบอกค่านามราชาศัพท์และ ความหมายของค่านามราชาศัพท์ได้	การตอบคำถาม	คำถาม	ตอบถูกต้องร้อยละ 80 ของชั้นเรียน
<u>สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน</u> 1. ความสามารถในการสื่อสาร 2. ความสามารถในการคิด	การประเมิน สมรรถนะ	แบบประเมิน สมรรถนะ	ได้ในระดับดีขึ้นไป ถือว่าผ่าน
<u>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)</u> 1. นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา 2. นักเรียนตั้งใจทำงานที่ได้รับ มอบหมาย	สังเกตพฤติกรรม ในชั้นเรียน รายบุคคล สังเกตพฤติกรรม ในชั้นเรียน รายบุคคล	แบบสังเกต พฤติกรรมในชั้น เรียนรายบุคคล แบบสังเกต พฤติกรรมในชั้น เรียนรายบุคคล	เข้าเรียนตามเวลา ที่กำหนด ถือว่าผ่าน ได้ในระดับดีขึ้นไป ถือว่าผ่าน
<u>ทักษะกระบวนการ (P)</u> 1. นักเรียนเลือกใช้คำราชาศัพท์ใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดได้ เหมาะสมถูกต้อง	การตรวจ แบบฝึกหัด	แบบฝึกหัด	ตอบถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไปถือว่าผ่าน

11. ข้อเสนอแนะ

.....

12. บันทึกหลังสอน

ผลการจัดการเรียนรู้.....

ชั้น.....นักเรียนจำนวน.....คน

นักเรียนผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้โดยรวม.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้โดยรวม.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ได้แก่ 1.....

2.....

นักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ด้านความรู้ (K)

จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ได้แก่ 1.....

2.....

นักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ได้แก่ 1.....

2.....

นักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ด้านเจตคติ (A)

จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ได้แก่ 1.....

2.....

นักเรียนผ่านการประเมินสมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะศตวรรษที่ 21

จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านการประเมินสมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะศตวรรษที่ 21

จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ได้แก่ 1.....

2.....

นักเรียนที่ครูต้องดูแลเป็นพิเศษ

ได้แก่ 1.....

2.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

แนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ลงชื่อ

(.....)

ครู

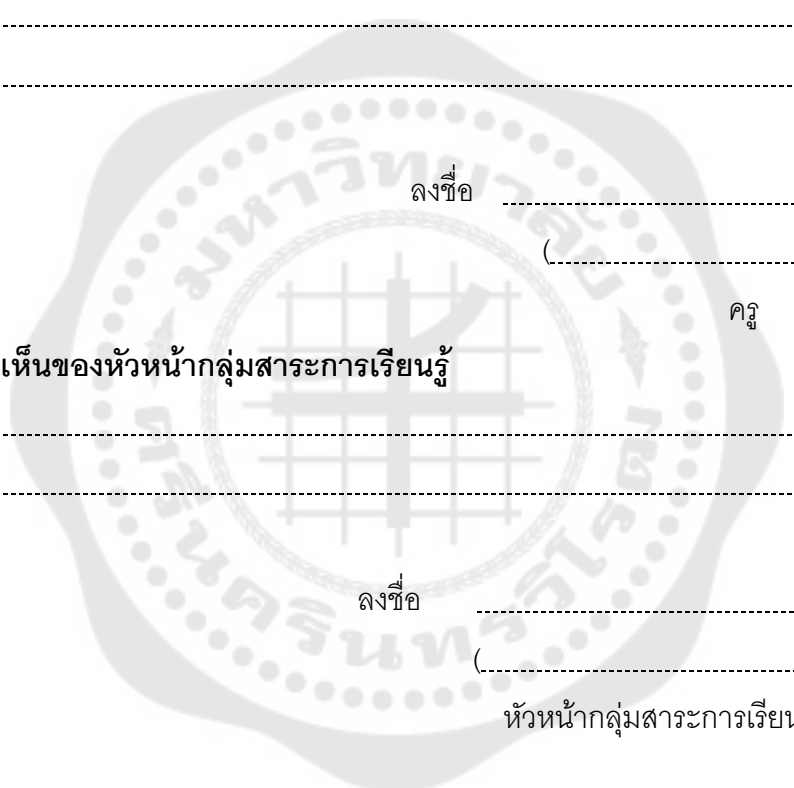
ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....
.....

ลงชื่อ

(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับมอบหมายให้พิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้

ผลการพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ของ.....

มีดังนี้

1. ระดับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

ดีเยี่ยม ดี พอใช้ ควรปรับปรุง

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีลักษณะ

- เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- เน้นการบูรณาการแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- เน้นการบูรณาการเรื่องอาเซียนศึกษา
- เน้นการพัฒนาสมรรถนะสำคัญ
- เน้นการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- เน้นการพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21
- ไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ/ไม่เน้นการบูรณาการแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจ

พอเพียงและอาเซียนศึกษา/ไม่เน้นการพัฒนาสมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะศตวรรษที่ 21 จึงควรปรับปรุงก่อนนำไปใช้

3. ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ

(นางสาวอรทัย พรโกศลสิริเลิศ)

รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ

ความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน

.....

ลงชื่อ

(นางสาวจินตนา ศรีสารคาม)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ

แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 52

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รหัสวิชา ท22102 รายวิชาภาษาไทย 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง คำราชาศัพท์: การใช้คำนามราชาศัพท์

เวลา 50 นาที

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ท 4.1 ม.2/4 ใช้คำราชาศัพท์

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ใช้คำราชาศัพท์ได้เหมาะสม (K)
2. กระบวนการกลุ่ม (P)
3. ใฝ่เรียนรู้ (A)

3. สาระสำคัญ

คำราชาศัพท์ หมายถึง ศัพท์หรือถ้อยคำสำหรับพระเจ้าแผ่นดิน หรือศัพท์หลวง ตลอดจนคำศัพท์ที่ใช้กับพระราชวงศ์ คำสุภาพ และคำที่ใช้กับพระสงฆ์

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร
- ความสามารถในการคิด
- ความสามารถในการแก้ปัญหา
- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
- ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

5. สารการเรียนรู้

ความรู้ (K)

การใช้คำนามราชาศัพท์ มีดังนี้

1. พระบรมมหาราช พระบรมราช และพระบรม

ให้นำหน้าคำนามสามัญเพื่อแสดงถึงความสำคัญในการเชิดชูเกียรติและพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ เช่น พระบรมมหาราชวัง พระบรมราชโองการ พระบรมราชาบาท

พระบรมราชาบาย

2. พระราช

ให้นำหน้าคำนามสามัญที่ควรยกย่องและมีความสำคัญอันดับรอง ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์เป็นส่วนใหญ่และพระบรมวงศานุวงศ์ที่ได้รับสถาปนาพระยศชั้นสูง เช่น พระราชวัง พระราชดำรัส พระราชประสงค์ พระราชดำริ พระราชหฤทัย พระราชทรัพย์

3. พระ

ให้นำหน้าคำนามสามัญใช้ในหมวดอวัยวะ เครื่องญาติ และเครื่องใช้ เช่น พระภูเขา พระมาลา พระหัตถ์ พระบาท พระศก พระขนง

4. หลวง

ใช้เติมหลังคำนามสามัญเพื่อแสดงถึงการเป็นสมบัติของพระมหากษัตริย์ เช่น แพทย์หลวง ม้าหลวง เรือหลวง รถหลวง ฝนหลวง โครงการหลวง

5. ต้น

ใช้เติมหลังคำนามสามัญเพื่อแสดงถึงสมบัติของพระมหากษัตริย์ โดยเฉพาะสัตว์หรือสิ่งของชั้นดี เช่น ช้างต้น ม้าต้น ป่าต้น เรือต้น เครื่องต้น

6. พระที่นั่ง

ใช้เติมหลังคำนามสามัญที่เป็นที่ประทับของพระมหากษัตริย์ เช่น รถยนต์พระที่นั่ง เรือพระที่นั่ง เครื่องบินพระที่นั่ง เป็นต้น

ทักษะที่สำคัญ (P)

กระบวนการกลุ่ม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

ความใฝ่เรียนรู้

6. จุดเน้นสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทักษะศตวรรษที่ 21 (3Rs & 8Cs)

3Rs

- R1-ทักษะการอ่าน (Reading)
- R2-ทักษะการเขียน (Writing)
- R3-ทักษะการคำนวณ (Arithmetic)

8Cs

- C1-ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา
(Critical Thinking and Problem Solving)
- C2-ทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)
- C3-ทักษะความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ
(Collaboration Teamwork and Leadership)
- C4-ทักษะการสื่อสาร สารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ
(Communication Information and Media Literacy)
- C5-ทักษะความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์
(Cross-cultural Understanding)
- C6-ทักษะคอมพิวเตอร์และการรู้เท่าทันเทคโนโลยีและสารสนเทศ
(Computing and ICT Literacy)
- C7-ทักษะทางอาชีพและการเรียนรู้ (Career and Learning Skills)
- C8-การมีความเมตตา กรุณา วินัย คุณธรรมและจริยธรรม (Compassion)

7. ชิ้นงานหรือภาระงาน (หลักฐาน/ร่องรอยแสดงความรู้)

แบบฝึกหัดเรื่องคำราชาศัพท์

8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning)

ชั้นนำ (15 นาที)

1. นักเรียนยกตัวอย่างคำนามราชาศัพท์โดยใช้ Poll Everywhere

2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบที่ยกตัวอย่างมาว่าเป็นคำนามราชาศัพท์

ที่เป็นศัพท์เฉพาะหรือศัพท์ที่สร้างขึ้น แล้วครูกล่าวเชื่อมโยงความรู้เข้าสู่บทเรียนเรื่องการใช้คำนามราชาศัพท์

ขั้นสอน (20 นาที)

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ศึกษาไปความรู้เรื่องคำราชาศัพท์แล้วสรุปสาระสำคัญของค่านามราชาศัพท์ลงในสมุด
2. ครูเป็นผู้สนับสนุนนักเรียนโดยการให้คำแนะนำและอธิบายเรื่องการใช้ค่านามราชาศัพท์

ขั้นสรุป (15 นาที)

1. ครูและนักเรียนร่วมกับอภิปรายสรุปวิธีการใช้ค่านามราชาศัพท์
2. นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่องคำราชาศัพท์: ค่านามราชาศัพท์

9. สื่อการสอน

1. Application Poll Everywhere
2. ไปความรู้เรื่องคำราชาศัพท์

10. การวัดและประเมินผล

10.1 การประเมินตามจุดประสงค์/ตัวชี้วัด

จุดประสงค์	วิธีวัดการวัด และประเมินผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ การให้คะแนน	เกณฑ์การผ่าน
1. ใช้คำราชาศัพท์ได้ เหมาะสม (K)	การทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเรื่องคำราชา ศัพท์	แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน เรื่องคำนาม ราชาศัพท์	ข้อสอบ ข้อละ 1 คะแนน จำนวน 10 ข้อ	คะแนนตั้งแต่ 6 คะแนนขึ้นไป
2. กระบวนการกลุ่ม (P)	สังเกตและประเมิน พฤติกรรม: กระบวนการกลุ่ม	แบบประเมิน กระบวนการ กลุ่ม	ประเมินตาม รายการ โดย ให้คะแนนดังนี้ 3 คือดีเยี่ยม 2 คือดี 1 คือผ่าน 0 คือไม่ผ่าน	ได้คุณภาพระดับดี ขึ้นไป
จุดประสงค์	วิธีวัดการวัด และประเมินผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ การให้คะแนน	เกณฑ์การผ่าน
3. ใฝ่เรียนรู้ (A)	สังเกตและประเมิน พฤติกรรม: ใฝ่เรียนรู้	แบบประเมิน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ประเมินตาม รายการ โดย ให้คะแนนดังนี้ 3 คือดีเยี่ยม 2 คือดี 1 คือผ่าน 0 คือไม่ผ่าน	ได้คุณภาพระดับดี ขึ้นไป

10.2 การประเมินสมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะ

ศตวรรษที่ 21

ประเด็นการประเมิน	ร่องรอยหรือหลักฐาน ในการประเมิน	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การให้ คะแนน
สมรรถนะสำคัญ				
1. ความสามารถในการคิด	- ผลการทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทาง	สังเกตและ ประเมิน	แบบประเมิน สมรรถนะ	ประเมินตาม รายการ โดยให้
2. ความสามารถในการแก้ปัญหา	การเรียนของ นักเรียน	พฤติกรรม: สมรรถนะ	สำคัญ คุณลักษณะอัน	คะแนนดังนี้ 3 คือดีเยี่ยม
3. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	- ผลการสังเกตการมี ส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมของ นักเรียน ได้แก่ การตอบ คำถาม การใช้วีดิทัศน์แบบ ปฏิสัมพันธ์ และ การ อภิปราย	สำคัญ คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ และทักษะ ศตวรรษที่ 21	พึงประสงค์ และทักษะ ศตวรรษที่ 21	2 คือดี 1 คือผ่าน 0 คือไม่ผ่าน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์				
ใฝ่เรียนรู้	- ผลการสังเกตการมี ส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมของ นักเรียน ได้แก่ การตอบ คำถาม การใช้วีดิทัศน์แบบ ปฏิสัมพันธ์ และ การ อภิปราย	สังเกตและ ประเมิน พฤติกรรม: สมรรถนะ สำคัญ คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ และทักษะ ศตวรรษที่ 21	แบบประเมิน สมรรถนะ สำคัญ คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ และทักษะ ศตวรรษที่ 21	ประเมินตาม รายการ โดยให้ คะแนนดังนี้ 3 คือดีเยี่ยม 2 คือดี 1 คือผ่าน 0 คือไม่ผ่าน

ประเด็นการประเมิน	ร่องรอยหรือหลักฐาน ในการประเมิน	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การให้ คะแนน
ทักษะศตวรรษที่ 21				
1. R1-ทักษะการอ่าน	- ผลการสังเกตการมี	สังเกตและ	แบบประเมิน	ประเมินตาม
2. R2-ทักษะการเขียน	ส่วนร่วมในการทำ	ประเมิน	สมรรถนะ	รายการ โดยให้
3. C1-ทักษะการคิด	กิจกรรมของ	พฤติกรรม:	สำคัญ	คะแนนดังนี้
อย่าง	นักเรียน	สมรรถนะ	คุณลักษณะอัน	3 คือดีเยี่ยม
มีวิจารณ์ญาณ	ได้แก่ การตอบ	สำคัญ	พึงประสงค์	2 คือดี
และทักษะใน	คำถาม	คุณลักษณะอัน	และทักษะ	1 คือผ่าน
4. การ	การใช้วิธีทัศน์แบบ	พึงประสงค์	ศตวรรษที่ 21	0 คือไม่ผ่าน
แก้ปัญหา	ปฏิสัมพันธ์ และ	และทักษะ		
C4-ทักษะการ	การ	ศตวรรษที่ 21		
5. สื่อสาร	อภิปราย			
สารสนเทศและ				
การรู้เท่าทันสื่อ				
C5-ทักษะความ				
เข้าใจความ				
6. แตกต่างทาง				
วัฒนธรรม				
ต่างกระบวน				
ทัศน์				
C6-ทักษะ				
7. คอมพิวเตอร์				
และการรู้เท่าทัน				
เทคโนโลยี				
และสารสนเทศ				
C8-การมีความ				
เมตตา				
กรุณา วินัย				
คุณธรรม				
และจริยธรรม				

11. ข้อเสนอแนะ

.....

12. บันทึกหลังสอน

ผลการจัดการเรียนรู้.....

ชั้น.....นักเรียนจำนวน.....คน

นักเรียนผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้โดยรวม.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้โดยรวม.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ได้แก่ 1.....

2.....

นักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ด้านความรู้ (K)

จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ได้แก่ 1.....

2.....

นักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ได้แก่ 1.....

2.....

นักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ด้านเจตคติ (A)

จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ได้แก่ 1.....

2.....

นักเรียนผ่านการประเมินสมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะศตวรรษที่ 21

จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านการประเมินสมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะศตวรรษที่ 21

จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ได้แก่ 1.....

2.....

นักเรียนที่ครูต้องดูแลเป็นพิเศษ

ได้แก่ 1.....

2.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

แนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ลงชื่อ

(.....)

ครู

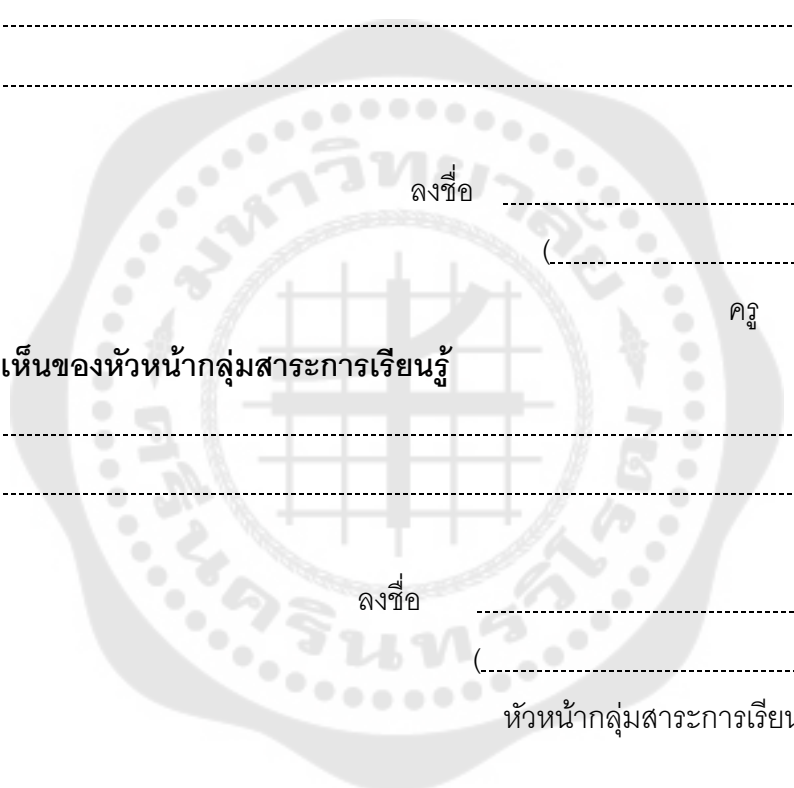
ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....
.....

ลงชื่อ

(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับมอบหมายให้พิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้

ผลการพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ของ.....

มีดังนี้

1. ระดับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

ดีเยี่ยม ดี พอใช้ ควรปรับปรุง

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีลักษณะ

- เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- เน้นการบูรณาการแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- เน้นการบูรณาการเรื่องอาเซียนศึกษา
- เน้นการพัฒนาสมรรถนะสำคัญ
- เน้นการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- เน้นการพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21
- ไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ/ไม่เน้นการบูรณาการแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจ

พอเพียงและอาเซียนศึกษา/ไม่เน้นการพัฒนาสมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะศตวรรษที่ 21 จึงควรปรับปรุงก่อนนำไปใช้

3. ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ

(นางสาวอรทัย พรโกศลสิริเลิศ)

รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....

ลงชื่อ

(นางสาวจินตนา ศรีสารคาม)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เอกสารประกอบการเรียนการสอน
รหัสวิชา ท๒๒๑๐๒ รายวิชา ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น ม.๒/..... เลขที่.....

คำราชาศัพท์

ความหมายของคำราชาศัพท์

คำราชาศัพท์ ตามรูปศัพท์ หมายถึง คำศัพท์หรือถ้อยคำที่ใช้กับพระมหากษัตริย์ แต่ในปัจจุบัน คำราชาศัพท์ หมายถึง คำศัพท์หรือถ้อยคำสุภาพและไพเราะที่ใช้ให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคลในสภาพสังคมไทย จำแนกออกเป็น ๕ ชั้น ดังนี้

๑. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ
๒. พระบรมวงศานุวงศ์
๓. พระภิกษุ สามเณร
๔. ข้าราชการ
๕. สุภาพชนทั่วไป

สาเหตุที่ต้องมีคำราชาศัพท์

๑. ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ราษฎรเคารพยกย่องการใช้ถ้อยคำจึงใช้คำศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์เพื่อเป็นการยกย่อง
๒. ราษฎรบางครั้งมีโอกาสใกล้ชิดกับพระมหากษัตริย์จึงจำเป็นต้องรู้จักใช้คำราชาศัพท์ในการกราบบังคมทูลให้ถูกต้อง เพื่อเป็นการแสดงความจงรักภักดี
๓. คำราชาศัพท์เป็นการใช้ถ้อยคำสุภาพให้เหมาะสมแก่ฐานะและบุคคล จึงถือเป็นการแสดงมารยาทอันดีของวัฒนธรรมไทย
๔. คำราชาศัพท์ยังต้องใช้ในวรรณคดีไทย กวีจึงมักใช้คำราชาศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์ ถ้าผู้อ่านเข้าใจในความหมายก็จะทำให้อ่านวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ ได้ซาบซึ้งยิ่งขึ้น

ที่มาของคำราชาศัพท์

ที่มาของคำราชาศัพท์มี ๒ ทาง ดังนี้

๑. รับมาจากภาษาอื่น

ภาษาเขมร เช่น เสวย (กิน), เสด็จ (ไป), โปรด (ชอบ), บรรทม (นอน)

๒. สร้างคำขึ้นมาใหม่ โดยใช้วิธีการประสมคำ ซึ่งอาจเป็นการประสมคำระหว่างภาษาไทยกับภาษาไทย ภาษาไทยกับภาษาอื่น หรือภาษาอื่นกับภาษาอื่น

ภาษาไทยกับภาษาไทย เช่น รับสั่ง (พูด), ห้องเครื่อง (ห้องครัว), เครื่องคาว (กับข้าว), เรือต้น (เรือที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์)

ภาษาไทยกับภาษาอื่น เช่น ชับพระพักตร์ (ผ้าเช็ดหน้า), เครื่องเสวย (ของกิน), ถุงพระหัตถ์ (ถุงมือ)

ภาษาอื่นกับภาษาอื่น เช่น พระโอรน (บัลลังก์), พระสุจหนี่ (ผ้าปูนั่ง), พระเก้าอี้ (ที่นั่งสำหรับนั่ง)

คำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์

คำที่นิยมนำมาใช้เป็นคำราชาศัพท์นั้นมีเฉพาะ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา สำหรับคำบุพบท คำสันธาน และคำอุทานไม่มีธรรมเนียมที่ต้องใช้คำราชาศัพท์ ส่วนคำวิเศษณ์มีเฉพาะคำขานรับเท่านั้น ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ นี้ เราจะมุ่งเน้นศึกษาเฉพาะคำนาม คำสรรพนาม และคำกริยาที่เป็นคำราชาศัพท์ ดังนี้

๑. คำนามราชาศัพท์

๑) วิธีการสร้างคำนามราชาศัพท์ มีดังนี้

๑.๑) พระบรมมหาราช พระบรมราช และพระบรม

ให้นำหน้าคำนามสามัญเพื่อแสดงถึงความสำคัญในการเชิดชูเกียรติและ

พระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์

เช่น พระบรมมหาราชวัง พระบรมราชโองการ พระบรมราชาวาท

พระบรมราชาบาย

๑.๒) พระราช

ใช้นำหน้าคำนามสามัญที่ควรยกย่องและมีความสำคัญอันดับรอง ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์เป็นส่วนใหญ่และพระบรมวงศานุวงศ์ที่ได้รับสถาปนาพระยศชั้นสูง

เช่น พระราชวัง พระราชดำรัส พระราชประสงค์ พระราชดำริ พระราชหฤทัย

๑.๓) พระ

ใช้นำหน้าคำนามสามัญใช้ในหมวดอวัยวะ เครื่องญาติ และเครื่องใช้

เช่น พระภุชญา พระมาลา พระหัตถ์ พระบาท พระศก พระขนง

๑.๔) หลวง

ใช้เติมหลังคำนามสามัญเพื่อแสดงถึงการเป็นสมบัติของพระมหากษัตริย์

เช่น แพทย์หลวง ม้าหลวง เรือหลวง รถหลวง ฝนหลวง โครงการหลวง

๑.๕) ต้น

ใช้เติมหลังคำนามสามัญเพื่อแสดงถึงสมบัติของพระมหากษัตริย์ โดยเฉพาะสัตว์หรือสิ่งของชั้นดี

เช่น ช้างต้น ม้าต้น ป่าต้น เรือต้น เครื่องต้น

๑.๖) พระที่นั่ง

ใช้เติมหลังคำนามสามัญที่เป็นที่ประทับของพระมหากษัตริย์

เช่น รถยนต์พระที่นั่ง เรือพระที่นั่ง เครื่องบินพระที่นั่ง เป็นต้น

๒) ลักษณะนามราชาศัพท์ มีดังนี้**๒.๑) พระองค์**

ใช้สำหรับบอกจำนวนของคำนามที่เป็นส่วนในพระองค์ของพระมหากษัตริย์

เช่น พระทนต์ ๓๒ พระองค์ พระธิดา ๒ พระองค์

๒.๒) องค์

ใช้สำหรับบอกจำนวนของคำนามที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์โดยตรง สิ่งที่ยกย่องโดยทั่วไป และทุกคำนามที่ใช้กับพระราชวงศ์ เช่น พระเนตร ๒ องค์ พระที่นั่ง ๒ องค์

๒.๓) อัน

คำนามที่มีลักษณะนามเป็น “อัน” ถ้านำมาใช้ในคำราชาศัพท์ให้เปลี่ยนเป็นการกล่าวซ้ำคำนามนั้นแทน เช่น ไม้บรรทัด ๑ ไม้บรรทัด ไม้กวาด ๑ ไม้กวาด

๓) คำนามราชาศัพท์ตามพระอิสริยยศศักดิ์ที่ควรทราบ

คำนามสามัญ	คำนามราชาศัพท์	พระอิสริยยศศักดิ์
วันเกิด	วันพระบรมราชสมภพ วันพระราชสมภพ วันประสูติ	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า
โอรส	พระบรมราชาโอรส พระราชโอรส พระโอรส	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า
พระคุณ	พระมหากษัตริย์คุณ พระกษัตริย์คุณ พระกษัตริย์	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า
รูปถ่าย	พระบรมฉายาลักษณ์ พระฉายาลักษณ์ พระรูปถ่าย	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า

คำนามสามัญ	คำนามราชาศัพท์	พระอิสริยยศกิติ
รูปเขียน	พระบรมสาทิสลักษณ์ พระสาทิสลักษณ์ พระรูปเขียน	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า
จดหมาย	พระราชหัตถเลขา ลายพระราชหัตถ์ ลายพระหัตถ์	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า
การสนับสนุน	พระบรมราชูปถัมภ์ พระบรมราชินูปถัมภ์ พระราชินูปถัมภ์ พระราชมูปถัมภ์ พระอุปถัมภ์	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า

๔) คำนามราชาศัพท์ที่ควรทราบ

๔.๑) หมวดเครื่องใช้

เช่น	พระฉาย (กระจกเงา)	พระสนับเพลา (กางเกง)
	พระเขนย (หมอนหนุน)	พระแท่นบรรทม (เตียงนอน)
	พระกฤษทล (ตุ้มหู)	พระมาลา (หมวก)
	พระสุพรรณศรี (กระโถนเล็ก)	พระสุพรรณราช (กระโถนใหญ่)
	ธารพระกร (ไม้เท้า)	ฉลองไค (ไม้เท้าหลัง)

๔.๒) หมวดอวัยวะ

เช่น	พระปราง (แก้ม)	พระนลาฏ (หน้าผาก)
	พระทงฆ์ (แข้ง)	พระศอ (คอ)
	พระหนุ (คาง)	พระวิกกะ (ไต)
	พระปัสผาสะ (ปอด)	พระนขา (เล็บ)
	พระโสณิ (สะโพก)	พระรากขวัญ (ไหปลาร้า)

๔.๓) หมวดขัตติยตระกูล

เช่น	พระอัยกา (ปู่, ตา)	พระอัยยิกา (ย่า, ยาย)
	พระขามาตา (ลูกเขย)	พระสุณิสา (ลูกสะใภ้)
	พระสัสสุระ (พ่อตา)	พระสัสสุ (แม่ยาย)
	พระปิตุลา (ลุง, อา: พี่ชาย-น้องชายของพ่อ)	
	พระมาตุลา (ลุง, น้า: พี่ชาย-น้องชายของแม่)	
	พระปิตุจฉา (ป้า, อา: พี่สาว-น้องสาวของพ่อ)	
	พระมาตุจฉา (ป้า, น้า: พี่สาว-น้องสาวของแม่)	

๕. คำนามราชาศัพท์ที่มักใช้ผิด

๕.๑) พระราชอาคันตุกะ

ใช้สำหรับแขกผู้มาเยือนของพระมหากษัตริย์เมื่อเจ้าบ้านเป็นพระมหากษัตริย์ ผู้ครองประเทศโดยไม่จำกัดว่าผู้มาเยือนนั้นจะเป็นกษัตริย์หรือสามัญชน

๕.๒) อาคันตุกะ

ใช้สำหรับแขกผู้มาเยือนเมื่อเจ้าบ้านเป็นสามัญชน แม้ผู้มาเยือนจะมีฐานะเป็น กษัตริย์ก็ตาม

๕.๓) พระเจ้าลูกเธอ

ใช้สำหรับพระราชธิดาของพระมหากษัตริย์

๕.๔) พระเจ้าลูกยาเธอ

ใช้สำหรับพระราชโอรสของพระมหากษัตริย์

๒. คำสรรพนามราชาศัพท์

๑) บุรุษสรรพนามราชาศัพท์ มีดังนี้

ฐานันดรของผู้รับฟัง	คำสรรพนามราชาศัพท์		
	บุรุษที่ ๑	บุรุษที่ ๒	บุรุษที่ ๓
พระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ	ข้าพระพุทธเจ้า	ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท	พระองค์
สมเด็จพระบรมโอรสาธิ ราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี	ข้าพระพุทธเจ้า	ใต้ฝ่าละอองพระบาท	พระองค์
สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า	ข้าพระพุทธเจ้า	ใต้ฝ่าพระบาท	พระองค์
พระเจ้าบรมวงศ์ พระองค์ เจ้า	ข้าพระพุทธเจ้า	ฝ่าพระบาท	พระองค์
พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า	เกล้ากระหม่อม (ชาย) เกล้ากระหม่อมฉัน (หญิง)	ฝ่าพระบาท	พระองค์, พระองค์ หญิง
พระวรวงศ์เธอ พระองค์ เจ้า	กระหม่อม (ชาย) หม่อมฉัน (หญิง)	ฝ่าพระบาท	พระองค์, พระองค์ หญิง
หม่อมเจ้า	กระหม่อม (ชาย) หม่อมฉัน (หญิง)	ฝ่าพระบาท	ท่าน, ท่านหญิง, ท่าน ชาย

๒) การใช้คำราชาศัพท์ ในการกราบบังคมทูล กราบทูล และทูลด้วยวาจา

ฐานันดรของผู้รับฟัง	คำขึ้นต้น	คำสรรพนาม	คำลงท้าย
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระ พระบรมราชินีนาถ	ขอเดชะฝ่าละอองธุลี พระบาทปกเกล้าปก กระหม่อม	บุรุษที่ ๑ ข้าพระพุทธเจ้า บุรุษที่ ๒ ได้ฝ่าละอองธุลี พระบาท	ด้วยเกล้าด้วย กระหม่อม ขอเดชะ
สมเด็จพระบรม โอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราช กุมารี	ขอพระราชทานกราบ บังคมทูลทราบบฝ่า ละอองพระบาท	บุรุษที่ ๑ ข้าพระพุทธเจ้า บุรุษที่ ๒ ได้ฝ่าละอองพระ บาท	ด้วยเกล้าด้วย กระหม่อม, ควรมิควรแล้วแต่จะ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า โปรดกระหม่อม
สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า	ขอพระราชทานกราบ ทูล ทราบบฝ่าพระบาท	บุรุษที่ ๑ ข้าพระพุทธเจ้า บุรุษที่ ๒ ได้ฝ่าพระบาท	ควรมิควรแล้วแต่จะ โปรดเกล้าโปรด กระหม่อม
พระเจ้าบรมวงศ์ พระองค์เจ้า	ขอประทานกราบทูล ทราบบฝ่าพระบาท	บุรุษที่ ๑ ข้าพระพุทธเจ้า บุรุษที่ ๒ ฝ่าพระบาท	ควรมิควรแล้วแต่จะ โปรดเกล้าโปรด กระหม่อม
พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า	กราบทูล ทราบบฝ่า พระบาท	บุรุษที่ ๑ เก้ากระหม่อม (ชาย) เกล้ากระหม่อมฉัน บุรุษที่ ๒ (หญิง) ฝ่าพระบาท	ควรมิควรแล้วแต่จะ โปรด
พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า	ทูล ทราบบฝ่าพระบาท	บุรุษที่ ๑ กระหม่อม (ชาย) หม่อมฉัน (หญิง) บุรุษที่ ๒ ฝ่าพระบาท	ควรมิควรแล้วแต่จะ โปรด
หม่อมเจ้า	ทูล ฝ่าพระบาท	บุรุษที่ ๑ กระหม่อม (ชาย) หม่อมฉัน (หญิง) บุรุษที่ ๒ ฝ่าพระบาท	แล้วแต่จะโปรด

๓. คำกริยาราชาศัพท์

๑) การใช้คำว่า “ทรง”

ใช้นำหน้าคำนามสามัญ

เช่น ทรงช้าง ทรงเครื่อง ทรงดนตรี ทรงปืน

ใช้นำหน้าคำนามราชาศัพท์

เช่น ทรงพระอักษร ทรงพระราชนิพนธ์ ทรงพระสรวล

ใช้นำหน้าคำกริยาสามัญ

เช่น ทรงยินดี ทรงถือ ทรงวิ่ง ทรงออกกำลังกาย

๒) การใช้คำว่า “ทรงมี, ทรงเป็น, มี, เป็น”

ใช้คำว่า “ทรงมี” และ “ทรงเป็น” นำหน้าคำนามสามัญ

เช่น ทรงมีเงิน ทรงเป็นนักปราชญ์

ใช้คำว่า “มี” และ “เป็น” นำหน้าคำนามราชาศัพท์

เช่น มีพระราชเสาวนีย์ เป็นพระราชธิดา

หมายเหตุ

✎ ห้ามใช้ “ทรง” นำหน้าคำกริยาราชาศัพท์ ให้ใช้คำกริยาราชาศัพท์ที่บัญญัติขึ้นเป็นคำราชาศัพท์เฉพาะได้เลย เช่น โปรด กริ้ว ทอดพระเนตร บรรทม เป็นต้น

✎ ห้ามใช้ “ทรง” นำหน้าคำว่า “มี” หรือ “เป็น” ที่นำหน้าคำนามราชาศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “พระ, พระราช หรือพระบรมราช” อยู่แล้ว เช่น เป็นพระราชธิดา เป็นพระราชโอรส มีพระบรมราชโองการ เป็นต้น

๓) คำกริยาราชศัพท์ตามพระอิสริยยศกิติที่ควรทราบ

คำกริยาสามัญ	คำกริยาราชศัพท์	ลำดับชั้น
สั่ง	มีพระบรมราชโองการ มีพระราชเสาวนีย์ มีพระราชบัญชา มีพระราชนิพิต มีพระดำรัสสั่ง มีรับสั่ง	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า
มีอายุ...ปี	ทรงเจริญพระชนมพรรษา....พรรษา มีพระชนมายุ...พรรษา มีพระชันษา...ปี	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า
แต่งหนังสือ	ทรงพระราชนิพนธ์ ทรงนิพนธ์ นิพนธ์	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า
ให้	พระราชทาน ประทาน	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า

คำกริยาสามัญ	คำกริยาราชศัพท์	ลำดับชั้น
ลงนาม	ทรงลงพระปรมาภิไธย ทรงลงพระนามาภิไธย ทรงลงพระนาม	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า
ทำบุญ	ทรงบำเพ็ญพระราชกุศล ทรงบำเพ็ญพระกุศล ทรงบำเพ็ญกุศล	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สมเด็จพระบรมราชกุมารี สมเด็จพระชั้นเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า

๔) คำกริยาราชศัพท์ที่ควรทราบ

๔.๑) หมวดที่ใช้ “ทรง”

เช่น	ทรงกีฬา (เล่นกีฬา)	ทรงดนตรี (เล่นดนตรี)
	ทรงศีล (รักษาศีล)	ทรงธรรม (ฟังเทศน์)
	ทรงพระสรวล (หัวเราะ)	ทรงพระสุบิน (ฝัน)

๔.๒) หมวดที่ไม่ใช้ “ทรง”

เช่น	โปรด (ชอบ)	เสวย (รับประทาน)
	บรรทม (นอน)	ประทาน (ให้)
	ประทับ (อยู่, นั่ง)	ทอดพระเนตร (ดู)
	ตรัส (พูด)	กรี๊ด (โกรธ)

๕) คำกริยาราชศัพท์ที่มักใช้ผิด

๕.๑) ทูลเกล้าฯ ถวาย

ใช้เมื่อนำสิ่งของขนาดเล็กที่สามารถยกได้ไปถวายแต่พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ (คำเต็มคือ ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย) เช่น ผ้าเช็ดหน้า หมวก ช่อดอกไม้ เป็นต้น

๕.๒) น้อมเกล้าฯ ถวาย

ใช้เมื่อนำสิ่งของขนาดใหญ่ ไม่สามารถยกได้ไปถวายแต่พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ (คำเต็มคือ น้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวาย) เช่น รถยนต์ เรือ เครื่องบิน เป็นต้น

๕.๓) แสดงเจพาะพระพักตร์ หรือ แสดงหน้าที่นั่ง

ใช้เมื่อมีการจัดกิจกรรมการแสดงต่าง ๆ ให้พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ทอดพระเนตร (ส่วนใหญ่ใช้ผิดว่า “แสดงหน้าพระพักตร์” หรือ “แสดงหน้าพระที่นั่ง”)

๕.๔) จงรักภักดี หรือ มีความจงรักภักดี

ใช้เมื่อต้องการกล่าวว่ประชาชนภักดีต่อพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ (ส่วนใหญ่ใช้ผิดว่า “ถวายความจงรักภักดี”)

คำศัพท์ที่ใช้สำหรับพระสงฆ์

คำราชาศัพท์สำหรับพระภิกษุสงฆ์เป็นคำที่พระสงฆ์ใช้กล่าวขานกันในหมู่สงฆ์และกล่าวกับฆราวาส หรือฆราวาสกล่าวแก่พระสงฆ์ คำทั่วไปจะใช้เหมือนกับการพูดปกติ แต่จะมีคำพิเศษบางคำที่แตกต่างกันออกไป คำราชาศัพท์สำหรับพระสงฆ์ที่ควรศึกษา มีดังนี้

๑. คำศัพท์สำหรับพระสงฆ์ที่ควรทราบ

คำราชาศัพท์สำหรับพระสงฆ์	ความหมาย
อาราธนา	เชิญ เช่น อาราธนาให้แสดงธรรมเทศนา
นิมนต์	เชิญ เช่น นิมนต์ไปฉันเพลที่บ้าน
เจริญพระพุทธมนต์	สวดมนต์ในงานมงคล
ภัตตาหาร	อาหาร
ประเคน	ส่งของให้พระ
ฉัน	รับประทาน
ถวาย	มอบให้
ลิขิต	จดหมาย
ทำวัตร	สวดมนต์
จำวัด	นอน
อาพาธ	ป่วย

๒. การใช้คำขึ้นต้น คำสรรพนาม และคำลงท้ายในการพูดกับพระสงฆ์ ตามระเบียบสำนักพระราชวัง

ลำดับชั้น	คำขึ้นต้น	คำสรรพนาม	คำลงท้าย
สมเด็จพระสังฆราชเจ้า	ขอประทานกราบทูล ทราบบฝ่าพระบาท	บุรุษที่ ๑ ข้าพระพุทธเจ้า บุรุษที่ ๒ ไต่ฝ่าพระบาท	ควรมิควรรแล้วแต่ จะโปรดเกล้า โปรดกระหม่อม
สมเด็จพระสังฆราช	กราบทูล ทราบบฝ่าพระ บาท	บุรุษที่ ๑ เกล้ากระหม่อม (ชาย) เกล้ากระหม่อมฉัน บุรุษที่ ๒ (หญิง) ฝ่าพระบาท	ควรมิควรรแล้วแต่ จะโปรด
สมเด็จพระราชาคณะ พระราชาคณะเจ้า คณะรอง	นมัสการ พระคุณเจ้า	บุรุษที่ ๑ กระผม (ชาย) ดิฉัน (หญิง) บุรุษที่ ๒ พระคุณเจ้า	ขอนมัสการด้วย ความเคารพอย่าง ยิ่ง
พระราชาคณะ	นมัสการ พระคุณท่าน	บุรุษที่ ๑ กระผม (ชาย) ดิฉัน (หญิง) บุรุษที่ ๒ พระคุณท่าน	ขอนมัสการด้วย ความเคารพอย่าง สูง
พระภิกษุทั่วไป	นมัสการ พระคุณท่าน	บุรุษที่ ๑ ผม (ชาย) ดิฉัน (หญิง) บุรุษที่ ๒ ท่าน, พระคุณท่าน	ขอนมัสการด้วย ความเคารพ

สมเด็จพระสังฆราชเจ้า คือประมุขแห่งสงฆ์ที่มีพระอิสริยยศเดิมเป็นพระบรมวงศานุวงศ์เมื่อบวชเรียนและได้เลื่อนสมณศักดิ์ตามลำดับ และได้รับการสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราชเรียกว่า สมเด็จพระสังฆราชเจ้า เช่น สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมสมเด็จพระปรมาธิบดีชิโนรส

สมเด็จพระสังฆราช คือประมุขแห่งสงฆ์ที่เป็นคนธรรมดาสามัญ แล้วได้รับการสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราชในภายหลัง เช่น สมเด็จพระสังฆราช พระอริยวงศาคตญาณ

คำสุภาพ

คำสุภาพ คือคำราชาศัพท์สำหรับชั้นสุภาพชน เป็นการเปลี่ยนถ้อยคำต่าง ๆ ให้เหมาะสมสำหรับการสื่อสารกับผู้ที่อาวุโสกว่า คำสุภาพมีลักษณะทั่วไปดังนี้

๑. ไม่เป็นคำอุทานที่ไม่สุภาพ เช่น ้วย ้วย หรือคำสบถ เช่น ให้ตายห้า ให้ฉิบหายวายวอด หรือการพูดกระซอกเสียง เช่น เปล่า ไม่ใช่ เป็นต้น

๒. ไม่เป็นคำผวน คือเมื่อผวนทางเสียงกลับมาไว้ข้างหน้าแล้ว คำนั้นจะกลับเป็นไม่สุภาพทันที เช่น ผักบุง ผวนเป็น ฟุงบัก เป็นต้น

๓. ไม่มีการใช้คำที่ถือว่าหยาบโลน เช่น ใ้, อี้, ชี้ โดยจะเปลี่ยนคำศัพท์ไปเป็นคำอื่น เช่น สิ่ง, นาง, อูจจาระ หรือไม่ก็ตัดออกไปเลย เช่น อี้เล็ง เป็น นางเล็ง ดอกชี้เหล็ก เป็น ดอกเหล็ก เป็นต้น

ถ้อยคำสุภาพ

๑. การใช้ถ้อยคำสุภาพ เป็นการเลือกใช้คำให้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลและตามกาลเทศะ กฎเกณฑ์การใช้คำสุภาพ ไม่มีกำหนดตายตัว บางคำใช้ในภาษาพูด บางคำก็ใช้ในภาษาเขียน

๒. ลักษณะของถ้อยคำสุภาพ

- ๑) ไม่เป็นคำหยาบหรือคำด่า
- ๒) ไม่เป็นคำอุทานที่ไม่แสดงความเคารพ
- ๓) ไม่เป็นคำผวนที่มีความหมายหยาบคาย
- ๔) ไม่เป็นคำห้วนหรือคำกระด้าง
- ๕) ไม่เป็นคำแสดงหรือคำคะนอง
- ๖) ไม่เป็นคำภาษาต่างประเทศ

๓. แนวทางการใช้คำสุภาพ

- ๑) เปลี่ยนคำพูดกลางๆ เป็นคำสุภาพ เช่น ไม่กิน เปลี่ยนเป็นไม่รับประทาน
- ๒) ใช้คำว่า “ครับ” หรือ “ค่ะ” ลงท้ายประโยคเสมอ
- ๓) เลี่ยงคำพูดที่ทำให้ผู้ฟัง ฟังแล้วไม่สบายใจ

๔. คำสุภาพที่ควรทราบ

คำสามัญ	คำสุภาพ
กล้วยไข่	กล้วยเปลือกบาง
กะปิ	เยื่อเคย
กิน	รับประทาน
เกือก	รองเท้า
ขนมใส่ไส้	ขนมสอดไส้
ขี้	อุจจาระ
ขี้สัสต์	มูลสัตว์
ควาย	กระบือ
ดอกขี้เหล็ก	ดอกเหล็ก
ดอกนมแมว	ดอกถันวิฬาร์
ดอกสลิด	ดอกขจร
ต้นตำแย	ต้นอเนกคุณ
ตีน	เท้า
แตงโม	ผลอุลิต
ถั่วอก	ถั่วเพาะ
ปลาช่อน	ปลาหาง
ปลาสลิด	ปลาใบไม้
ปลาไหล	ปลายาว
ผักกระเฉด	ผักฐานอน
ผักตบ	ผักสามหา
ผักบุ้ง	ผักทอดยอด

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ

ข้อสอบเรื่องคำราชาศัพท์
ภาคเรียนที่ ๒

รหัสวิชา ท๒๒๑๐๒
ปีการศึกษา ๒๕๖๖

รายวิชาภาษาไทย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑. พระปรมาภิไธยข้อใดถูกต้อง

๑. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา นเรนทิราเทพยวดี
๒. สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี
๓. พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร
๔. สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าทีปังกรรัศมีโชติ มหาวชิโรตตมางกูร สิริวิบูลยราชกุมาร

๒. วันที่ ๒ เมษายน เป็นวันคล้ายวันเกิดสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี คำที่ขีดเส้นใต้ควรใช้คำราชาศัพท์ใด

๑. วันประสูติ	๒. วันสมภพ
๓. วันพระบรมราชสมภพ	๔. วันพระราชสมภพ

๓. ข้อใด ไม่ใช่ ลักษณะของคำสุภาพ

๑. คำสำหรับสุภาพชน	๒. คำภาษาต่างประเทศ
๓. การสื่อสารกับผู้อาวุโส	๔. ไม่เป็นคำหยาบหรือคำด่า

๔. ประชาชนร่วมกัน.....ภัตตาหาร (โต๊ะจีน) แก่พระภิกษุสงฆ์ในงานวันทำบุญขึ้นปีใหม่ และนั่งฟังพระภิกษุสงฆ์..... จงเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้องเหมาะสม

๑. ประเคน สวดมนต์	๒. ประเคน อาราธนาศีล
๓. ถวาย สวดพระพุทธรูป	๔. ถวาย เจริญพระพุทธรูป

๕. ข้อใดเป็นคำกริยารราชาศัพท์ทุกคำ

๑. ทรงดนตรี กระเป๋าทรงถือ	๒. พระฉาย บรรทม
๓. เสวย ชับพระพักตร์	๔. สรวล พระราชทาน

๖. ข้อใด ไม่ใช่ คำสุภาพทุกคำ

๑. พักทอง , ผลอุลิด
๒. ปลาหาง , ปลายาว
๓. มูลกระป๋อง , จิตรจุล
๔. นารีจำศีล , กล้วยเปลือกบาง

๗. ข้อใด ไม่ใช่ ที่มาของคำราชาศัพท์

๑. บัญญัติศัพท์	๒. สร้างคำขึ้นใหม่
๓. การประสมคำ	๔. รับมาจากภาษาอื่น

๘. ข้อใดมีการใช้คำสุภาพ

๑. ขนมทองฟูห่อนี้ราคาเท่าไร
๒. ถังออกหาซื้อได้ง่ายและราคาถูก
๓. ฉันชอบกินขนมขี้หนูมากเพราะหอมหวาน
๔. วันนี้คุณแม่ผัดผักกระเฉดไฟแดงอร่อยมาก

๙. คำราชาศัพท์ในข้อใด เกิดจาก ภาษาไทยกับภาษาไทย

๑. ห้องเครื่อง	๒. เครื่องเสวย
๓. พระสุจหนี่	๔. ชับพระพักตร์

๑๐. คำราชาศัพท์ในข้อใด เกิดจาก ภาษาไทยกับภาษาอื่น

๑. รับสั่ง	๒. เรือต้น
๓. พระเก้าอี้	๔. ถุงพระหัตถ์

๑๑. คำราชาศัพท์ในข้อใด เกิดจาก ภาษาอื่นกับภาษาอื่น

๑. เครื่องคาว	๒. พระอู่
๓. ช้างต้น	๔. พระโอรน

๑๒. ควรเติมคำราชาศัพท์ในข้อใดเหมาะสมที่สุด

เจ้าหญิงแอนน์แห่งอังกฤษจะ เยือนประเทศไทยพร้อมด้วยพระโอรสและพระธิดา
ในฐานะ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๑. เสด็จพระราชดำเนิน , พระราชอาคันตุกะ
๒. เสด็จ , พระราชอาคันตุกะ
๓. เสด็จพระราชดำเนิน , พระอาคันตุกะ
๔. เสด็จพระราชดำเนิน , พระอาคันตุกะ

๑๓. คำว่า หลวง ใช้เติมหลังคำเพื่อแสดงถึงอะไร

๑. ให้รู้ว่าเป็นค่านามสามัญ
๒. แสดงถึงสมบัติของกษัตริย์
๓. แสดงถึงที่ประทับของกษัตริย์
๔. ใช้บอกจำนวนของที่เป็นส่วนในพระองค์ของกษัตริย์

๑๔. ข้อใดใช้คำว่า “พระที่นั่ง” ไม่ถูกต้อง

๑. เรือพระที่นั่ง	๒. ม้าพระที่นั่ง
๓. รถยนต์พระที่นั่ง	๔. เครื่องบินพระที่นั่ง

๑๕. คำในข้อใด ไม่ได้ ใช้กับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๑. พระอุปถัมภ์	๒. พระบรมราชาบาท
๓. พระราชหัตถเลขา	๔. พระบรมฉายาลักษณ์

๑๖. หากต้องการนำที่ดินและโฉนดที่ดินถวายแด่พระมหากษัตริย์ ข้อใดใช้ได้ถูกต้อง

๑. พูลเกล้าฯ ถวาย	น้อมเกล้าฯ ถวาย
๒. น้อมเกล้าฯ ถวาย	พูลเกล้าฯ ถวาย
๓. พูลเกล้าฯ ถวาย	พูลเกล้าฯ ถวาย
๔. น้อมเกล้าฯ ถวาย	น้อมเกล้าฯ ถวาย

๑๗. “ทุกครั้งที่คุณมองภาพวาดรูปนี้ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้สึกน้ำตาไหล
อย่างกลั้นไม่อยู่”

คำราชาศัพท์ที่ถูกต้องของคำว่า “ภาพวาด” คือข้อใด

๑. พระฉายาลักษณ์	๒. พระบรมฉายาลักษณ์
๓. พระบรมสาทิสลักษณ์	๔. พระบรมฉายาทิสลักษณ์

๑๘. ข้อใดเป็นคำราชาศัพท์ที่ไม่มีคำไทยประสมอยู่

๑. พระราชวัง	๒. น้ำจืด
๓. โต๊ะเสวย	๔. พระเจ้าลูกยาเธอ

๑๙. ข้อใดให้ความหมายของคำไม่ถูกต้อง

๑. อารานา = เชิญ	๒. ลิขิต = จดหมาย
๓. ทำวัตร = นอน	๔. อาพาธ = ป่วย

๒๐. หนังสือ “ย่าแดงมังกร” เป็น ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพ
รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

๑. นิพนธ์	๒. พระนิพนธ์
๓. บทประพันธ์	๔. พระราชนิพนธ์

ตัวอย่างนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องคำราชาศัพท์

คำราชาศัพท์น่ารู้

อ่านหนังสือ

ดูข่าว

หน้าหลัก

การใช้นามราชาศัพท์

- พระบรม**
 - พระบรมราชโองการ
 - พระบรมราโชวาท
 - พระบรมราชินีนาถ
- พระราช**
 - พระราชธิดา
 - พระราชทรัพย์
 - พระราชกรณียกิจ
- พระ**
 - พระภคินี
 - พระหทัย
 - พระโอสถ

← ข้อนกลับ

→ ต่อไป

1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12

เปิดภาพเสียงไทย

1.

พระโอบอู่

พระกรรณ

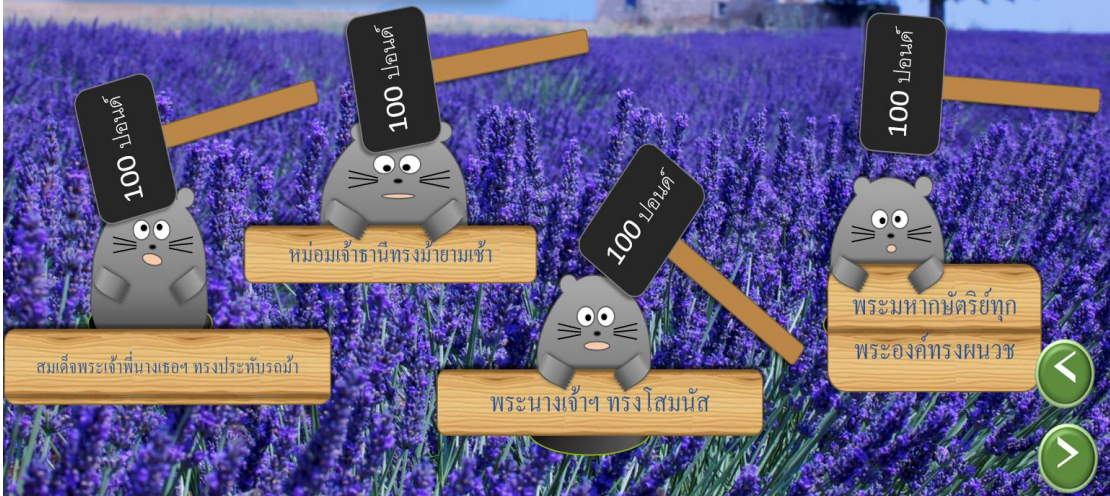
 หน้าหลัก

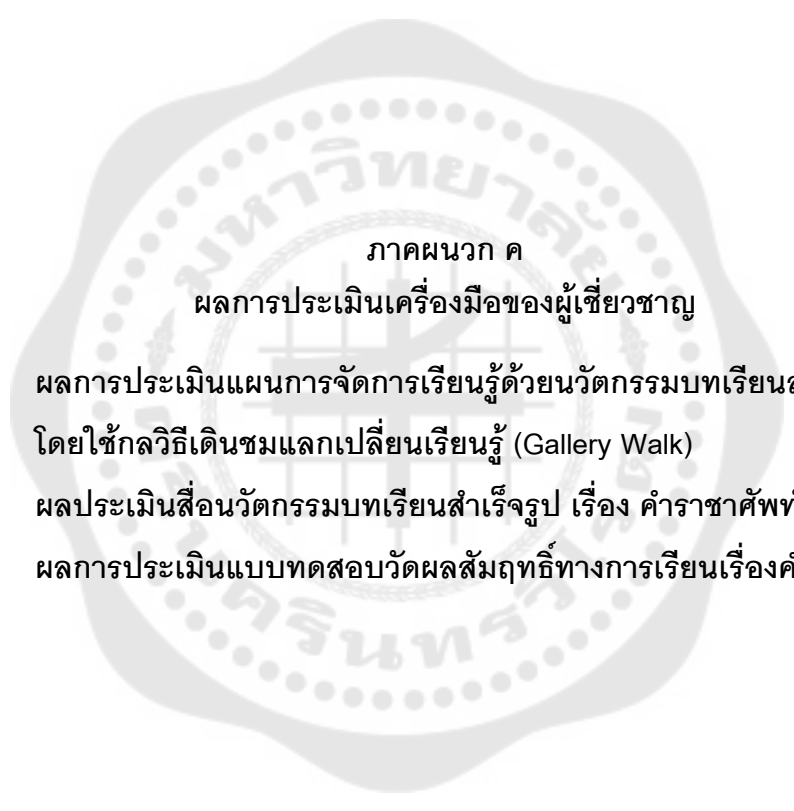
	ประพาส		พระจุฑามณี	พระสรवल
สรงน้ำ	ลิขิต		พระแสงปืน	พระนลาฏ
		พระพัชนี		พระดัชนี
พระชนก				

ตีตุ่มมหาสนุก

2. ข้อใดใช้คำราชาศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ

- ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป โดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)
- ผลประเมินสื่อนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์
- ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์

ตาราง 12 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ การจัดการเรียนรู้
ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)
จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	N = 3		
	\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
สาระสำคัญ 1. สาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจน สามารถ สื่อความหมายได้ว่าต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องใด	4	0.00	ดีมาก
2. สาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	3.67	0.57	ปานกลาง
จุดประสงค์การเรียนรู้ 3. มีความชัดเจนสื่อความหมายได้ว่าต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้ สิ่งใดจากแผนการจัดการเรียนรู้	4	0.00	ดีมาก
4. สอดคล้องกับสาระสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้	4.33	0.57	ดีมาก
5. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.57	ดีมาก
6. สอดคล้องกับแนวทางการวัดและประเมินผล	4.33	0.57	ดีมาก
กิจกรรมการเรียนรู้ 7. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	1.00	ดีมาก
8. กิจกรรมการเรียนรู้แต่ละกิจกรรมมีความน่าสนใจ และดึงดูดผู้เรียน	4.33	0.57	ดีมาก
9. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถสร้างทักษะได้ตรงตามจุดประสงค์ การเรียนรู้	4	0.00	ดีมาก
10. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของ บทเรียนได้	4	0.00	ดีมาก

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	N = 3		
	\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
การวัดและประเมินผล	4	1.00	ดีมาก
11.แนวการวัดและประเมินผลสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์ การเรียนรู้	4	1.00	ดีมาก
12.แนวการวัดและประเมินผลสามารถประเมินตามสภาพจริงได้	4	1.00	ดีมาก
13.แนวการวัดและประเมินผลเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา	4.33	0.57	ดีมาก
14.แนวการวัดและประเมินผลเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.33	0.57	ดีมาก
สื่อการเรียนรู้	4	0.00	ดีมาก
15.สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	0.00	ดีมาก
16.สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.33	0.57	ดีมาก
เฉลี่ยรวม	4.12	0.47	ดีมาก

ตาราง 13 ผลการประเมินนวัตกรรมการศึกษา บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รายการ	N = 3		
	\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
1. ความเป็นนวัตกรรม	3.33	0.57	ปานกลาง
1.1 ความแปลกใหม่ ทันสมัย			
1.2 ความสามารถในการใช้งาน	4.00	0.00	ดี
2. ด้านกระบวนการพัฒนานวัตกรรม	3.67	0.57	ดี
2.1 วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนานวัตกรรม สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ			
2.2 ใช้หลักและทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ได้สอดคล้องกับ สภาพปัญหาและความต้องการพัฒนา	4.00	0.00	ดี
2.3 มีการออกแบบพัฒนานวัตกรรมที่สอดคล้องกับสภาพ ปัญหาหรือความต้องการ และออกแบบได้เหมาะสมกับสถานที่ ที่จะนำไปใช้งาน	4.33	0.57	ดี
2.4 สามารถใช้งานได้ดีกับการเรียนการสอนในชีวิตจริง	3.67	0.57	ดี
3. คุณค่าและประโยชน์ของนวัตกรรม	4.00	0.00	ดี
3.1 แก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ตรงตาม เป้าหมาย			
3.2 ประยุกต์ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในการพัฒนานวัตกรรมได้ เหมาะสม คุ่มค่า และสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน	4.00	1.00	ดี
3.3 กระตุ้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าและ แสวงหาความรู้เพิ่มเติมจนสามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ได้	4.00	1.00	ดี
3.4 มีขั้นตอนการนำไปใช้ไม่ซับซ้อน สามารถนำไปใช้ได้ดี	4.67	0.57	ดีมาก
เฉลี่ยรวม	3.97	0.49	ดี

ตาราง 14 ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์
จากการคำนวณค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
สามารถสรุปผลการประเมินแบบทดสอบ ได้ดังนี้

แบบทดสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ

ข้อ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	การแปลความหมาย
	+1	0	-1			
1	3	-	-	3	1	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
2	2	1	-	2	0.67	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
3	3	-	-	3	1	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
4	3	-	-	3	1	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
5	1	2		1	0.33	ข้อคำถามไม่สามารถนำไปใช้ได้
6	2	1	-	2	0.67	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
7	1	2	-	1	0.33	ข้อคำถามไม่สามารถนำไปใช้ได้
8	3	-	-	3	1	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
9	2	1	-	2	0.67	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
10	2	1	-	2	0.67	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
11	2	1	-	2	0.67	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
12	2	1		2	0.67	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
13	1	2	-	1	0.33	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
14	2	1	-	2	0.67	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
15	-	3	-	0	0	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
16	3	-	-	3	1	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
17	1	2	-	1	0.33	ข้อคำถามไม่สามารถนำไปใช้ได้
18	2	1	-	2	0.67	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	การแปลความหมาย
	+1	0	-1			
19	1	2	-	1	0.33	ข้อคำถามไม่สามารถนำไปใช้ได้
20	2	1	-	2	0.67	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
21	2	1	-	2	0.67	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
22	3	-	-	3	1	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
23	3	-	-	3	1	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
24	3	-	-	3	1	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
25	3	-	-	3	1	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
26	2	1	-	2	0.67	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
27	2	1	-	2	0.67	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
28	3	-	-	3	1	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
29	3	-	-	3	1	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้
30	3	-	-	3	1	ข้อคำถามตรงตามเนื้อหา นำไปใช้ได้

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์ ฉบับนำไป try out จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
1	0.58	0.55	0.84
2	0.40	0.45	
3	0.51	0.39	
4	0.44	0.41	
5	0.47	0.36	
6	0.47	0.29	
7	0.47	0.33	
8	0.42	0.37	
9	0.42	0.31	
10	0.64	0.21	
11	0.56	0.40	
12	0.58	0.27	
13	0.47	0.40	
14	0.71	0.30	
15	0.67	0.34	
16	0.60	0.39	

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
17	0.53	0.51	0.84
18	0.56	0.51	
19	0.51	0.19	
20	0.51	0.02	
21	0.47	0.46	
22	0.47	0.37	
23	0.47	0.31	
24	0.56	0.32	
25	0.53	0.35	
26	0.42	0.34	
27	0.47	0.34	
28	0.67	0.36	
29	0.62	0.35	
30	0.58	0.34	
เฉลี่ยรวม	0.53	0.35	

หมายเหตุ

1. ข้อสอบที่มีค่า p ต่ำกว่า 0.20 จัดเป็นข้อสอบที่ยาก
2. ข้อสอบที่มีค่า p สูงกว่า 0.80 จัดเป็นข้อสอบที่ง่าย
3. ข้อสอบที่มีค่า r ต่ำกว่า 0.20 จัดเป็นข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์
4. เนื่องจากข้อสอบเกินจำนวนที่ต้องการจึงต้องตัดออก และคัดเลือกข้อ

1,2,3,4,8,9,11,14,15,16,18,21,22,23,25,26,27,28,29,30 จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการเพื่อใช้ในการทดลอง

ภาคผนวก ฉ

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนและหลังเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชม
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนและหลังเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปโดยใช้กลวิธีเดินชม
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk)

ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง			
คนที่	คะแนนก่อนเรียน (20 คะแนน)	คนที่	คะแนนหลังเรียน (20 คะแนน)
1	9	1	14
2	7	2	15
3	8	3	16
4	10	4	17
5	7	5	16
6	12	6	15
7	10	7	18
8	12	8	19
9	12	9	18
10	9	10	15
11	10	11	15
12	7	12	17
13	9	13	16
14	10	14	15
15	11	15	17
16	8	16	15
17	12	17	19
18	9	18	16
19	9	19	17
20	10	20	18

ตาราง 16 (ต่อ)

ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม			
คนที่	คะแนนก่อนเรียน (20 คะแนน)	คนที่	คะแนนหลังเรียน (20 คะแนน)
21	13	21	16
22	10	22	14
23	11	23	17
24	9	24	16
25	13	25	18
26	11	26	17
27	9	27	15
28	11	28	16
29	9	29	15
30	11	30	19
31	8	31	15
32	11	32	18
33	9	33	15
34	13	34	20
35	9	35	15
36	10	36	17
37	12	37	19
38	10	38	15
39	11	39	18

ตาราง 16 (ต่อ)

ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม			
คนที่	คะแนนก่อนเรียน (20 คะแนน)	คนที่	คะแนนหลังเรียน (20 คะแนน)
40	13	40	19
41	13	41	17
42	12	42	18
X	10.21	X	16.60
S.D.	1.73	S.D.	1.58

ประวัติผู้เขียน

